

LA HUI SENTIT
el non Atwater Kent Compacts, un-
parabòlic, amb les famoses val-
vules Pentodo? La seva potència i
màxima selectivitat en desferen-
ces. No s'ha construït res que
l'iguali.

Atwater Kent Radió
AUTO ELECTRICITAT, S. A.
Diputació, 334 - Barcelona

LA PUBLICITAT
ANY LIV - NUM. 17.034 - PREU: 10 CENTS
BARCELONA, DIMARTS, 2 DE FEBRER DE 1938

**Bombes con-
trifugues**
S'ha electro-hu-
m-
les

L'ELECTRICITAT, S. A.
SABADELL
Agents de venda.
Matron. Pl. Catalunya, 9 i Bruch, 11

LA PUBLICITAT, Diari dels catalans **Xinesos i japonesos es faran la guerra** **Aquesta guerra xino-japonesa**

LA PUBLICITAT, catalanitzada en compliment d'una resolució de la Conferència Nacional Catalana de 1922, fou concebuda en els seus orígens com un diari essencialment catalanista que compartia tots els principis bàsics afirmats en aquella Conferència i traduïts després en la Declaració del partit Catalanista Republicà.

La coincidència, no casual, que nasqués de la mateixa Conferència el moviment d'Acció Catalana, ha portat sovint a una confusió en el significat primitiu del Diari; quan les circumstàncies derivaren a la creació d'Acció Catalana en partit polític, la confusió cresqué, i de fet, en molts moments el Diari ha pogut ésser considerat òrgan oficial i fins oficial d'aquest partit.

A LA PUBLICITAT li plau de declarar que, responant al criteri original de la seva fundació, està deslliçada de tota disciplina partidista, i que, dintre el marc de l'ideal patriòtic i d'ampla convivència liberal que informà la seva creació, aspira a ésser, amb la seva actuació periodística, aquell Diari dels catalans, ideal del seu naixement i de la seva vida.

**El discurs de Melquiades Al-
varez a València**

El senyor Duard, que diumenge presentava el senyor Melquiades Alvarez al públic concurrent a l'acte organitzat pel Partit Democràtic Republicà de València, acabà el seu breu parlament amb aquesta brillant enumeració: Demòstenes, Ciceró, Castelar, Melquiades... Després d'aquesta sèrie suggestiva, que representa un esforç d'imaginació ben singular, el catedràtic de la Universitat de Barcelona emudí i es disposà a escoltar el seu cap polític, que acabava de presentar. El senyor Duard, al merit de la concessió hi afegí el de la modestia; digué que no tenia altre títol que el d'esser valencià, i en això es quedà curt.

La seva discreció natural li va aconsellar d'oblidar-se que durant la dictadura acceptada, de mans del dictador, el deganat del Col·legi d'Advocats de Barcelona, justament quan els membres de la Junta eren empresonats i després confinats. És una llàstima que en un moment tan solemne, i quan el seu presentat anava a exposar un criteri de govern davant d'un públic de republicans, el senyor Duard renunciés al record d'una col·laboració inoblidable amb la dictadura; no es pot dubtar que l'evocació d'una gesta cívica tan considerable hauria estat rebuda tal com es mereix. El merit positiu, per més que s'amagui, sempre sura, i el senyor Duard pot estar segur que a Catalunya la seva actuació dictatorial ha deixat una impressió que ni l'olvidança del senyor Melquiades Alvarez podrà esborrar mai.

El successor directe de Demòstenes, via Ciceró-Castelar, segons ha descobert l'inefable senyor Duard, dedicà la major part del seu discurs a combatre l'Estatut de Catalunya. Aquesta vegada no s'ha enervat cap veu melancòlica en la seva oració; el senyor Alvarez ha pogut dir el que es proposava sense cap contratemps ni perill per a la seva salut; ens n'alegrem i el felicitem, perquè així tots sabem què diu el pap i no hi ha malentès possible. Primer de tot cal fer ressaltar la conseqüència del cap reformista; per a ell no passen els anys ni els règims; diu el mateix que deia trenta anys enrera, i entén i tracta la qüestió catalana amb el mateix criteri d'inevitabletat de les èpoques més brillants de la incomprensió horribona. Ell és autonomista, però dintre d'un regionalisme que, naturalment, ha d'ésser del bon entès. Sobirania, una, inatcabable; les regions, si ho volen, que siguin autònomes, però de l'ensenyament, de la justícia, és a dir, de tot el que signi funció de la sobirania, no en podran disposar de cap manera, perquè seria atemptar a la unitat espanyola, consumada; segons ell, molt abans de la unió personal dels reis catòlics.

No costa gaire de veure que el senyor Melquiades Alvarez estigui molt més a la vora del roble de dels republicans que actualment han reserves al Pacte

sense declaració de guerra

A Xang-Hai es proroga l'armistici per tres dies, però torna a haver-hi combats al carrer
Set vaixells japonesos de guerra bombardegen la ciutat de Nankin
El Govern xinès s'ha traslladat a Lo Yang

**LA PRUDENCIA
DEL GOVERN XINES**

La notícia que publicàvem diumenge, segons la qual Xina trigaria poques hores a declarar la guerra al Japó, no s'ha confirmat. Els detalls que s'han sabut de la reunió del Kuomintang permeten de suposar que, per ara, el partit nacionalista i el Govern xinès volen evitar l'irreparable. No obstant, el Kuomintang ha reconegut, i el Govern comparteix aquesta opinió, que Xina es veu obligada a defensar-se, i per a defensar-se ha d'emprar les mateixes armes que els japonesos.

Map showing the location of Xang-Hai and Nankin in China.

Es la guerra, però sense declaració de guerra. Costaria molt poc de fer ironies sobre les conseqüències d'aquesta actitud. Es podria dir que s'ha trobat la manera de fer la guerra tot respectant el Pacte Kellogg. El Pacte de les Nou Potències i altres convencions. Però ni fent ironies es pot oblidar que mentre el Pacte Briand-Kellogg declara que la guerra queda fora de la llei com a instrument d'una política nacional, l'esperit de la guerra subsisteix. I tampoc no és fàcil d'oblidar que el conflicte xino-japonès compromet greument el prestigi d'una organització com la Societat de Nacions, que ha prestat grans serveis i que és impossible de resignar-se a deixar-la morir.

Seria injust de no apreciar en tot el seu valor l'actitud moderada, prudentíssima, del Govern xinès i del Kuomintang. Potser a alguns els semblarà que fer guerra amb declaració oficial de guerra o sense és igual. I, no obstant, no és pas ben igual. Altres diran que Xina no declara la guerra perquè se sent dèbil i creu que amb aquesta actitud evitarà una guerra llarga i els estralls d'un tractat de Pau. Però no són molt prudents i poli-

tics aquesta actitud i aquest art d'encaixar? Evidentment, el Govern xinès es col·loca en una situació que permet al Govern del Japó de considerar que les operacions que porta a terme a l'interior de Xina no tenen altra finalitat que la d'una expedició de càstig. Quan el cor els digui prou, els japonesos, acabada l'expedició de càstig, es retiraran. Però l'odi xinès contra els japonesos haurà fermentat i el boicot, malgrat totes les declaracions oficials, haurà pujat de grau. I ben mirat, i qui sap qui haurà guanyat! El bolxevisme xinès contra uns militars que han perdut el sentit cavalleresc d'altres temps i que pràcticament no obeeixen a ningú creix ràpidament. No és gaire cavalleresc en aquest moment fer la guerra contra un país que acaba de sofrir una inundació que ha deixat milions d'homes afeïats. Abandonada per les potències estrangeres, que havia de fer la Xina? Podrien dir que aquestes potències han muntat formidables indústries i construït ciutats, però contra aquests guanys materials, la intervenció estrangera ha tingut com a conseqüència fomentar l'anarquia política.

Les de diumenge la situació ha empitjorat. A Xang-Hai han fracassat les negociacions de pau i s'ha prorrogat l'armistici per tres dies, però... s'ha reprès la lluita amb foc de fuselleria i metralladores. Entretant, el Go-

vern xinès ha oregut necessari abandonar la capital de Nankin i traslladar-se a Lo Yang, perquè els vaixells japonesos anaven pujant Riu Blau amunt. I quan els set vaixells de guerra han arribat davant de Nankin han bombardejat la ciutat. Tenim, doncs, la guerra al cor de la Xina.

L'acció diplomàtica continua des de Ginebra i des de totes les capitals que tenen interessos a Xina. No se sap en concret el resultat de l'acció del cos consular a Xang-Hai ni de les gestions de la Societat de Nacions. Els ambaixadors d'Anglaterra i Estats Units han visitat el ministre japonès d'Afers estrangers, baró Yoshizawa, per dir-li que les mesures militars contra Xang-Hai havien estat excessives. El ministre els ha dit que estaven mal informats i intencionalment per la propaganda del Kuomintang. Els ambaixadors han oregut necessari insistir sobre la necessitat que sigui respectat l'estatut de Xang-Hai i les vides i interessos dels súbdits estrangers.

Resumim: per ara Xang-Kai-Shek té la virtut de no perdre el seny. Sembla que torna a ésser l'home dels nacionalistes, i que té autorització per declarar la guerra en qualsevol moment. Si es pot evitar la declaració de guerra, segurament s'evitarà també que s'hi barregin altres potències.

A Kharbin la situació és també molt més greu. Els japonesos han sostingut un combat contra els xinesos. Total 400 xinesos i 21 japonesos morts. Els que havien atacat són els xinesos. (La informació ve de Toquio.) A conseqüència d'aquest fet, els japonesos concentren la major part de les seves forces de Manchúria a la regió de Kharbin.

MANUEL BRUNET

**Els Estats Units decidei-
xen trametre tropes
a Xang-Hai**

Washington, 1. — El president Hoover ha presidit una reunió a la Casa Blanca, a la qual han assistit, convocades amb urgència, les personalitats més sortints dels Departaments d'Estat i Marina.

A la sortida d'aquesta reunió, el senyor Hoover ha declarat que dintre quatre dies arribaran a Xang-Hai 2.800 soldats nord-americans, procedents de Manila. — Fabra.

**El Govern xinès canvia de
residència**

Nankin, 1. — Hom anuncia oficialment que la residència del Govern serà traslladada temporalment a Lo Yang, a la província de Honan. — Fabra.

Conferència de pau

Xang-Hai, 1. — S'ha celebrat una conferència de pau entre l'almirall japonès, el general en cap xinès i els consols estrangers.

Ensam disset avions volaven sobre la ciutat. — Fabra.

**El Japó sollicita la influèn-
cia estrangera perquè els
xinesos es retirin**

Toquio, 1. — El ministre de Negocis Estrangers ha suplicat als ambaixadors de França, Anglaterra i Nord. Amèrica que demanin a llurs governs que interposin llur influència perquè els xinesos es retirin de la zona de combat de Xang-Hai. — Fabra.

**El Govern japonès s'avé a
què es faci una informació**

Toquio, 1. — Sembla que el Govern japonès acull favorablement la idea que una comissió, nomenada per la Societat de Nacions, porti a cap una informació sobre els fets de Xang-Hai. — Fabra.

**Els delegats xinesos a la
S. de N. neguen que hagin
declarat la guerra al Japó**

París, 1. — Malgrat els fets que s'han desenvolupat a l'Extrem Orient, els delegats de Xina a la Conferència de la Societat de Nacions segueixen negant que el seu país hagi declarat la guerra al Japó.

No obstant, no és menys cert que les tonades saguntes continuen i que, com s'ha dit en uns dels nostres precedents comunicats, el Govern xinès ha traslladat temporalment la

seva residència a Lo-Yang, que és la capital del Honan septentrional. — Fabra.

**Però afirmen que tenen
dret a defensar-se**

Nankin, 1. — El ministre d'Afers estrangers xinès ha declarat, per la seva part, que Xina no té el propòsit de declarar la guerra al Japó, com erròniament s'ha dit, però que el principi de la legitima defensa és admesa en tots els codis, àdhuc en els que regulen les relacions entre els diversos estats. — Fabra.

**Els ministres britànics sa-
crifiquen les vacances a fi
d'ocupar-se dels afers
orientals**

Londres, 1. — La situació segueix essent indecisa, ja que els xinesos persisteixen en negar llur propòsit de declarar la guerra al Japó. No obstant, el moment és extremadament greu i en els cercles oficials britànics hom creu que precisa tenir cura molt detingudament de la situació actual i fer, en el possible, front a ella.

En vista d'això, els ministres que componen el Gabinet britànic decidiren sacrificar llurs vacances de fi de setmana i han celebrat conferències per canviar extenses impressions sobre els actuals esdeveniments. — Fabra.

**Si Xina declarava la guerra
el Japó no prendria el fet
en consideració**

Toquio, 1. — El ministre japonès de Negocis Estrangers ha dit que no creia en la possibilitat que Xina tingués el propòsit de declarar la guerra al Japó, perquè el Japó, per la seva part, encara mitjançant una declaració de guerra, no la prendria en consideració i es limitaria a mantenir-se a la defensiva, adoptant a tal efecte totes les mesures capaces de defensar el seu dret. — Fabra.

(Continúa a la pàg. 7)

Després de la tan justa i precisa "misa au point" que del darrer estat del conflicte xino-japonès Manuel Brunet publica en l'edició del 31 de gener darrer del nostre diari, encara, potser d'hipotètzar sobre el desenllaç d'aquesta nova guerra. Què esdevindrà? O bé, què podrà esdevenir un cop declarada la guerra entre les dues grans nacions grogues, si és que realment la guerra arriba a produir-se?

L'hipòtesi que se'n ofereix més remota és la de la intervenció de Japó. Més probable serà (encara que no gaire més) que, encara que ho sembli, no és el mateix, que les potències es posin al costat de la Xina. Si aquesta hipòtesi es realitzés, Rússia i els Estats Units formarien probablement en aquest front únic d'ajut a la Xina. Però és possible que França gairebé no intervingués gens i fins podria ésser que actués subrepticiament d'acord amb el Japó. I és gairebé segur que Rússia actuaria deslligadament, ben bé pel seu compte i adhue en contra de les potències. Europa, Rússia i Amèrica recolzarien la defensiva xinesa, però Rússia ho faria des del punt de vista de la intervenció comunista, per tant, en pugna amb les altres nacions capitalistes. I aquí hi ha el gran nus del problema.

La guerra entre la Xina i el Japó implica la clausura de les nombroses manufactures que aquesta nació té establertes a la Xina. A hores d'ara aquest atur de la indústria nipona en terres xineses ha ocasionat el desvagament de tres-cents mil obrers que treballen en aquesta indústria i en les annexes. Altres indústries xineses o que treballen amb capitals mixtos de xinesos i d'europes o jaquins també haurien de pigiar. Només podran seguir rodant les indústries que treballen per a la guerra — i això si el govern xinès, que ja en temps normals té dificultats per haver diner, no es troba impossibilitat d'organitzar financierament les indústries de guerra. I si no hi hagués prou impediments, hi ha les inundacions de la regió de Han-que, la regió més intensament industrial i comunista de la Xina, regió completament paralitzada i arruïnada per l'aiguat. Demés, la pàgesia xinesa, el jornaler, està també considerablement sovietitzat. Tot això fa que les masses proletàries de la Xina, ja molt treballades pel comunisme rus, puguin ésser més fàcilment recrutades per a l'ideal internacionalista, que ara es presentaria aleshores aflagador del nacionalisme exacerbat dels xinesos, que no pas per l'ideal simplement nacionalista. D'altra banda, Rússia és l'única potència que es prestatà a ajudar amb oficials, virtuals i armament l'exèrcit xinès, i ho farà sense regatejar, sense ni tan sols presentar la factura. Per al xinès comú, que apenas menja, això és Xauxa.

El Japó, que és un poble finalsim i més nacionalista i més bel·licós que Alemanya; que no ho és, com

el poble germànic, improvisadament, sinó que ho és ininterrompidament, de tot temps, i que la ràpida i perfecta assimilació de la ciència i de la indústria occidentals ha armat amb un poder inconcebible, està possiblement assabentat de tots els extrems del problema que aquesta guerra plantejarà: els coneix i està preparat per a contrarestar-los, a l'Orient i a l'Occident. Donarà a la segura els cops que hagi de donar i afrontarà les situacions adverses que ja deu tenir previstes. El Japó viu de molts anys ençà prevenint-se i prevenint per a aquesta guerra, que és una guerra que ell necessita com el pa que menja — i per això l'ha provocada, com abans provocà la guerra contra Rússia; una altra etapa del seu titànic programa d'expansió. Si podrà o no resistir l'oposició d'Europa, Rússia i Amèrica plegades, això és un secret per als propis nipons. Les potències blanques, però, semblen indicar-nos amb les seves vacil·lacions i subterfugis que si que podria resistir el Japó tot sol aquesta empena d'una coalició gairebé universal: totes les potències blanques, excepte Rússia, senten un profund i molt justificat desmenjament per la guerra.

Aquesta hipòtesi d'una victòria aclaparadora del Japó sobre la Xina o d'una victòria relativa sobre la Coalició pot ésser anul·lada o condicionada pels dos fets següents. En primer lloc per l'alçament de la part millor del poble japonès contra l'imperialisme del Micaó i contra la patuleia feixista que detenta el poder per mitjà de la violència: l'obrerisme i la intel·lectualitat nipons bullen des de fa molts anys per alliberar-se i dirigir els destins del Japó per vies més liberals i internacionalistes. Podran els governs del Japó oposar a aquesta bullida una forta tapadora de xovinisme prou resistent? En segon lloc hi ha el fet, molt possible, el més probable en l'arreglament d'hipòtesis que oferim, de la falsa guerra, de la solució escamotejadora que permeti a la Xina "salvar la cara". Aquesta frase, que a la Xina és definidora del pòndon, tanc de cop els més greus compromisos dels militars, dels polítics i de tota individualitat sobresortida — i líquida també els més esborronadors conflictes entre dos bàstacs o entre bandolers. "Salvar la cara" vol dir a la Xina salvar l'honor, encara que només sigui aparentment. En un moment donat de l'actual conflicte xino-japonès, el Japó podria, doncs, retenir la Manchúria i altres terres xineses, podrà imposar tributs i comprometre vexatòriament l'esdevenidor de la Xina sense esdevenir-se a anar fins al capdell de la guerra i, a canvi, pot subscriure un bell paràgraf a llavor de l'heroicitat de la nació xinesa, o qualsevol altra fórmula que expressi, encara que sigui simbòlicament, la derrota del Japó i l'escalfat victòria de la Xina.

JOAN SACS

**Plany
Vox clamantis in deserto**

Una de les tares de casa nostra més greus per les seves derivacions morals i socials, és aquella temença de veritat, que ha avarat la gent a escandalitzar-se, o aparentar escandalitzar-se, quan sent pregonar en alta veu, o troba estampat en lletres de motllo allò mateix que ella està pensant.

Per culpa d'aquest fingiment tradicional, hem anat curosament arreconant en el magatzem del "noli me tangere" una colla de problemes que es redueixen urgentment vitals i no respecten cap apriorisme.

I mentre el nostre poble vegetava així en beatitud passiva, els fets seguien el camí llur, i ara ens estalonen, ens trepitgen i passen enllà, sobtant les nostres encantades assolides.

Per tal de contribuir a esventar aquest ambient i volent honorar un avantpassat, home d'acció i de vida del qual fou antífona el que acaba d'exposar, vaig instituir els Concursos Patxot i Ferrer, dedicats a estudis històrics, polítics i socials.

De bell començament, els dits Concursos foren acollits per una preada Corporació secular nostra, i després han vingut actuant per si sols, sota el nom de llur patró, que era home fet a les tramuntanes.

A la nostra terra, els Concursos desplegaran varietat de temes: història crítica, moral pública, sociologia experimental, psicologia col·lectiva, etc.; però, llevat de les qüestions històriques, on s'han atorgat alguns premis, les altres tesis restaren persistentment desertes.

Davant d'aquesta experiència, vaig internacionalitzar algunes de les propostes, i els Concursos Patxot i Ferrer demostraren una efectivitat eflorent endevinant en les següents indicacions, entre altres en cartera.

Fa ben pocs anys, que en un certic internacional on hi hagué una travessa diplomàtica, la ploma catalana pogué donar una lliçó d'independència al Revisor de la Universitat d'un dels països que passen pels més liberals i independentes.

La convocatòria de l'omniscient excita tament el vulcanisme mediterrani, que un càrrec internacional de la mè. alta jerarquia intel·lectual, que "per se" ha d'estar fora l'encall de tota coacció, hagué de dimidir; però, a la següida, la tesi catalana fou avalada per l'esperit anglo-saxó, i ha fet néixer un llibre, que no trigarà gaire a escomparar-se, on es veurà com la nostra ideologia ressona en la consciència mundial.

En un ordre d'idees semblant, si bé en un altre sector, afegí aquesta anècdota tràgico-còmica. Darrerament, una ofrena científica internacional catalana agrupà els geòlegs del quixotisme dictatorial, el qual s'ornejà una grolleria arbitrària que no pogué consumir, sinó que, allà en una capital de les mars del nord hagué de complir la gentilesa d'ofrir un ram de flors al representant de Catalunya, davant d'una selecció internacional.

La sembradora forana dona espèls de llarga maduritat, però, dintre casa, jo cobejava col·lites més freqüents.

Cada poble té característiques que modulen tota cosa que hi passa i constitueixen el seu patrimoni nacional. Jo havia somniat poder recollir algunes d'aquestes modifícacions, en una sèrie de llibres escrits en l'humana batec de cosa viçuda i reflectint la nostra mentalitat, per fer-ne deixa espiritual als que vindran. Cal no oblidar que a la nostra generació li han tocat moments, potser no massa agradables, i al d'un interès extraordinari, que compensa els neguits que els envien.

Per tant, jo prego als nostres pensadors que parin cament en els Concursos Patxot i Ferrer, i vulguin honorar-los amb llur col·laboració. No es tracta pas de la materialitat del premi, sinó de la seva moralitat, perquè és una invitació a exercir la disciplina intel·lectual filla de l'estudi.

I l'estudi preassumeix escola, i en l'escola hi ha una continuïtat que bona falta en fa.

R. PATXOT I JUBERT

PULL DE DIETARI
EMPRESA DIFICIL

La saba nacionalista circula per tot l'arbre italià amb una intensitat indiscutible. Ara ha tret fulla en la branca de la sasteria. En el Congrés celebrat recentment pels sastres italians s'han alçat veus imperioses per denominar la nacionalització de la moda. «Per què — han demanat els sastres, aplegats en concòrde — hem de seguir sotmesos a les modes de Londres, de París i de Nova York? ¿Per què el patriotisme i l'interès d'Itàlia, lligats en un sol feix, no reivindiquem d'una manera efectiva el dret de crear els nostres models vestimentaris?»

No és la primera vegada que els italians es preocupen d'aquest aspecte de la personalitat nacional. D'altres pobles també han sentit en al·lun moment la pruja d'inventar models i sobretot de veure'ls acceptats per la massa de llurs conciutadans. Però fins ara totes aquestes temptatives no han tingut èxit; a tot estirar, han pogut convèncer un parell de senyors o de senyores perquè professin d'imposar la creació "nacional". Els fotògrafs els han fotografiats; les revistes il·lustrades i els diaris han reproduït llur esfige amb comentaris benevolents o irònics... i no ha passat res més. La resta dels ciutadans han seguit acceptant sense violència, amb delícia i tot, la dictadura de París, de Londres o de Nova York.

No voto resolució en contra de la nacionalització de la moda. Mí ha

al món països que encara conserven un tipus d'indumentaria: no cal demanar-los a quina nació pertanyen; n'hi ha prou de veure'ls per identificar-los. És possible que, de mica a mica d'aquesta comoditat, la creació de modes nacionals tingui l'avantatge d'evitar la monotonia i l'uniformisme. Al segle XVII encara hi havia importants diferències entre un cortina de Lluís XVI i un cortina de Felip IV; la moda encara duia un segell nacional. Però a partir del segle següent la unificació no la sinó guanyar terreny. En el nostre temps el moviment d'assimilació continua i els orientals mateixos baraten llurs túniques de color, llurs guimonos de flors, per tristos models londinencs, foscos i geomètrics.

No voto resolució en contra la nacionalització de la moda, però temo que el meu posat sigui absolutament estèril. La moda és un dels fenòmens més versàtils i incorregibles del món. Voler-la governar en nom de la lògica, de la moral o del patriotisme sol ésser una temeritat i una empresa vana. Mussolini, que ha reeixit en algunes reformes importants, tindrà penes i treballs per imposar un determinat tall de jaqueta o per fer revirar l'elegant toga romana...

CARLES SOLDEVILA

El món països que encara conserven un tipus d'indumentaria: no cal demanar-los a quina nació pertanyen; n'hi ha prou de veure'ls per identificar-los. És possible que, de mica a mica d'aquesta comoditat, la creació de modes nacionals tingui l'avantatge d'evitar la monotonia i l'uniformisme. Al segle XVII encara hi havia importants diferències entre un cortina de Lluís XVI i un cortina de Felip IV; la moda encara duia un segell nacional. Però a partir del segle següent la unificació no la sinó guanyar terreny. En el nostre temps el moviment d'assimilació continua i els orientals mateixos baraten llurs túniques de color, llurs guimonos de flors, per tristos models londinencs, foscos i geomètrics.

No voto resolució en contra la nacionalització de la moda, però temo que el meu posat sigui absolutament estèril. La moda és un dels fenòmens més versàtils i incorregibles del món. Voler-la governar en nom de la lògica, de la moral o del patriotisme sol ésser una temeritat i una empresa vana. Mussolini, que ha reeixit en algunes reformes importants, tindrà penes i treballs per imposar un determinat tall de jaqueta o per fer revirar l'elegant toga romana...

CARLES SOLDEVILA

El món països que encara conserven un tipus d'indumentaria: no cal demanar-los a quina nació pertanyen; n'hi ha prou de veure'ls per identificar-los. És possible que, de mica a mica d'aquesta comoditat, la creació de modes nacionals tingui l'avantatge d'evitar la monotonia i l'uniformisme. Al segle XVII encara hi havia importants diferències entre un cortina de Lluís XVI i un cortina de Felip IV; la moda encara duia un segell nacional. Però a partir del segle següent la unificació no la sinó guanyar terreny. En el nostre temps el moviment d'assimilació continua i els orientals mateixos baraten llurs túniques de color, llurs guimonos de flors, per tristos models londinencs, foscos i geomètrics.

No voto resolució en contra la nacionalització de la moda, però temo que el meu posat sigui absolutament estèril. La moda és un dels fenòmens més versàtils i incorregibles del món. Voler-la governar en nom de la lògica, de la moral o del patriotisme sol ésser una temeritat i una empresa vana. Mussolini, que ha reeixit en algunes reformes importants, tindrà penes i treballs per imposar un determinat tall de jaqueta o per fer revirar l'elegant toga romana...

CARLES SOLDEVILA

El món països que encara conserven un tipus d'indumentaria: no cal demanar-los a quina nació pertanyen; n'hi ha prou de veure'ls per identificar-los. És possible que, de mica a mica d'aquesta comoditat, la creació de modes nacionals tingui l'avantatge d'evitar la monotonia i l'uniformisme. Al segle XVII encara hi havia importants diferències entre un cortina de Lluís XVI i un cortina de Felip IV; la moda encara duia un segell nacional. Però a partir del segle següent la unificació no la sinó guanyar terreny. En el nostre temps el moviment d'assimilació continua i els orientals mateixos baraten llurs túniques de color, llurs guimonos de flors, per tristos models londinencs, foscos i geomètrics.

No voto resolució en contra la nacionalització de la moda, però temo que el meu posat sigui absolutament estèril. La moda és un dels fenòmens més versàtils i incorregibles del món. Voler-la governar en nom de la lògica, de la moral o del patriotisme sol ésser una temeritat i una empresa vana. Mussolini, que ha reeixit en algunes reformes importants, tindrà penes i treballs per imposar un determinat tall de jaqueta o per fer revirar l'elegant toga romana...

CARLES SOLDEVILA

El món països que encara conserven un tipus d'indumentaria: no cal demanar-los a quina nació pertanyen; n'hi ha prou de veure'ls per identificar-los. És possible que, de mica a mica d'aquesta comoditat, la creació de modes nacionals tingui l'avantatge d'evitar la monotonia i l'uniformisme. Al segle XVII encara hi havia importants diferències entre un cortina de Lluís XVI i un cortina de Felip IV; la moda encara duia un segell nacional. Però a partir del segle següent la unificació no la sinó guanyar terreny. En el nostre temps el moviment d'assimilació continua i els orientals mateixos baraten llurs túniques de color, llurs guimonos de flors, per tristos models londinencs, foscos i geomètrics.

No voto resolució en contra la nacionalització de la moda, però temo que el meu posat sigui absolutament estèril. La moda és un dels fenòmens més versàtils i incorregibles del món. Voler-la governar en nom de la lògica, de la moral o del patriotisme sol ésser una temeritat i una empresa vana. Mussolini, que ha reeixit en algunes reformes importants, tindrà penes i treballs per imposar un determinat tall de jaqueta o per fer revirar l'elegant toga romana...

CARLES SOLDEVILA

Revista de premsa

La divisió administrativa de Catalunya

Continuen corrents a la premsa comercial articles sobre el tema candent de la nova divisió interior de Catalunya. N'hi ha de crítiques, de simple protesta i d'altres d'opinionats. Per això ens hem aprofitat per a exposar un parer concret referent a les comarques respectives.

De Pàtria (Monessa):

Creiem nosaltres, pel que ateny a Manresa, qualsevol que sigui el criteri que prevalgui, que ha de jugar un paper important en la nova subdivisió política-administrativa de Catalunya. La situació de la nostra ciutat no pot ésser més excel·lent perquè pugui considerar-se la com a cap d'una vasta porció del territori català.

Cal tenir en compte que la nostra ciutat es troba envoltada entre les comarques del Cardener i l'Alt Llobregat, i serveix de punt d'enllaç per als partits judicials de Solsona, Igualada, Berga i Vic; la majoria de poblacions d'aquests quatre partits — especialment dels tres primers — han de mantenir obligatòriament relacions econòmiques amb la nostra ciutat. I donada l'abundància de vies de comunicació amb què compta avui Manresa, tots aquells habitants poden traslladar-hi fàcilment amb pocs hores. De Manresa a Igualada, a Solsona i a Berga pot fer-se el viatge d'amada i tornada, amb els autobusos. Com així mateix de Manresa a Vic i viceversa, amb tot i que segons sembla, hom vol excloure aquesta darrera comarca de la nostra divisió.

La comarca de Berga, malgrat del seu caràcter pireneic, resultaria més afavorida que pogués formar part de la nostra divisió que no que se la incorporés a la Seu d'Urgell, la qual és la designada — segons sembla — per a esdevenir la capitalitat del Pireneu (vegi's el que ha dit Rovira i Virgili). Per als bergadans, anar a la Seu d'Urgell suposa un seguit de molèsties que poden salvar fàcilment traslladant-se a Manresa.

L'actual servei de comunicacions que va de Manresa a Igualada, a Solsona, a Berga i a Vic s'ampliarà considerablement si hom designa la nostra ciutat com a centre administratiu de les contrades respectives.

Pot dir-se que dins l'àrea compresa pels quatre partits judicials esmentats (emprem aquesta denominació encara, amb tot i creure-la desplaçada dins la reforma que es projecta, perquè ella comprén, si no totalment, almenys en bona part, les contrades que limiten amb la nostra), Manresa exerceix una influència preponderant amb tots els seus pobles. Així i tot reconeixem que alguns pobles inclosos dins aquells partits judicials fora preferible d'incorporar-los a d'altres subdivisions comarcals; per exemple els pobles que es troben a l'est de la comarca de Vic, nord-est d'aquesta, i els pobles situats al nord del Bergadà, on no arriben ja les facilitats de comunicació amb Manresa, i en canvi existeixen les de Puigcerdà.

Tot això amb una carta geogràfica al davant pot delimitar-se fàcilment. I de passada podrien assenyalar-se els pobles que hi fossin inclosos dels quatre partits judicials esmentats i d'altres que també poguessin anexionar-hi (de la província de Lleida) per a comoditat dels seus habitants.

De La Veu de Tarragona, després d'altres estudis sobre aquest problema:

"La Comarca natural i històrica a què nosaltres pertanyem, i que tothom coneix per Camp de Tarragona, resta integrada per la totalitat i part de muntanyes judicials, tots de la província de Tarragona, que en mala hora estatui el R. D. d'Elisabet II en 1883.

Del partit de Tarragona, tots els pobles: això és: la capital, Vilaseca, Canadua, Constantí, Morell, Pobla de Mafumet, Tamarit, Pallaresos, Catllar, Perafort, Secuita, Rourell i Renau.

Integrament, també, Reus, amb els pobles que judicialment pertanyen a aquell jutjat de primera instància: Selva del Camp, Vilaplana, Almusara, Aleixar, Almorot, Castellvell, Maspujols, Alforn, Borges de Camp, Riudecols, Les Iries, Riudoms, Botarell, Montroig del Camp, Vinyols, Montroig i Cambrils.

El partit judicial de Valls, després d'aquesta població gairebé tot: Vilanova, Albiol, Alcover, Móra, Macó, Gardells, Vilamòl, Nulles, Vilabella, Bràfim, Puigpelat, Alió, Pla de Cabra, Cabra, Figuerola, Pont d'Armentera, Vila-rodonca i Rodonyà.

Pertanyents al partit judicial de Vendrell hi assignaríem els pobles de Gaià enllà, tal com segueixen: Riera, La Nou, Vespella, Salomó, Masllorenç, Montroig i Aiguamúrcia.

Dels pobles que constitueixen el partit judicial del Palès, caldria assignar al Camp de Tarragona: Hospitalet de l'Infant, Vandellòs, Pratdip, Colldel'jòu, Vilanova d'Escovalou, Riudecanyes, Argentera i Duesolles.

Encara, avui pertanyents judicialment a Montblanc, caldria adherir comercialment al Camp de Tarragona, dues poblacions muntanyoses: Capençana i Montor.

En resum: seixanta set pobles. Que ni en quantitat, ni en qualitat, no és un nombre gens alt per a adjuntar-hi els altres pobles que res no tenen a veure amb el Camp de Tarragona.

Un altre poble, que desitgem aque-

lla persona ingent, decantada vers la mar, les parets i vores de la qual són les muntanyes que el limiten, de Rodonyà i Pont d'Armentera a l'Hospitalet, Muntanyes de Coll de Balaguer, de Vandellòs, de Fatges, les muntanyes de Llavèria i Colldel'jòu, les muntanyes d'Argentera i Pratdip; coll d'Alforja i serra d'Almussara, que semblen bésser amb la de Francolí enllà. Muntanyes de Miramar fins a les de Salomó, que confinen amb el Gaià. I,riu enllà, encara el Montnegre i muntanyes de Montmell i tot un seguit de pujols més o menys enlairats, la serra de Santa Cristina, cap a Salomó i a morir a la Mediterrània.

L'atemptat contra l'enginyer cap de la Foneria Girona

EL FERIT HAVIA MILLORAT L'LEUGERAMENT

Segons ens comunicaren ahir al vespre de la clínica del doctor Oliver Gumbà, l'estat general del senyor Jaume Prats, ferit en l'atemptat de dissabte, arxava una lleugera millora dins la gravetat.

Ahir al migdia anà al Govern Civil una Comissió de la Unió Industrial Metal·lúrgica, per a parlar-li d'aquest atemptat.

També hi anà el senyor Joan Girona, acompanyat de dos alts dependents de la casa.

Els periodistes li preguntaren sobre l'estat del senyor Prats, i el senyor Girona digué que era més satisfactori.

Se li ha fet ja una radiografia al cap, i se li faran d'altres per tal de veure si té alguna escurria al cervell, en el qual cas se li faria la trepanació per tal d'evitar que les facultats mentals se'n ressentin.

EL GOVERNADOR ES QUEIXA DE LA COVARDIA CIUTADANA

El senyor Moles, referint-se a l'atemptat de dissabte i als atacs a comercis, comerços, recentment, digué que la principal dificultat amb què topa la policia per actuar, és la covardia ciutadana. Fets comesos en plena animació dels carrers, resulta que no són vistos per ningú.

La policia arriba a descobrir els autors d'alguns d'aquests fets, es troba després que ningú no els reconeix.

Exposà el cas esdevingut amb l'assalt a una casa de préstecs del carrer de Pelayo. Quan la policia preguntà als dependents si reconeixien els autors del fet, contestaren que no, abans de veure'ls.

Amb aquesta inhibició "a priori" hi ha molt poc a fer, perquè si als delinqüents són enviats al jutjat sense proves, són alliberats poques hores després, i sembla que la policia s'ha equivocat.

Afegí el senyor Moles que ell fa a tots els que el visiten sobre aquests fets la recomanació que inculquin a tots l'obligació que hi ha de complir amb els deures de ciutadania.

Un periodista li preguntà si s'havia fet cap delinqüència relacionada amb l'atemptat de dissabte, i contestà que no.

De totes maneres, la policia fa les recerques necessàries, encara que hi ha el fet lamentable que ningú no sap o no vol donar senyes dels autors.

Encara que es guarda reserva absoluta, sembla que la policia ha efectuat dues detencions.

PROTESTES PER L'ATEMPTAT

El Jural mixt del Treball a les indústries de la Siderúrgia, Metal·lúrgia i Derivats de la província de Barcelona, en sessió de ple celebrada el dia 1 dels corrents, acordà:

Expressar al senyor Jaume Prat Lluich i a la seva distingida família la condolència d'aquesta entitat per les lesions que ha estat objecte, desitjant i confiant en un prompte i total restabliment.

Fer pública i enèrgica protesta per la barba i inhumana agressió contra el dit senyor comesa, no tan sols per considerar-la com a enorme injustícia en relació amb la conducta noble, transigent i humanitària que el repetit senyor ha observat sempre per als obrers que treballaven a les seves ordres, sinó pel fet en si, impropri de la cultura de la societat en la qual vivim i a totes llums contraproduents com a fet social, perquè inevitablement ofèn la bona harmonia que ha d'existir entre els elements que integren el treball.

Dirigir un telegrama al ministre del Treball, en el qual, referent aquesta enèrgica protesta se li pregui que faci arribar al Govern del qual forma part, perquè en el possible es recuperi el màxim ser en les autoritats de tots els ordres, a fi de què s'aconsegueixi la completa extirpació de tots els procediments, amb els quals s'amenaça iniciar novament l'estat de terrorisme que travessa aquesta ciutat en època lamentable, i que es suposava totalment extingit.

Informació política

Reunió de les Delegacions del P. C. R. de Barcelona-Provincia

Dimenge al matí es va celebrar a l'Acció Catalana Republicana, Cortes, 589, pral., l'anunciada reunió de representants d'entitats i delegacions del Partit de la provincia de Barcelona. Hi assistiren representacions de les entitats de Vilafranca del Penedès, La Pobla de Lillet, Espinades, de Llobregat, Sabadell, Avia, Berga, Sant Cugat del Vallès, Sant Feliu de Codina, Tona, Sant Boi de Llobregat, Manresa, Terrassa, Olesa de Montserrat, Vic i Igualada.

Per unanimitat s'acordà que la Delegació regional quedés constituïda com segueix:

Jaume Valero i Ribet, pel Bloc

Catalanista de Vilafranca del Penedès.

Centre Català d'Igualada.

Acció Catalana Republicana de la

Comarca de Bages.

Miquel Coll i Alentorn, per les

Delegacions del Bergadà.

Centre Catalanista Republicà de

Terrassa.

Acció Catalana de Sant Boi.

Acció Catalana de Vic.

Falten designar dues representa-

cions, corresponents a les entitats

de les Vallès, Oriental i Maresma, les

quals es posaran d'acord directament.

Els noms dels delegats que falten

seran indicats per les respectives

entitats nomenades.

Així mateix, es convingué nomenar

com a representants de les entitats

de Barcelona-provincia, al

Consell general del Partit, els senyors

Avell Estranger

Francesc M. Masferrer, i

Eduard Ragasol.

Una carta del senyor Jover Nunell

"La Veu de Catalunya" de diumenge al matí publicava una carta del senyor Lluís Jover i Nunell en la qual aclarí que després de l'Assemblea celebrada per les organitzacions del Partit Catalanista Republicà a Girona, cursà la baixa de l'esmentat partit polític.

La comissió de parlamentaris que va anar a Menton amb motiu de la celebració del quart aniversari de la mort de Blasco Ibañez

Dimenge arribaren a Barcelona, procedents de Menton, les comissions oficials que van anar a visitar la tomba de l'insigne novel·lista Blasco Ibañez, amb motiu de celebrar-se el quart aniversari de la seva mort.

Ahir al matí van tornar a Madrid els diputats que formen la Comissió parlamentària que, en representació de les Corts Constituents, ha assistit a l'homenatge.

L'alcalde de València i les autoritats valencianes que els acompanyen, van sortir a la tarda, a les tres, cap a València.

La defensa de l'Estatut integral

Heu-vos adonat una còpia de la carta que la societat "La Falç" ha adreçat a tots els diputats catalans:

"Honorable ciutadà:

Tenint en compte que l'Estatut re-

duna Universitat treca i una d'ale-

l'el·lencar un criteri. Però per les

aspiracions que en sabem, crec que hi ha

una còpia de desatà i no simplement

de llima en alguns punts essencials:

ensenyament i justícia.

En un llibre meu de fa 15 anys

("Nacionalisme i federalisme") ja

deia que Castella, quan ja ho hagués

conegut tot, encara resistiria en la

qüestió de l'ensenyament. La meua im-

pressió és que l'Estatut o "un Esta-

tut" serà aprovat per les Corts, però

si queda mutilat en les parts essen-

cials, la seva eficàcia en tots sentits

quedarà molt reduïda. La Generalitat

no seria més que una Mancomunitat

no xic més espaiosa. No resoliria el

problema català ni tan sols per un

període important d'anys, i a cada mo-

ment es produirien conflictes de ju-

risdicció i de competència entre el po-

der regional i el poder central. El

sistema del condomini en moltes ma-

teries és el més perillós; cal recordar

en aquest sentit la seva tesi auto-

nòmica segons la qual val més tenir po-

ques facultats plenament reconegudes

que no pas una vasta sèrie de facul-

tats repartides i en sistema pràcti-

cament mixt. Aquest sistema seria es-

pecialment perjudicial en la qüestió

de l'ensenyament.

Per això he sostingut sempre — i

en això tinc la satisfacció de coincidir

amb nombrosos elements de la intel-

lectualitat catalana — que abans d'ad-

metre un règim mixt de llengües i

cultures, acceptaria el règim de dupli-

cació de certes institucions de manera

que en tinguéssim de genuïnament ca-

talans.

A Praga — afegeix En Rovira ac-

rint un dubte meu — es va estar tres

quarts de segle amb lluites i prova-

tures fins que es resolgué el problema

de l'ensenyament amb la instauració

de l'ensenyament a una d'ale-

l'el·lencar un criteri. Però per les

aspiracions que en sabem, crec que hi ha

una còpia de desatà i no simplement

de llima en alguns punts essencials:

ensenyament i justícia.

En un llibre meu de fa 15 anys

("Nacionalisme i federalisme") ja

deia que Castella, quan ja ho hagués

conegut tot, encara resistiria en la

qüestió de l'ensenyament. La meua im-

pressió és que l'Estatut o "un Esta-

tut" serà aprovat per les Corts, però

si queda mutilat en les parts essen-

cials, la seva eficàcia en tots sentits

quedarà molt reduïda. La Generalitat

no seria més que una Mancomunitat

no xic més espaiosa. No resoliria el

problema català ni tan sols per un

període important d'anys, i a cada mo-

ment es produirien conflictes de ju-

risdicció i de competència entre el po-

der regional i el poder central. El

sistema del condomini en moltes ma-

teries és el més perillós; cal recordar

en aquest sentit la seva tesi auto-

nòmica segons la qual val més tenir po-

ques facultats plenament reconegudes

que no pas una vasta sèrie de facul-

tats repartides i en sistema pràcti-

cament mixt. Aquest sistema seria es-

pecialment perjudicial en la qüestió

de l'ensenyament.

Per això he sostingut sempre — i

en això tinc la satisfacció de coincidir

amb nombrosos elements de la intel-

lectualitat catalana — que abans d'ad-

metre un règim mixt de llengües i

cultures, acceptaria el règim de dupli-

cació de certes institucions de manera

que en tinguéssim de genuïnament ca-

talans.

A Praga — afegeix En Rovira ac-

rint un dubte meu — es va estar tres

quarts de segle amb lluites i prova-

tures fins que es resolgué el problema

de l'ensenyament amb la instauració

de l'ensenyament a una d'ale-

l'el·lencar un criteri. Però per les

aspiracions que en sabem, crec que hi ha

una còpia de desatà i no simplement

de llima en alguns punts essencials:

ensenyament i justícia.

En un llibre meu de fa 15 anys

("Nacionalisme i federalisme") ja

deia que Castella, quan ja ho hagués

conegut tot, encara resistiria en la

qüestió de l'ensenyament. La meua im-

pressió és que l'Estatut o "un Esta-

tut" serà aprovat per les Corts, però

si queda mutilat en les parts essen-

cials, la seva eficàcia en tots sentits

quedarà molt reduïda. La Generalitat

no seria més que una Mancomunitat

no xic més espaiosa. No resoliria el

problema català ni tan sols per un

període important d'anys, i a cada mo-

ment es produirien conflictes de ju-

risdicció i de competència entre el po-

der regional i el poder central. El

sistema del condomini en moltes ma-

teries és el més perillós; cal recordar

en aquest sentit la seva tesi auto-

nòmica segons la qual val més tenir po-

ques facultats plenament reconegudes

que no pas una vasta sèrie de facul-

tats repartides i en sistema pràcti-

cament mixt. Aquest sistema seria es

VIDA SOCIAL

Penya de Viatjants de Gràcia

La Penya de Viatjants de Gràcia en la seva darrera reunió general ordinària, nomenà la següent Junta Directiva:

President, Ramon Pallarès Gibert; vice-president, Esteve Jauet Isart; secretari, Joaquim Jassé Vilà; vice-secretari, Ricard Pallarès Ploca; tresorer, Josep Vieta Pro; comptador, Adolf Taxonera Berenguer; vocals primer, Esteve Serra Rodríguez; vocal segon, Ricard Morales; vocal tercer, Antoni Clapera Sover.

Els metalls en atur forçós

Ens han visitat un grup de metalls en atur forçós, per tal de fer constar — contra el que de la premsa de diumenge — que no anaven a protestar de què els donés pot, en concepte de subsidis, ni que demanessin un subsidí extraordinari en concepte de fi de mes. La veritat és — ens diuen — que fa diverses setmanes que no cobren res, almenys els obrers que ens han visitat i altres la representació dels quals ostentaven.

Encara existeixen els Sindicats Lliures?

Amb prec de publicació hem rebut la nota següent:

"He tenido conocimiento de que se ha hecho público un aviso previniendo a los patronos de que no den crédito a nadie que se les presente en demanda de dinero para los Sindicatos Lliures, y al expresar mi absoluta identificación con la nota, cumplo ampliamente en el sentido de que absolutamente ninguna persona está excluida de la desautorización de referencia, ni siquiera la compaña del que fue presidente de la Confederación Nacional, Ramon Sales, de quien se sabe que, en nombre de éste, efectuó mensualmente algunas visitas para exigir la entrega de cantidades."

Séase, pues, que en lo futuro será publicado el nombre de la persona que creía a las peticiones expresadas, que no van encaminadas a otra cosa que al provecho particular de quien se dijo ser un apóstol de la Organización."

Aquesta nota ve signada per "Faus-tos de la Peña, presidente de la Confederación Nacional de Sindicatos Lliures de Cataluña".

¿Es que, realment, encara existeixen els Sindicats Lliures?

Incident sense conseqüències

Ahí al matí entraren al treball trenta obrers de l'Espanya Industrial. En acabar la jornada de la fàbrica i intentar sortir veieren uns grups, en actitud poc tranquil·litzadora, que esperaven que sortissin.

Davant d'això es donà coneixement a les autoritats, que enviaren forces de la guàrdia civil per a protegir les eixides i garantir la llibertat del treball.

Solució d'una vaga

Segons notícies rebudes d'Igualada, ha quedat solucionada la vaga de nautógers, havent anat totes al treball.

Jurat Mixt del Treball a Hotels, Cafès i similars de Barcelona

Per tal d'illustrar els senyors industrials d'aquesta província afectats per la jurisdicció del Jurat Mixt en el Treball d'Hotels, Cafès i similars, respecte a l'abast i obligatorietat de les vacances d'hivern acordades per l'esmentat Jurat i als efectes legals, fet públic amb el Reglament Jurat, en el Butlletí Provincial de 7 del corrent i així com també per a millor assabentar-los del procediment a emprar quant a la realització d'aquelles, a continuació es relacionen, per còpia literal, els articles pertinents de l'esmentat Reglament.

Art. 1. En virtut de lo que es preceptua en el capítol segon de les Bases de Treball d'Hotels, Fondes, Restaurants i similars amb cambres, i en el capítol tercer, article 14 de les de Cafès, Cerveceries i similars amb cambres, en tots els establiments de la indústria enclavats en el territori jurisdiccional d'aquest Jurat Mixt, estan obligats els patrons a complir els acords als quals es refereixen els capítols esmentats i a proporcionar que ho faci així mateix el personal que tinguin ocupat.

Art. 2. Els "maitres d'hotel", cambrers i ajudants amb plaça fixa, per tal de reduir en el rigor de l'hivern l'atur forçós, faran vuit dies de vacances durant els tres primers mesos de l'any.

Art. 3. El "maitre d'hotel" quan faci les vacances hivernals, si ho estima convenient la Direcció de la casa, podrà ésser substituït per un cambrer fix i aquest pel substitut cecant.

Art. 4. Hauran de fer les vacances d'hivern els cambrers que directament o indirecta tinguin part en el negoci propi de l'establiment en el qual prestin llurs serveis.

Art. 5. L'exces de personal no excusarà l'incompliment de les vacances d'hivern.

Art. 6. El substitut ocuparà exactament la mateixa plaça o torn que correspongui al cambrer fix al qual hagi substituït. A tots els establiments que tinguin algun torn que, per la seva particular condició, exigeixi especialment el coneixement de la clientela, podran llurs propie-

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMA

Un altre non cas de guariment

El senyor Josep M. Illán Clares, de 71 anys d'edat, resident a Barcelona, Rambla de Catalunya, número 120, quart, segona, ens tramet el seu certificat de guariment, signat i amb la corresponent autorització per a publicar el seu cas.

Aquest senyor, segons consta en el certificat esmentat, va sofrir durant sis anys de hiperclorhidria, amb violents dolors a l'estómac, que començaven al cap de tres hores d'haver menjat.

En setembre de l'any passat començà el seu tractament amb el SERVETINAL, i actualment es troba totalment restablert, pel qual motiu ens ha tramès el seu certificat de guariment, el qual certificat, com tots els que hem rebut, tenim a la disposició del públic per si vol examinar-los i comprovar llur autenticitat.

Exigiu el legítim SERVETINAL i no admeteu substitucions interessades d'escàs o nul resultat

El nostre considerable arxíu va augmentant ràpidament, puix que de totes les cinc parts del món rebem certificats de guariment, els quals estan a la disposició del públic, i agrafem les constants proves d'efecte que molt sovint ens demostren els pacients guarits, i en particular els que signen a l'arxíu del "SERVETINAL".

PREU: 5'50 pessetes als Centres d'Espeífics i Farmàcies i carrer Ample, 1 - BARCELONA

taris acudir al Jurat Mixt per tal que l'esmentat torn pugui realitzar-lo un cambrer fix dels col·locats en ells, sense perjudici, però, de la facultat que té el Jurat d'acceptar o no tals peticions.

Art. 9. L'esmentat "maitre" o director haurà de fer constar al darrere del voluntari autorització les observacions referents al substitut, així com el nom dels cambrers substituïts, havent-se de tornar aquest voluntari, tancat dins un sobre, a aquest Jurat Mixt tantost tinguin acabades les vacances d'hivern.

Art. 11. Tot incompliment o infracció del que està estipulat en el present Reglament serà sancionat amb el que preceptuen les disposicions legals pertinents.

NOTES DIVERSES

—La Unió General d'Obrers i Funcionaris d'Autobusos de Barcelona i Província convoca tots els socis i simpatitzants perquè assisteixin a la reunió que tindrà lloc avui, a les deu de la nit, a l'estatge del carrer Nou de Sant Francesc, 11 i 13, principal, per a donar compte dels reglaments i procedir al nomenament de la Junta.

L'afer de la Normal de la Generalitat

Se'ns prega la publicació de la lletra següent dirigida al doctor Serra Hunter:

"Honorable senyor:

Els que signem, pares i representants d'alumnes de la Normal Catalana, en la visita que us vam fer el dia 28 de febrer, hem estat assabentats per vos del següent:

Que el Consell de Cultura admet i estimula la creació anunciada pel Claustre de la Normal Catalana, contra les persones i diàries que han de mantenir i censurar públicament l'actuació docent de certs professors, i que el Consell s'atindrà, en la seva decisió, a ço que dictaminin els Tribunals respecte al particular, car el Consell troba il·lògic de prendre avui decisions que més endavant podrien resultar oposades a la sentència judicial.

Davant d'aquesta resposta, els signants intervenim en primer lloc, que el Consell de Cultura al·ludit, amb les manifestacions del seu president, evidència que la seva intervenció en l'afer momentàniament no pot resoldre res, per la qual cosa ens sembla necessari, a fi que resti ben clara la nostra situació davant l'opinió pública, de comunicar-vos en lletra oberta:

1.ª — Que convenim com estem que ens assisteix la raó i que comptem amb proves suficients per a demostrar-la en calgué, esperem amb veritable d'alegria, que el Claustre de la Normal de la Generalitat activi la seva querrel·la contra els estudiants i premsa que amb tant d'èxit i d'importunitat cridaren l'atenció del públic; i

2.ª — Que la passivitat emprada pel Consell de Cultura en la resolució de l'assumpte posa les alunes interessades en una situació violenta, que de cap manera els signants poden veure tolerar, i en conseqüència, des d'aquesta data resolent: aportar-les d'aquell centre docent, fins i tant que les persones que en són de fet responsables, l'orientin de la manera com ho exigeix, a judici dels signants, la dignitat de professors i alunes i l'honorabilitat de la Normal Catalana; creada per la Generalitat.

Barcelona, 1 de febrer de 1932.

Lluís Bager Barroer, Ramon Badosa Campeny, P. Puigdefàbregues.

Honorable Sr. Jaume Serra Hunter, president del Consell de Cultura de la Generalitat de Catalunya."

L'ensenyament

HABILITACIO DEL MAGISTERI NACIONAL DEL PARTIT DE BARCELONA

Pagaments d'hivers

L'habilitat dels Mestres Nacionals del Partit de Barcelona pagarà els hivers del mes de gener, al lloc de costum, a tot el personal sense distinció, admetent el professorat especial, en la forma següent:

Perceptors de la lletra A a D inclusivament, dia 1, de cinc a set de la tarda; de la lletra E a la L, dia 2, de les onze a la una; de la M a la R, el mateix dia de cinc a set de la lletra S fins acabar, dia 3, d'onze a una. Per als que en les dates expressades no puguin percebre llurs hivers, es fixarà un altre termini de pagament, el qual tindrà lloc dissabte, dia 6, a les set de la tarda.

EL NOU CONSELL DIRECTIU DEL CASAL DEL MESTRE

Després de l'assemblea general ordinària celebrada pel Deganat de Mestres Nacionals, el Consell directiu d'aquesta entitat ha quedat constituït de la següent manera:

Desà, el senyor Josep Montuà Imbert; degana, la senyora Joaquina Solans Mercader; vice-dega, el senyor Josep Ribot Dalmau; vice-dega, la senyora Teresa Bellot Codina; secretari, el senyor Josep Figuerola Muntaner; tresorer, el senyor Joan Gaspar Gerní; comptador, la senyora Dolores Nampeny Corbeto; vocals de la Comissió de Cultura, la senyora Felisa Solan Alejo i els senyors Ramon Casares Almirall, Francesc Nolla Guasch i Francesc Comenges Pujol; i vocals de la Comissió de Beneficència, les senyores Antònia Llop Tolosa i Jacinta Morrell Cola i el senyor Ignasi Galí Roca.

El nou Consell ha pres els acords que segueixen:

Saludar les autoritats, les associacions i la premsa i oferir-se a totes elles per col·laborar en tots els assumptes que concordin amb l'ideari de l'entitat.

Recolzar la instància que el Consell directiu anterior, complimentant un acord dels associats, adreçà a la Comissió Municipal de Cultura demanant que concedís una gratificació igual a la que percebien els mestres del Patronat als mestres que exercien en escoles nacionals barcelonines que no depenen d'aquell organisme.

Organitzar una tanda de converses tractant dels assumptes que s'anticipejaran oportunament.

I tenir oberta la Secretaria del Casal (carrer de Mendizábal, 19) els dimarts, dijous i dissabtes, de sis a set de la tarda, per tal que el seu oficial, senyor Antoni Albaró, resolgui gratuïtament les consultes de caràcter administratiu que li facin els mestres o llurs familiars.

JUNTA PER A AMPLIACIO D'ESTUDIS I INVESTIGACIONS CIENTIFIQUES

Pensons a l'estranger

La "Gaceta" del dia 28 de gener (pàgs. 724 i següents) publica la convocatòria per a 1932 del concurs per a la concessió de pensions. Segons els seus termes, poden adreçar a les pensions: Primer: El personal docent dels Establiments d'Ensenyament dependents del ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts; segon: El personal no docent d'Establiments i Centres dependents del mateix ministeri; els que hi hagin rebut graus o revàlides, i, en casos especials, els alumnes que hi segueixin llurs estudis; tercer: Els pro-

fessors o alumnes de les Escoles de Comerç i de les oficials de Belles Arts mentre la seva proposta sigui encomanada a la Junta.

A més de les condicions generals i especials per a sol·licitar i concedir les pensions, es publiquen els anuncis d'altres serveis de la Junta: Patronat d'Estudiants, persones equiparades als pensionats, càrrecs per a espanyols a l'estranger.

La Secretaria de la Junta facilitarà els informes i aclariments que se li demanin i que no apareguin en la convocatòria.

El termini per a la presentació de sol·licituds expirarà al cap d'un mes de la publicació d'aquest anunci a la "Gaceta".

Les sol·licituds i correspondència seran dirigides al President de la Junta per a l'Ampliació d'Estudis, Duc de Medinaceli, 4, Madrid.

-La salut per a tots

Els homes poden estar dividits per concepcions diferents, però existeix una qüestió en la qual tots estan d'acord, i és aquesta: que la salut és el capital més preciós. Per tant, millor que qualsevol altra cosa, tots coneixem aquests dies que la manca d'apetit, els dolors d'estómac i altres molèsties paralitzen la nostra activitat, i llavors ens sentim malalts, fatigats, esgotats, incapaces de treballar o de divertir-nos.

Heu experimentat ja tals molèsties?

Poc importen les causes de tals indisposicions. En qualsevol cas, l'ús de l'Ovomaltina millorarà el vostre estat de salut. Preneu-la al desdormir, al berenar o al sopar. L'Ovomaltina aporta a l'organisme tots els elements nutritius essencials en forma concentrada i restableix molt aviat l'equilibri de les forces. L'Ovomaltina és ensim subestancia i llengua.

Es ven a tot arreu, en llaunes de 250 i 500 grams.

Doctor A. Wander, S. A., Berna (Suïssa).

DE SOCIETAT

El darrer dijous, dia 28 de gener, a la capella de Nostra Dona de l'Esperança tingueren lloc les noces de l'advocat i escriptor Tomàs Roig i Llop amb la gentil i distingida senyora Albina Fontsera Aleu. Reinel la unió el M. R. P. Miquel d'Esplugues, O. M. C., i celebrà la missa de casament Mn. Francesc Baldeu. Apadrinaran els contralists els senyors Jaume Bofill i Mateu, Andreu Cabré i Bru i Octavi Salter Soler, per part del nuvi, i els senyors Josep Aleu i Bodro. Pere Fransitor Mas i Josep M. Julià i Puig. Després de la cerimònia i de l'exquisit "lunch" amb què foren obsequiats els invitats al Restaurant de Miramar, els nuvis empenyeren llur viatge per Catalunya i l'estranger. La nostra enhorabona.

A. CASAS, Rege especialista de malalties de la pell, llagues varicoses i venèries.

Tallers. 29: d'11 a 1 de 5 a 7.

Veïns, d'11 a 1

ELS TRIBUNALS

DILIGÈNCIES

DEL JUTJAT DE GUÀRDIA

El Jutjat de la Barceloneta, secretariat del senyor Costa, instruí durant la seva darrera guàrdia, que acabà ahir a les onze, 37 diligències, i ingressaren als calabossos 21 detinguts.

El substitut en la guàrdia el Jutjat de l'Oest, secretariat del senyor Alemany.

ASSEMBLEJES

PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Inhabilitació: Josep Olms contra Banc d'Espanya.

Pobresa: Francesc Cases contra Josep Parcerisa i advocat de l'Estat.

Sala segona. — Executiu: Josep Miquel contra Josep Queralt i Pere Vitall.

Revisió: Alexandre Torruella contra Joan Llorenç.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Un oral per dispar contra Miquel Borrull.

Secció segona. — Un oral per usurpació de marca, contra Nicolau Martínez.

Un altre oral per robatori contra Josep Saladríguez i altres.

Un altre oral per imprudència contra Agustí Pujol.

Secció tercera. — Un oral per falsedat contra Andreu Lahoz.

Un altre oral per furt contra Emili Gallardo.

Un altre oral per amenaces contra Domènec Moragues.

Secció quarta. — Tres incidents.

PALESTRA

INSCRIVIU-VOS ALS CURSETS DE DIVULGACIO DE CULTURA CATALANA

L'anys de millorar la cultura pròpia que té el nostre jovent es demostra amb el gran nombre d'inscripcions als Curssets de Divulgació de Cultura Catalana, que cada dia es reben a "Palestra".

Sempre l'interès per la cultura ha estat una característica de les promocions catalanistes i ho és més encara tractant-se de la cultura catalana.

En els moments en què amb l'Estatut podrà emprendre's una intensa tasca civilitzadora del nostre poble, cal que el jovent s'hi prepari assistint a uns cursos com els que "Palestra" ofereix.

Aquests curssets "Palestra" els ha encarregat a una selecció dels nostres intel·lectuals — C. A. Jordana, Magó i Torrents, Bagué, Tallada, Maçons i Anglès, Rosell i Vil·lar, Serra i Ràfols — els quals tractaran d'aspectes de la cultura catalana que més interès poden tenir per a les persones que sentin interès per augmentar i millorar llurs coneixements.

Cada cursset constarà de cinc lliçons, una cada setmana, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou.

Els d'Història i Gramàtica seran de 20 lliçons, dues cada setmana.

Recordem a tots els que desitgin inscriure's, i especialment al gran nombre que s'han dirigit a "Palestra" demanant informacions, que procurin formalitzar aviat la ins-

cripció per tal d'evitar les aglomeracions de darrera hora.

La matrícula és de 3 pessetes per als socis de "Palestra", i 5 pessetes per als no socis.

Per a detalls i inscripcions, a "Palestra" (Corts Catalanes, 592, principal).

CINEMA

El Departament d'Obra Social de "Palestra" presentarà el dimecres, dia 3, a la nit, el gran film "Maternitat" (El dret a la vida), a l'Olympi.

Aquesta pel·lícula no té res de convencional, és viva, forta, impressionant.

El periòdic alemany "Der Bund" ha dit que ara un film de dones en el sentit més elevat de la paraula.

El senyor Moragues Barret (Director de la Caixa de Pensions) ha dit: "Maternitat" (El dret a la vida) és una pel·lícula moderna, de factura perfecta, de forta suggestió educadora en el seu caire social... té un veritable valor científic."

Film d'escola russa, dirigit per Tissé, es projectarà a l'Olympia, amb retolació catalana, solament el dimecres, dia 3 de l'actual, a la nit.

Revisió: Alexandre Torruella contra Joan Llorenç.

Secció primera. — Un oral per dispar contra Miquel Borrull.

Secció segona. — Un oral per usurpació de marca, contra Nicolau Martínez.

Un altre oral per robatori contra Josep Saladríguez i altres.

Un altre oral per imprudència contra Agustí Pujol.

Secció tercera. — Un oral per falsedat contra Andreu Lahoz.

Un altre oral per furt contra Emili Gallardo.

Un altre oral per amenaces contra Domènec Moragues.

Secció quarta. — Tres incidents.

VIDA RELIGIOSA

Sans d'avui. — La Purificació de la Benaurada Verge Maria, festa coneguda per la Mare de Déu de la Candelera, i Santa Corneli i Centúri.

Sants de demà. — Sant Blai, bisbe i màrtir, de Sebaste; Sant Ceferi, màrtir, i el Beato Nicolau de Longobard, confessor.

Quaranta Hores. — Avui: Església del Servei Domèstic (Consell de Cent, entre Bruc i Girona).

Hores d'exposició. — Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora. — Avui: Església dels Pares Carmelites.

Demà: Església de les Religioses de Mont-Si.

Cort de Maria. — Avui: Nostra Dona dels Angels, a la seva església.

Demà: Nostra Dona de la Providència, al Pi, privilegiada, o de la Visitació, a les Sales.

Adoració Nocturna. — Avui: Torn de Nostra Dona dels Desemparats.

Demà: Torn de Sant Francesc d'Assís.

Votiles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Commemoració dels Fideles Difunts.

Demà: Torn del Sagrat Cor de Jesús.

L'HOMILIA D'AVUI A LA CATEDRAL

Avui, festivitat de la Purificació de Nostra Dona, predicarà l'homilia a la Catedral el doctor Portolés, canonge magistral.

LA PROCLAMACIO DE LA BUTLLA

Diumenge vinent tindrà lloc la solemne proclamació de la Butlla, a la Catedral Basílica, amb assistència del senyor bisbe. Predicarà el sermó el canonge magistral.

Municipi

SUBHASTA DE QUOCOS

El dia 6 de l'actual, a les deu, se celebrà el despatx de la Comissió d'Hisenda de l'Ajuntament, la subhasta d'uns quoccos de la venda de quoccos, destinats a la venda de quoccos, que s'continuà d'expressen.

Carrer de Sant Andreu, davant el núm. 245, tipus de subhasta: 8 pessetes mensuals.

Plaça de Santlleu, Arxipag de Nostra Dona de Montserrat, i carrer de Sardanya, tipus de subhasta: 10 pessetes mensuals.

Dependència, xamfrà al carrer de Casanova, tipus de subhasta: 8 pessetes mensuals.

Representació, xamfrà al carrer de Pere IV, tipus de subhasta: 10 pessetes mensuals.

Sant Adrià, xamfrà al carrer de Sant Andreu, tipus de subhasta: 8 pessetes mensuals.

Plaça de Rius i Tàrrer, tipus de subhasta, 8 pessetes mensuals.

Carrer de Viladomat i Sepúlveda, tipus de subhasta: 13 pessetes mensuals.

Carrer del Vallespir, davant el número 27, tipus de subhasta, 8 pessetes mensuals.

Passatge de Sant Joan, davant el núm. 165, tipus de subhasta, 13 pessetes mensuals.

Marina, xamfrà Ausias-March, tipus de subhasta: 13 pessetes mensuals.

Sant Adrià, xamfrà al carrer de Sant Andreu, tipus de subhasta: 8 pessetes mensuals.

Plaça de Marimón (Sant Andreu) tipus de subhasta: 4 pessetes mensuals.

Els sol·licitadors que desitgin prendre part en la subhasta han de constituir a la Casa Municipal, i fins a la una de la tarda del dia hàbit anterior a la dita subhasta, un dipòsit provisional de 50 pessetes, el qual serà tornat als sol·licitadors les ofertes dels quals fossin rebutjades, havent d'augmentar el dit dipòsit el que resulti adjudicatari provisional d'un dels quoccos subhastats en el mateix acte, fins a l'import del cànon corresponent a un semestre.

Barcelona, 28 de gener de 1932.

MORT DE L'EX-TINENT D'ALCALDE SENYOR JUNQUERA

Ahí al matí fou enterrat el cadàver de l'ex-tinent d'alcalde senyor Nicolau Junquera i Sabater.

Comptava 66 anys d'edat. Fou elegit regidor l'any 1900 pel districte setè municipal, i pertanyia a l'Esquerra Republicana d'aquell temps. Com altres elements, desfeia l'Esquerra passà al partit del senyor Lerroux, i amb aquest caràcter les terres de la Catalunya Nova el portaren a representar-les a la Mancomunitat de Catalunya.

Era un important magatzemista de vins, molt treballador i de bon caràcter. A les corrupcions en actuà hi deixà bon record.

PIERRE FRONDAIE

A BARCELONA

L'alcalde ha rebut la visita del novel·lista francès monsieur Pierre Frondaie i la seva esposa.

UN OBSEQUI

Com a col·f de sopar que els periodistes que fan informació a l'Ajuntament celebraren dissabte al Restaurant Joanet de la Barceloneta, diumenge fou lliurada a l'esposa del regidor senyor Andreu Bausili un ram de flors que els reporters esmentats li oferien.

PROTESTA CONTRA ABUSOS

Per l'Agrupació de Carnissers de Barcelona han estat presentats a l'alcalde dos escrits, l'un relacionat amb l'abus que es veient a l'Escozador de tallar la llatrola després de pesada la carn, i l'altre que es refereix a l'incompliment del Reglament de carnisseries, i pregunten que es compleixi.

LA NENA ASSASSINADA PELS COMUNISTES

L'alcalde, acompanyat pel cap de la guàrdia urbana, senyor Ribé, ha estat a donar el condol a la família de la nena Antonieta Cabrer, morta a l'Hospital Clínic, víctima dels successos ocorreguts a la plaça d'Espanya.

AVUI, DIA DE CLASSE

</

LES LLETRES

Els caràcters o els costums d'aquest segle', de La Bruyère, traduïts per Josep Carner

(Biblioteca Literària)

Es vers les darreries del segle' de Lluís XIV que van aparèixer els "Caràcters", de La Bruyère, pintura viva i animada de la societat de la seva època, amb la qual l'autor es féu aviat tant admirador com enemic. En les seves pàgines, compostes de reflexions, de màximes, de sàtires i de retrats, hom hi veu moltes afusions, moltes semblances amb personatges coneguts. Hom en féu diverses claus per a interpretar-les, cosa que li costà molts contrarietats i molts disgustos. En el prefaci del seu discurs d'entrada a l'Acadèmia, La Bruyère protesta de la legitimitat d'aquestes claus, les quals qualificà d'injurioses per a les persones que hi veuen llurs noms desfigurats i per a l'escriptor que n'era la causa.

D'alleshores ençà hom ha discutit molt sobre aquestes claus famoses. La millor prova de llur falsedat és la d'haver-n'hi diverses: és a dir, que hom hagi pogut veure al·ludides per un mateix retrat persones diferents. Però això prova també els seus defectes i el de pintor de La Bruyère, el seu profund coneixement de l'home. Ell mateix es complagué a subratllar-ho en la seva defensa: "que em sigui permesa—digué—una vanitat a propòsit de la meua obra: em decanto a creure que cal que les meves pintures expressin bé l'home en general, ja que s'assemblen a tants particulars i que cadascú hi creu veure el del seu poble o província".

Però encara que acceptem que La Bruyère no alludís mai un personatge determinat—i era massa metídic, massa satíric perquè donés un valor absolut a aquest mal—pintava del natural. Si era un bon observador, millor era encara el seu observador. Per mediació de Bossuet, havia entrat al casal de Condé, el qual encapçalava l'educació del nen més, el duc de Borbó. Acabada l'educació d'aquest, restà al casal en companyia de gentillhome del duc. En l'esperit feudal d'aquesta família, en els caràcters refinats, terribles i orgullosos dels personatges que la formaven, La Bruyère, que els hagué de veure i de patir, trobà bona matèria per a les seves pintures. Almenys, pel casal de Condé desfilava tot el que de més enllà i de més lluny es movia i en intel·ligència compta la França d'aquell temps. És així, doncs, amb raó que ha estat dit que si La Bruyère no hagués anat aquell lloc, els "Caràcters" no haurien estat escrits, o haurien estat molt diferents del que són ara.

En la seva pintura del natural, però, La Bruyère, més que gargir els caràcters més singulars i un individu, que li deien, cercava de fer veure el que hi ha de comú, de general, en la natura humana. Tant és així, que avui, al cap de dos segles i mig de la publicació dels "Caràcters", podríem encara fer-ne moltes claus que no semblarien pas inexactes. Si per maliciosa profecia, no seguíem satíricament reproduint alguns dels retrats de La Bruyère, d'una manera anònima, és segur que hi creuríem al·ludits alguns dels nostres prohoms més destacats.

No és, però, la profunditat el que ha fet la glòria de La Bruyère. Hom el té per més subtil, per més sagaç que profund. Hieron de Pascal, de Montaigne i de La Rochefoucauld, venen d'una millor tradició francesa, però el seu geni no té tanta extensió, no és tan lluminós i penetrant. "Tot ha estat dit", ha afirmat segons Boileau, i hem ha reformat diferentment que si no ha

afegit res al coneixement de les passions, és un dels mestres a pintar els senyals que revelen. D'aquí que hom l'hagi comparat també a Molière. S'hi assembla, en efecte, en el do prodigiós de fer ressaltar les febleses i el ridícul de l'home. Molts dels seus retrats, de les seves màximes, són—com repetidament ha estat assenyalat—síntesi de comèdies o novel·les. Com Molière, sap copsar de l'home la primera matèria d'on neix la veritable comicitat. Però li manca el do d'organitzar i animar aquesta matèria.

Molière, essencialment, es proposava plaure. La Bruyère es proposa més aviat ensenyar, educar. El seu art consistia a fer que aquesta funció es produís d'una manera agradable. D'aquí que s'empari constantment en la malícia i la ironia, d'aquí la traça a cercar efectes perquè la seva sàtira sigui sorprenent i colpidora. Tot plegat fa pensar que si La Bruyère és dintre la millor tradició francesa, és encara més un dels escriptors que més ha contribuït a formar el que es diu—en la millor acceptació de l'expressió—"l'esprít" parisenc.

Es, doncs, un bon exercici d'haver traduït els "Caràcters" a català, i un millor exercici encara que se n'hagi encarregat Josep Carner. Potser els nostres novel·listes i comedians trobaran en aquestes màximes i retrats un estimul fructífer. Potser els nostres periodistes—a desgrat que La Bruyère era enemic dels periodistes—és segur que avui, si visqués, seria ell mateix periodista—hi aprendran d'exposar els temes amb amenitat i vivacitat. És un tipus d'escriptor que encara ens ha influït poc. La seva empremta a alguna cosa que se li assembla—com la de Voltaire, per exemple—la trobem en la vivacitat de Carles Soldevila, en la manera de parlar per apòlegs de Gaiet, en ben pocs casos més.

Altrament, pocs escriptors catalans l'haurien pogut traduir amb la fortuna de Josep Carner. És fàcil que La Bruyère era un dels escriptors francesos que han emparat girs més variats, alhora més originals i més castissos. La mateixa forma fragmentària del llibre l'impulsà a aquesta varietat per evitar la monotonia, per captar-se constantment l'atenció. Així hom ha pogut repetir, amb encert, que els "Caràcters" són un inventari dels trets de la llengua francesa. Només, doncs, un escriptor que com Carner, posseís paral·lelament una rica idiomàtica semblant i que sabés trobar girs de tot i essent originals semblants castissos, és a dir, extic com amb ploma de l'esprít de l'escriptor, podia emprendre aquesta tasca amb èxit. Carner l'ha traduït sense circumlocució i sense paràfrasis. Sovint d'una dificultat se n'ha fet una gràcia. I encara que no hem resseguit la seva traducció pàgina per pàgina, ens sembla que li podran ésser fetes ben poques objeccions. No volem, però, deixar de fer-n'hi una. És legítim de traduir "grain de beauté" per "gra de bellesa", com fa, repetidament, el nostre traductor? No seria més simple, i més graciós, traduir-ho per "piga"? De totes maneres, una tal literalitat no és sinó una piga graciós en el nostre vers i gentili de la traducció.

DOMÈNEC GUANSE

"Les bèsties del Parc"

En la seva darrera obra, *Les bèsties del Parc* (Col·lecció Popular Barcelonina, vol. 72), Bernat Montalió ens presenta amb molta amenitat els diversos personatges de la nostra col·lecció zoològica amb els costums de la raça a què pertanyen els diversos exemplars. Tíem en ella explicacions ambèsties particulars d'aquests. Qui vulgui conèixer verament l'elefanta "Jutoca" o l'ós "Mussolini", el dimoni "Llapisera" i tants d'altres interessants animals del nostre Parc, haurà de recórrer a la darrera obra de Bernat Montalió.

El curs de català de Pompeu Fabra

Ens comunica la Llibreria Catalònia que són ja nombroses les persones inscrites en el curs de Llengua Catalana que professorà Pompeu Fabra. Recordem als nostres lectors que el dit curs constarà de vuit lliçons, que seran donades els dies 6, 9, 13, 16, 20, 23, 27 de febrer i 1 de març, a les set del vespre, al saló de conferències de la Llibreria Catalònia. Per assistir al curs cal inscriure's a les vuit lliçons. El preu de la matrícula és de 20 pessetes.

"El Consolat de Mar" a l'abast de tothom

Ferran Valls i Tàverner ha tingut cura de reunir els diversos nòcils i addicions que componen el famós recull de lleis marítimes conegut amb el nom de *Consolat de Mar*, i ordenar-los per a l'edició que en fa la col·lecció "Els Nostres Clàssics". S'ha aparegut el segon volum d'aquesta obra famosa, que és presentada amb el bon gust a què ens té acostumats l'Editorial Barcino.

Sessió inaugural de l'Acadèmia de Medicina

Diuenge a la tarda, a l'Acadèmia de Medicina, tingué lloc solemnement la sessió pública inaugural d'aquest any. Presidí el doctor J. Peyri, vice-president de l'Acadèmia, el qual feu la representació del governador civil; el diputat provincial senyor J. A. Trabat, en representació del President de la Generalitat, i el regidor senyor Ermengol de Llano, en representació de l'alcaldia de la ciutat. Començà la sessió amb la

lectura de la Memòria pel secretari Dr. Coroleu Borràs. A continuació l'acadèmic doctor J. Guerra i Estapé dissertà sobre el tema "Catalunya, prodigiosa font d'agents terapèutics", que fou molt aplaudit per l'auditori. Clogué l'acte el doctor J. Peyri remarcant amb satisfacció que per primera vegada després d'un segle i mig d'existència de l'Acadèmia, aquesta ha pogut celebrar la seva sessió inaugural emprant el nostre bell idioma.

Es dirigí al representant de la Generalitat de Catalunya, perquè essent aquesta la corporació més antiga de Catalunya i creada per Carles III, amb qualitat consultiva no es prescindís de nosaltres en aquesta hora magna del ressorgiment de Catalunya en tots els aspectes sanitaris i higiènics. Finalment declarà obertes les tasques acadèmiques de 1932.

Informació catalana

* **Faules:**
Agustí Grau ha publicat recentment un llibre, *Faules*. Aquest llibre, com indica el títol, és un recull de faules originals.

* **El caçador de llops:**
La Biblioteca Literària acaba de publicar un nou volum. El caçador de llops és el títol d'aquest llibre, del qual J. dels D. ha fet la traducció. Forma dos volums.

Ha mort la nena ferida pels comunistes a la plaça d'Espanya

A darrera hora del diuenge deixà d'existir, a l'Hospital Clínic, la nena Antònia Cabrer, de dotze anys, víctima del tiroteig ocorregut el diuenge abans a la plaça d'Espanya, amb ocasió d'haver anat a pertorbar una ballada de sardanes els comunistes espanyols.

Avui, a dos quarts de dotze, es farà l'enterrament. La comitiva fúnebre es formarà a la carretera de la Bordeta, número 26, domicili dels pares de la dissortada nena. Hi assistiràn totes les autoritats de Barcelona.

BALLADA SUSPESA

Diuenge al matí, el Consell Directiu del Foment de la Sardana d'Hospitalet visità les persones que resultaren ferides amb motiu dels successos ocorreguts el diuenge anterior a la plaça d'Espanya, durant una ballada de sardanes.

Abans d'ahir no hi hagué ballada de sardanes a la plaça d'Espanya com a sentiment pels fets ocorreguts el diuenge anterior.

"OLER I TORRA" GMANE

BITLLET

Francesos: 48'60 per 100.
Anglesos: 47'75 pessetes.
Indians: 62 per 100.
Belgues: 34'30 per 100.
Suïssos: 242 per 100.
Portuguesos: 6'37 pessetes.
Alemanys (Reichsmark): 2'91 ptes.
Austria (Schilling): 1'45 pessetes.
Txecoslovàquia: 36 per 100.
Holandesos: 4'90 pessetes.
Suecs: 2'30 pessetes.
Noruegues: 2'30 pessetes.
Dinamarquesos: 2'31 pessetes.
Romanes: 7'15 per 100.
Bulgària: 7 per 100.
Turques: 5'18 pessetes.
Espanys: 12'40 pessetes.
Canadencs: 6'20 pessetes.
Argentins: 3 pessetes.
Uruguaians: 4'75 pessetes.
Xilenes: 6'90 pessetes.
Brasilers: 6'57 pessetes.
Bolívians: 2'45 pessetes.
Colombians: 2'60 pessetes.
Peruanos: 20'75 pessetes.
Paraguaians: 6'90 pessetes.
Venezolencs: 1'21 pessetes.
Japonesos: 6'50 pessetes.
Argelins: 4'85 per 100.
Feinès: 42'45 pessetes.
Filipines: 1'26 pessetes.
Hongres: 1'40 pessetes.

O R

Affons: 235 per 100.
Unes: 235 per 100.
4 i 2 duros: 235 per 100.
1 dur: 17'75 pessetes.
Isabel: 236 per 100.
Frances: 234 per 100.
Llures: 30'20 pessetes.
Dòlars: 12'17 pessetes.
Cubà: 11'80 pessetes.
Mèxic: 235 per 100.
Venezuela: 234 per 100.
Mares: 280 per 100.

Els fabricants, magatzemistes i manufacturadors han de redactar en català llurs factures, albarans, lletres, rebuts i etiquetes dirigides als clients de Catalunya

MERIDIANS per FOCUS

** **Feminisme al segle abans de J. C.**—Dins la història grega de *Gustave Glotz*, que es publica en fascicles a les "Premses Universitàries", de París, l'autor, en descriure la vida privada dels grecs, dedica unes pàgines a la "qüestió feminista" i al "moviment d'emancipació femenina" a Atenes. Interessant serà aquest text a les dones catalanes inscrites a aquest club o a aquell. Glotz dedica un capítol a la qüestió feminista en els poetes i els filòsofs. Remarca que la inferioritat jurídica i religiosa de la dona així com la creença en la seva inferioritat intel·lectual era, a Atenes, un llegat dels temps més vells. "Els poetes grecs expressaven a la vegada el menyspreu i la simpatia pel sexe femení. Fins al segle se domina el menyspreu; al segle és la simpatia, amb una estima que pot anar fins a l'admiració. Esquil, a les *Suplicants*, pren parit franc pel rossirol i la coloma contra l'esperver. Sòfocles posa en boca d'Antígona el mot immortal: "He nascut per a compartir l'amor i no l'odi". Eurípides, és cert, passa sovint pel tipus del misogèn. Però, si bé ha posat a l'escena una Fedra, una Medea, ha tractat admirables retrats de mares, de filles, de germanes, d'esposes devotes fins a la mort, d'heroïnes que se sacrifiquen fins a la mort llur per la salut de llur pàtria. Més encara, és en aquesta Medea que pren deliberadament la defensa de les dones. Aquesta execrable assassina dels seus propis fills no és sinó la víctima d'un abandonò; es farà interpet de tot: les esposes a qui la llei de l'home és massa dura." Segons aquest historiador, els sofistes no es preocupen gaire de la qüestió feminista. Fou Sòcrates el primer que, entre els filòsofs, tingué idees clares sobre aquesta qüestió. "Posa els esposos en un mateix peu d'igualtat, reconeix a la mare el mateix dret que el pare sobre el cor dels infants, declara que la virtut de la dona és semblant a la de l'home. Ret homenatge a la bella intel·ligència d'Àspasia, i els simples exercicis d'un acrobata li fan dir: "La naturalesa femenina no és en res inferior a la masculina, de manera que hom pot ensenyar a una dona absolutament tot allò que hom desitja que ella sapiga". *Gustave Glotz* creu que les protestes i les aspiracions d'Eurípides així com les concepcions de l'escola pre-socràtica, devien tenir un eco prolongat a totes les classes del poble atenc a Atenes, en el darrer quart del segle. Vè, un moviment d'idees a favor de l'emancipació de les dones que contribuï, amb l'ajut de filòsofs i satírics, a millorar la condició de la dona.

** **Un poeta processat.**—*Hom rebé* còpia de la protesta que és a la vegada una adhesió al text demanant que els surrealistes *Marin Alvarado*, *André Breton*, *Kéat Char*, *Paul Eluard*, *Guillaume Apollinaire*, *Pierre Eluard*, *Benjamin Peret*, *Georges Sadoul*, *Yves Tanguy*, *André Thérion* i *Pierre Unik* han redactat davant la inculpció que ha estat fet al poeta del grup surrealista parisenc adherit a la III Internacional d'obediència i provocació a l'assassinat en el seu poema "Front cernell", que, com recordaran els nostres lectors, aparegué a l'edició francesa de la revista *Literatura de la Revolució Mundial*. Demà publicarem, en versió catalana, els paràgrafs d'aquests versos la interpretació dels quals ha estat considerada punible pel jutge francès d'instrucció M. Benon.

EXPOSICIO "MONTSE-RAT VIST BELS PIN-TORS CATALANS"

El Cercle Artístic de Sant Lluç fa arribar al públic que avui a les cinc de la tarda serà clausurada la interessantíssima Exposició de les obres presentades a aquesta important matèria, d'art, instal·lada al Palau de les Arts Decoratives de Montjuïc.

EXPOSICIO CARDUNETS

Al saló de la Llibreria Catalònia, divendres vinent, dia 5, s'inaugurarà una exposició de dibuixos d'Alexandre Cardunets, sobre els temes "Barcelona Vella" i "Montserrat". Aquesta exposició quedarà oberta del 5 al 25 de febrer.

Acadèmia Nacional de Jurisprudència i Legislació

PREMI ALCALA ZAMORA

La Junta de govern d'aquesta Acadèmia Nacional, desitjant commemorar així l'elevació del seu president l'excel·lentíssim senyor Niceto Alcalá Zamora a la presidència de la República, ha acordat obrir concurs per a l'adjudicació d'un premi que es denominarà "Premi Alcalá Zamora" i s'atorgarà d'acord amb les següents bases:

Primera.—L'Acadèmia Nacional de Jurisprudència i Legislació atorgarà un premi titulat "Premi Alcalá Zamora" a la millor obra original i inédita, escrita en llengua castellana per un sol autor sobre el tema "Repercussions de la Constitució en el Dret privat" i en la qual es desenvolupin les idees exposades sobre el particular en el discurs presidencial llegit a l'acte de l'obertura del curs de 1931 a 32.

Segona.—El premi consistirà en la quantitat de 4.000 pessetes, en metllic, i un diploma que es lliurarà solemnement. Si l'Acadèmia acordés imprimir l'obra premiada, se'n lliuraran, així mateix, al seu autor, gratuïtament, cent exemplars.

Tercera.—El termini per a la presentació dels treballs comença a comptar-se des de la publicació d'aquesta convocatòria i acaba el dia 30 de juny de 1932, a les nou de la nit, fins a la qual hora s'admetran aquells a la secretaria de l'Acadèmia.

Quarta.—Els treballs es presentaran en doble exemplar, escrits a màquina, sense firma i assenyalats amb un lema. La seva extensió no podrà excedir de la que aproximadament equivalgui a un llibre de 500 pàgines impreses en planes de 37 línies de 20 espais, lletra del cos 10 en el text i del 8 a les notes.

Cada autor remetrà amb el seu treball un plec tancat i lacrat, rotolat amb el mateix lema d'aquell, i que contingui la seva firma i l'expressió del seu domicili i lloc de la seva residència.

Els que trenquin l'anònim perdran tot dret al premi.

La secretaria lliurarà rebuts dels plects presentats, indicant el lema i altres circumstàncies extèrries.

Cinquena.—Podran optar al premi tots els acadèmics d'aquesta Corporació: numeraris, professors, corresponents, honoraris o de mèrit que ho siguin l'esmentat dia 30 de juny de 1932. Queden, no obstant, exclosos els Acadèmics que pertanyin a la Comissió de Foment o a la Junta de govern en el curs actual de 1931-32 o en el vinent de 1932-33.

Sisena.—Acabat el termini del concurs, la Comissió de Foment examinarà els treballs presentats i elevarà a la Junta de govern la proposta del que en el seu concepte mereixi ésser premiat abans del dia primer d'octubre següent.

La Junta de govern, abans del dia primer de novembre resoldrà el que cregui procedent, i pot, en fer-ho, apartar-se del proposat per la Comissió de Foment i adreçar el concurs al concurs si cregués que cap dels treballs presentats era mereixedor del premi.

Contra la resolució de la Junta de govern no es donarà cap recurs, i s'entendrà que la simple presentació de treballs al concurs implica l'acceptació de totes les seves condicions i l'acatament al fall de la Junta.

En la sessió de la Junta de govern en la qual s'acordi adjudicar el premi, s'obrirà el sobre corresponent al lema premiat, fent-se públic el resultat per anunci a la "Gaceta" i als periòdics diaris.

Setena.—Adjudicat el premi i publicat l'anunci a la "Gaceta", podrà l'agraciat recollir a la tesoreria de l'Acadèmia l'import metllic del premi. El lliurament del diploma es farà a la primera sessió solemne que després celebri l'Acadèmia.

Els concurrents no afavorits po-

dran retirar a la secretaria els sobres lacrats que continguin la indicació del seu nom i domicili, que els seran lliurats sense obrir, contra presentació del rebut corresponent. Transcorregut un any, la Junta de

govern cremarà, sense obrir-los, els sobres lacrats que no haguem estat reclamats.

Un exemplar de cada un dels treballs no premiats quedarà de propietat de l'Acadèmia, que el conservarà al seu arxiu com a justificació del fall; l'altre podrà ésser retirat, a la vegada que el plec lacrat, pel seu autor, el qual, en tot cas, conservarà la propietat de l'obra.

Vuitena.—El treball que obtingui el premi, passarà a ésser propietat de l'Acadèmia, i no es podrà publicar sense la seva autorització. Aquesta, com queda dit, podrà fer-ho imprimir pel seu compte, i en aquest cas, lliurarà gratuïtament 100 exemplars al seu autor.

La concessió del premi no suposa que l'Acadèmia es faci solidària de les opinions exposades per l'autor.

Madrid, 2 de gener de 1932.—El vice-president primer, Vicenta de Pinillos.—El secretari general, Eduard Corra.

LA JUNTA DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES

En l'elecció de l'arxitecte per a construir la nova Junta de Govern del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, foren designats els senyors:

Degà-president, En Cesar Martí-nell; tesorera, En Josep M. Miró; comptador, En Bonaventura Bassego-da; Mustier; secretari, En Josep M. Ribes; vice-secretari, En Josep Torres Clari; vocals, N'Enric de Babot (Estat), En Josep Alomar (Ba-

LA MUSICA

LICEU

"LOHENGRIN" - "ELS HUGONOTS"

Les darreres funcions, de la setmana passada al Liceu, disdabte nit i diuenge tarda, han estat dedicades a les represetes de "Lohengrin" i dels "Hugonots". Dues sessions de to ben distint—tant com el que assolí la interpretació de cadascuna d'aquestes obres.

La representació de "Lohengrin" es caracteritzà per l'esforç que tots els artistes realitzaren per identificar-se amb els papers respectius, amb l'esprít de cada personatge, i per a situar-se escament dins l'ambient de l'obra. La tasca de conjunt fou equilibrada i oferí sovint encerts remarcables, als quals no podem regatejar un aplaudiment.

Cal destacar, sobretot, la labor del senyor Palet, la millor que li hem vist aquesta temporada, i no és poc mèrit això, tractant-se d'una obra de Wagner. L'artista encasà perfectament amb la figura del protagonista i es conduí tothora amb una intel·ligència i un tacte que l'honoren. La seva interpretació fou d'una gran dignitat, matissada amb cura i justament expressiva, dins una norma d'austeritat que palesava una exacta comprensió del caràcter del personatge. A més, En Palet, que és un cantant de gran estil i que domina amb perfecta mestria les seves excel·lents facultats, digué sempre impecablement la seva part, i sense acudir a cap recurs de mala llei, ni cercar cap efecte de gal·lèria, sabé donar tot el relleu desitjable a aquest aspecte de la seva actuació. Així és també una prova de talent i de dignitat artística que li hem de tenir molt en compte.

Durant tota la vetllada foren prodigats a En Palet molts aplaudiments i hagué de repetir el "racconto" del quart acte.

Les senyores Bau Bonaplata i Valverde i els senyors Morro i Vela treballaren amb un gran amor i tingueren sovint encerts que ens feren molt estimable llur actuació.

B. S.

NOTES OFICIOSES

Diuenge vinent, dia 7, a les cinc de la tarda, l'Orfèu Català donarà al Palau de la Música Catalana el concert assaig que mensualment dedica als seus socis protectors.

CONCERT OLIVARES-IFIESTA A LA SALA MOZART

Es verament escollit el programa del recital de cançons que donaran divendres vinent, dia 6, a la Sala Mozart, el tenor Marian A. Olivares acompanyat per la seva muller Maria Ifiesta, deixant avantaçadíssima que havia estat del mestre Granados.

La primera part del programa esmentat està consagrada als vells mestres italians i als alemanys J. S. Bach i G. F. Haendel; la segona part resta plena amb tres autors: Schumann, el mestre de la cançó; Fauré, l'Schumann francès; i Richard Strauss, el continuador del tradicional "lied" alemany; quant a la tercera part, està tota ella dedicada als compositors catalans.

L'alta qualitat dels intèrprets d'aquest programa fa encara més suggestiva la seva audició.

dran retirar a la secretaria els sobres lacrats que continguin la indicació del seu nom i domicili, que els seran lliurats sense obrir, contra presentació del rebut corresponent. Transcorregut un any, la Junta de

govern cremarà, sense obrir-los, els sobres lacrats que no haguem estat reclamats.

Un exemplar de cada un dels treballs no premiats quedarà de propietat de l'Acadèmia, que el conservarà al seu arxiu com a justificació del fall; l'altre podrà ésser retirat, a la vegada que el plec lacrat, pel seu autor, el qual, en tot cas, conservarà la propietat de l'obra.

Vuitena.—El treball que obtingui el premi, passarà a ésser propietat de l'Acadèmia, i no es podrà publicar sense la seva autorització. Aquesta, com queda dit, podrà fer-ho imprimir pel seu compte, i en aquest cas, lliurarà gratuïtament 100 exemplars al seu autor.

La concessió del premi no suposa que l'Acadèmia es faci solidària de les opinions exposades per l'autor.

Madrid, 2 de gener de 1932.—El vice-president primer, Vicenta de Pinillos.—El secretari general, Eduard Corra.

LA JUNTA DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES

En l'elecció de l'arxitecte per a construir la nova Junta de Govern del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, foren designats els senyors:

Degà-president, En Cesar Martí-nell; tesorera, En Josep M. Miró; comptador, En Bonaventura Bassego-da; Mustier; secretari, En Josep M. Ribes; vice-secretari, En Josep Torres Clari; vocals, N'Enric de Babot (Estat), En Josep Alomar (Ba-

dran retirar a la secretaria els sobres lacrats que continguin la indicació del seu nom i domicili, que els seran lliurats sense obrir, contra presentació del rebut corresponent. Transcorregut un any, la Junta de

govern cremarà, sense obrir-los, els sobres lacrats que no haguem estat reclamats.

Un exemplar de cada un dels treballs no premiats quedarà de propietat de l'Acadèmia, que el conservarà al seu arxiu com a justificació del fall; l'altre podrà ésser retirat, a la vegada que el plec lacrat, pel seu autor, el qual, en tot cas, conservarà la propietat de l'obra.

Vuitena.—El treball que obtingui el premi, passarà a ésser propietat de l'Acadèmia, i no es podrà publicar sense la seva autorització. Aquesta, com queda dit, podrà fer-ho imprimir pel seu compte, i en aquest cas, lliurarà gratuïtament 100 exemplars al seu autor.

La concessió del premi no suposa que l'Acadèmia es faci solidària de les opinions exposades per l'autor.

Madrid, 2 de gener de 1932.—El vice-president primer, Vicenta de Pinillos.—El secretari general, Eduard Corra.

LA JUNTA DEL COL·LEGI D'ARQUITECTES

En l'elecció de l'arxitecte per a construir la nova Junta de Govern del Col·legi d'Arquitectes de Barcelona, foren designats els senyors:

Degà-president, En Cesar Martí-nell; tesorera, En Josep M. Miró; comptador, En Bonaventura Bassego-da; Mustier; secretari, En Josep M. Ribes; vice-secretari, En Josep Torres Clari; vocals, N'Enric de Babot (Estat), En Josep Alomar (Ba-

dran retirar a la secretaria els sobres lacrats que continguin la indicació del seu nom i domicili, que els seran lliurats sense obrir, contra presentació del rebut corresponent. Transcorregut un any, la Junta de

INFORMACIO DE MADRID

EL DISCURS DEL SENYOR ALVAREZ A VALENCIA

Els paràgrafs referents a l'Estatut de Catalunya, del qual es mostra enemic

Vull recollir alguna cosa sobre el que ha estat dit sobre el problema dels Estatuts. Crec que en aquest punt no hi ha cap problema. Crec que els Estatuts són una realitat que no pot ser negada. Crec que els Estatuts són una realitat que no pot ser negada. Crec que els Estatuts són una realitat que no pot ser negada.

Alfonsos jo ho deia. Deia que l'Espanya actual no podia compararse amb aquella Espanya preterita, ni com a país, ni com a nació, ni com a poble. Deia que l'Espanya actual no podia compararse amb aquella Espanya preterita, ni com a país, ni com a nació, ni com a poble.

Però essent tot això Espanya, tenint aquest caràcter Espanya, no hi ha cap problema. Crec que els Estatuts són una realitat que no pot ser negada. Crec que els Estatuts són una realitat que no pot ser negada.

De manera, senyors, que la unitat d'Espanya és una realitat evident i innegable, i no pot posar-se en tela de judici. Jo vaig sostenir, i m'agrada sostenir-ho davant d'un públic tan intel·ligent i tan noble, jo sostenia que la unitat nacional, la unitat d'Espanya, és molt anterior a l'època en què els Reis Catòlics consagrarer la unitat política de l'Estat. Tan és així, senyors, que en aquell moment de disgregació popular que caracteritzava l'Espanya de l'Edat Mitjana, de la qual sorgí aquella floració eruberant de regnes de sobirania, el sentiment de la unitat nacional s'anava afirmant cada dia més imperi, se sobreposava a les rivalitats i les lluites saanants dels pobles. Tot això era la unitat nacional.

Encara aquest matí pensava jo en aquest sentiment de la unitat nacional. Era el que escrivia en una frase eloqüent el nostre Alfons el Savi, quan deia que Espanya era "flor de mieses y delejoso de frutos, viscoso de pescados, sabroso de leches y de todas las cosas que en ella se hacen".

Recordo també que aquest matí he llegit que a finals del segle XIII, quan el moviment de disgregació era complet i anàrquic, la unitat de la pàtria, estranya a tot sentit polític, es contemplava en aquella fórmula dels cinc regnes que subscriuen poetes i literats, per tal de donar idea que Espanya existia. Universitat de República o una pluralitat d'Estatos és l'esberrament pluralitat de la unitat nacional. No es pot parlar d'això. No hi ha més que una nació, que és Espanya; nació que és una república, amb la seva forma de govern, i que en virtut del seu poder sobirà, Espanya ha adoptat.

Amb això ja podreu comprendre quin ha d'ésser el nostre criteri en allò que es refereix a l'anomenat problema català i allò que afecta el règim federal. Alguns volen identificar el problema català amb el problema nacionalista, amb el mateix nom, i exigeixen el reconeixement previ de la nacionalitat catalana. Jo els dic que això no és una solució possible; no és solució al problema.

L'Estatut base

Assemblea extraordinària a Pamplona

Pamplona, 1. — S'ha celebrat assemblea extraordinària: hi han conegut tots els ajuntaments de Navarra per a decidir sobre l'Estatut regional.

Les autoritats havien adoptat grans precaucions als voltants de la Diputació per evitar la repetició dels incidents que es registraren durant la passada assemblea.

El president digué que volia fer-se ressó dels sentiments autonomista del país basco-navarres.

Durant l'assemblea hi hagué alguns incidents.

El senyor Arzola elogiat l'actitud del Govern.

Un altre dels delegats s'oposà a l'Estatut per entendre que Navarra veurà minvades les seves prerrogatives si l'Estatut arriba a concedir-se.

Atacà les dretes, dient que volien un Estatut per preparar les eleccions i gestionar un concordat amb el Vaticà.

de la concòrdia, perquè n'oes pot reconèixer altra nacionalitat que la d'Espanya, i, per tant, Catalunya ha de posar totes les seves esperances en els dissenys brutals de la força. No; si la nacionalitat catalana és condició indispensable per al reconeixement del problema català, en sóc enemic declarat. Ara, si hom vol parlar de la regió, totalment d'acord. Mentre que es declara Catalunya regió autònoma, nosaltres cedirem les majors concessions possibles. (Molt bé.) Regió, no nació. (Grans aplaudiments.) Més clar, regió, que no té, que no pot tenir un poder sobirà substantiu per tal de determinar-se per ella mateixa la seva competència jurisdiccional. No; la sobirania és d'Espanya. La nació espanyola, en reconèixer l'autonomia, no ho farà d'una manera capriciosa, sinó atenent raons de cultura i la vitalitat de la regió, a l'orientació, però dictant ella la seva competència, perquè avui, segons una frase vulgar dels tractadistes alemanys que ja constitueixen les becerols del dret públic, la qualitat característica de la sobirania és la competència de la competència. La sobirania determinarà el territori, l'extensió, el domini dintre el qual el poder públic podrà dictar ordres, perquè siguin manades i obides, però no la regió, perquè la regió s'atribueix subrepticament les facultats del poder sobirà i es convertiria en una nació.

Cada vegada estic més entusiasmada de parlar davant d'un públic tan sensible i tan intel·ligent. Si Catalunya fos una nació, un criteri d'igualtat obligaria a reconèixer la mateixa cosa a les altres regions que aspiren a un mateix resultat. Avui seria Catalunya, demà fora Navarra i les Bascongadas, al dia següent seria Aragó, després seria València, més endavant Galícia, després Andalusia i finalment les planúries de Castella, que han donat l'infantament de més de vint nacions al món. I després d'això, un cop concedides aquestes nacionalitats, què resta d'Espanya? Un bon nom, un record del que fou, com una personalitat incapaç d'endure al cor dels seus fills la idea de l'entusiasme que és el que li ha donat tota la seva glòria. (Aplaudiments.) I per això, correlacionaris i amics, em cal exterioritzar la meua opinió contrària a què elaborin els Estatuts les regions. Jo he tingut aquest matí davant meu l'Estatut català; no s'anomena regió, és diu Estat. No parla d'Espanya com a nació, parla d'Espanya com a República. Per què? Per què aquesta por? Es que sembla que hi hagi por a què es ressentin les susceptibilitats d'aquelles nacions lliques que serien la vergonya del nostre país. (Aplaudiments.) L'autonomia regional, ampla, amplíssima. Però, ¿és que donarem a la regió la justícia d'Espanya? Però, ¿és que anem a donar-li l'ensenyament d'Espanya? Però, ¿és que anem a donar a les regions l'ordre públic privatiu de l'Estat espanyol? Jo recordo, quant a l'ensenyament, allò que deia Cohen, que era el llac més poderós per infringir la unitat; i si tinguéssim un ensenyament espanyol i un ensenyament català, s'afegiria el nacional. Si es donava la justícia catalana, s'esberraria igualment aquella unitat del poder estatal, que és característica dins l'ordre del dret. I si diguéssim que sostindria l'ordre públic, no sabem, tenint al davant el que pugui esdevenir-se a Catalunya, allò que podria passar, posat el manteniment de l'ordre a les mans d'unes autoritats catalanes independentment de l'Estat, la qual cosa influenciarà fonamentalment en la vida de la nació; pot tenir la seva justícia, pot tenir el seu ensenyament, que poden completar-se amb el caràcter local, però de tots aquests elements el Govern no pot inhibir-se.

Posat a votació l'assumpte s'aprovà per enorme majoria de vots. S'acordà sotmetre el projecte d'Estatut a l'aprovació de les diputacions basco-navarres.

Després se sotmetrà, d'acord amb l'establert per la Constitució, a l'aprovació dels ajuntaments, i després a un plebiscit de totes les regions.

Els Ajuntaments de Biscaia

Bilbao, 1. — S'ha celebrat a la Diputació l'assemblea de tots els ajuntaments de la província, per a decidir sobre l'Estatut.

Hi assistiren representants de cent trenta ajuntaments; només en mancaren tres.

Per majoria de vots s'acordà la petició de l'Estatut únic basco-navarres.

Els Ajuntaments de Guipúscoa

Sant Sebastià, 1. — A la Diputació s'ha celebrat l'assemblea d'ajuntaments de la província per a resoldre si l'Estatut basco-navarres ha d'ésser comú a totes les províncies o ha d'ésser especial per a cadascuna d'elles.

També manifestà el senyor Herreia que els alumnes de diverses ideologies, de l'Escola Normal havien declarat al matí una reunió en la qual prengueren l'acord de reintegrar-se a les classes.

València, 1. — A Burjassot, el veí Antoni Cultra va anar a fer una reparació en una casa del carrer de Llívia, on trobà dos nens, un d'ells anomenat Enric Muñoz, que copejava una bomba en forma de pinya que era al corral. Aquesta esclatà i destruí a Antoni Muñoz Valero, que també era allí.

Enric quedà greument ferit i l'electricista també.

Hom creu que la bomba fou deixada allí per elements extremistes, perseguits per la policia.

El sotsecretari de Governació ha facilitat la notícia sobre el fet ocorregut a Burjassot, amb la sola diferència que havia resultat un nen mort i quatre amb ferides greus.

Còrdova, 1. — La policia ha detingut tres estrangers indocumentats sobre els quals recauen sospites d'ésser agents comunistes.

S'aprovà la fórmula d'estatut únic com a punt de partida dels treballs que s'han de realitzar fins a obtenir la completa reintegració de totes les llibertats basques.

València

Esclata una bomba, mata un nen i en ferix quatre greument

València, 1. — A Burjassot, el veí Antoni Cultra va anar a fer una reparació en una casa del carrer de Llívia, on trobà dos nens, un d'ells anomenat Enric Muñoz, que copejava una bomba en forma de pinya que era al corral. Aquesta esclatà i destruí a Antoni Muñoz Valero, que també era allí.

Enric quedà greument ferit i l'electricista també.

Hom creu que la bomba fou deixada allí per elements extremistes, perseguits per la policia.

El sotsecretari de Governació ha facilitat la notícia sobre el fet ocorregut a Burjassot, amb la sola diferència que havia resultat un nen mort i quatre amb ferides greus.

Còrdova

Detenció de sospitosos

Còrdova, 1. — La policia ha detingut tres estrangers indocumentats sobre els quals recauen sospites d'ésser agents comunistes.

Uns moliners d'oli aprofitats

Sòrdova, 1. — S'ha comprovat que amb motiu del robatori d'olives a Castro del Rio, adquirint el fruit robat els propietaris d'uns molins que utilitzaven en els seus treballs criatures de poca edat, a les quals paguen d'una manera irrisòria.

El governador va transmetre la denúncia al fiscal, a la vegada que va multar amb mil pessetes els aprofitats propietaris.

El Consell de ministres d'ahir

Ha estat dedicat a l'estudi de la reforma agrària

Madrid, 1. — A les deu de la nit ha acabat el Consell de ministres. En sortir, el ministre d'Agricultura ha manifestat que no hi ha nota, car tot el Consell s'havia dedicat a la reforma agrària, i com que l'estudi d'aquest projecte no s'havia acabat, precisaria continuar-lo en un altre Consell.

Ha dit que el Consell de demà se'ra per despatxar els assumptes pendents.

També hi ha un decret d'Hisenda—ha afegit—, del qual us donaré compte el senyor Carnet.

Un periodista li ha preguntat si s'introdueixen moltes modificacions en el projecte de reforma agrària.

—Algunes—ha contestat el senyor Domingo.

Ha afegit que aquestes reformes no es refereixen a la qüestió social, sinó al nombre d'assentaments.

—Hi ha algunes reduccions en els 75 mil que anaven a fer-se?

—No hi ha ni reduccions ni augmentos. El que es fa és deixar al judici de la Junta de reforma agrària el nombre d'assentaments atenent les condicions de cada terreny.

El ministre d'Hisenda ha dit que s'havia aprovat un decret autoritzant-lo per llegir a les Corts un projecte de llei relatiu a rendes, propietats i drets reals.

El director general de Seguretat rep els periodistes

Madrid, 1. — El director de Seguretat va dir que havia estat autoritzat a la reobertura del local del Sindicat afecte a la Confederació del Treball, al carrer de La Flor.

Afegí que havia rebut la visita del doctor Albiñana per a parlar-li de l'Estatut pel qual ha de regir-se el partit nacionalista.

Referint-se a la qüestió escolar, manifestà el director general que els alumnes de l'Escola Superior de Belles Arts, per acord pres havien declarat la vaga de 48 hores que comença avui.

La dita vaga és l'expressió de protesta dels estudiants per l'incompliment de l'ordre publicada a la "Gaceta", referent a l'exigència de títols professionals per dedicar-se a l'ensenyança.

També manifestà el senyor Herreia que els alumnes de diverses ideologies, de l'Escola Normal havien declarat al matí una reunió en la qual prengueren l'acord de reintegrar-se a les classes.

LA DISSOLUCIO DE LA COMPANYIA DE JESUS

Manifestacions del senyor Albornoz

Madrid, 1. — En rebre els periodistes el ministre de Justicia els va dir que tenia poques notícies que comunicar-los.

El dia d'ahir, manifestà, l'he passat a la província de Guadalajara i al departament no succeïx res de particular.

—¿I la visita que us ha fet el Nunci?

—El Nunci m'ha lliurat unes notes amb algunes observacions referents a l'execució del decret de dissolució de la Companyia de Jesús.

Aquestes notes les portaré al Consell que se celebrà aquesta tarda i com és conegut, mentre el Consell no sapiga el que contenen, no puc parlar d'elles.

No sé si aquesta tarda, en la reunió ministerial, podrem ocupar-nos d'aquest assumpte, perquè el Consell es dedicarà preferentment, sinó exclusivament, a continuar l'anàlisi de les bases de la reforma agrària.

—Es que corren uns rumors—va dir un periodista—que existeixen dificultats per portar a la pràctica el decret, a Catalunya i les Bascongadas.

—Res, jo no sé res d'això i és més, dissabte estigui parlant amb el governador de Biscaia el qual em va dir que tingués la seguretat que allò no passava res normal i que el decret seria complert en totes les seves parts.

Finalment un altre informador preguntà si s'havien donat les ordres per a la incautació dels edificis de la Companyia de Jesús de Madrid, ja que els seus propis membres no sabien a qui havien de fer lliurament d'ells.

El senyor Albornoz manifestà que aquest era un assumpte que incumbia al patronat que s'ha nomenat per a l'execució del decret i del qual formen part membres de cinc ministeris.

El Nunci visita el ministre de Justicia

Madrid, 1. — El Nunci de S. S. visità aquest matí al ministre de Justicia.

La conferència celebrada durà prop de mitja hora.

En acabar, monsenyor Tedeschini conversà amb els periodistes i els va dir que a ell li plaia molt parlar amb els representants de la Premsa.

A més, va dir, quasi tots els periodistes em coneixen i saben amb quin gust jo els saludo.

Pel demés, respecte a la meua visita, poc puc dir-los.

Hem parlat de diversos temes i especialment del referent a la nota de protesta que vaig lliurar al cap del Govern amb motiu del decret de dissolució de la Companyia de Jesús.

He fet lliurament al ministre, d'un memoràndum en el qual es contenen alguns detalls dignes de tenir-se en compte, i segurament el senyor Albornoz els sotmetrà al Consell que s'ha de celebrar aquesta tarda.

Una nota de la Societat d'Estudis Polítics, Socials i Econòmics

La Societat d'Estudis Polítics, Socials i Econòmics, que presideix el senyor Ossorio i Gallardo, ha publicat la següent nota:

"Més de una vegada des de l'adveniment de la República, ha publicat esta Sociedad notas referentes a las relaciones del Estado con la Iglesia."

Hoy ha de hacerlo nuevamente mirando no sólo el reciente decreto de disolución de la Compañía de Jesús dictado en cumplimiento de un precepto constitucional, sino sobre la totalidad del problema que el nuevo régimen ha planteado en relación con las cuestiones religiosas."

Esta Sociedad, aceptando la política de separación de ambas potestades y todo lo que se legisla en amparo de la libertad de conciencia, declara su respetuosa, firme y serena oposición a toda legislación de tipo excepcional y persecutoria como son la disolución de la Compañía de Jesús y la prohibición de enseñar impuesta a las órdenes religiosas, oposición que se apoya en tres motivos: una político, porque juzgamos una gran ofensa a la libertad al establecer diferencias entre españoles por motivos religiosos, contra los que la propia Constitución previene en su artículo 25; otro histórico, porque no parece lícito atropellar el sentimiento íntimo y secularmente arraigado de la mayoría del pueblo español; y otro cultural, porque padeciendo nuestra patria el daño del analfabetismo que no logran vencer los esfuerzos del Estado, es táctica equivocada el suprimir establecimientos de enseñanza en los que se resuelven las necesidades de infinita multitud de menesterosos."

No responden a ningún fin oculto puestas censuras a la República. Pongase en la intención todo el rigor que como corrección procuramos poner en nuestras palabras, pero tampoco queremos confundirnos con aquellos partidos y personas que animados sin duda por un recto respeto hacia procedimientos no han de servir para enmendar a la República, sino para hundirla.

Muy al revés, queremos combatir por nuestros ideales "dentro de la República", confiando en que esta desarrollará su obra prescindiendo de pasiones de la clase."

El bisbe de la diòcesi es farà càrrec de l'església.

A Saragossa l'edifici del col·legi de El Salvador, un dels palaus més importants d'aquesta capital, serà lliurat aquesta tarda pels jesuïtes als qui asseguren que són els propietaris de l'edifici, segons un escrit que presenten.

El governador civil espera que aquests propietaris li lliurin a ell les claus de l'edifici aquesta mateixa tarda, o en cas contrari consultarà al ministre per veure el que s'ha de fer, ja que de l'edifici se'n farà càrrec el director de l'Institut per a establir-hi tots els ensenyaments del batxillerat.

S'havia pensat en un principi donar el nom de Joaquín Costa a l'edifici escolar, però com que existeix un grup de l'edifici del mateix nom, per a no donar lloc a confusions se'l denominarà de Miquel Servet.

Comiat a Tudela. — Els objectes trets del col·legi

Tudela, 1. — S'ha celebrat a l'església dels Jesuïtes una funció religiosa de comiat a la qual assistiren molts fidels.

S'ha sabut que els béns que la Companyia de Jesús tenia en els seus propietats de la societat anònima Col·legi

EL MINISTRE D'ISENDA CONTESTA UNA

NOTA DE L'EX-MINISTRE SENYOR WAIS

"Heraldo" publica unes manifestacions molt interessants del Sr. Jaime Carnet, en les quals el ministre d'Hisenda contesta una nota publicada per l'ex-ministre Sr. Wais.

Diu el Sr. Carnet: Jo insistixo en què si el pressupost de 1931 llança un dèficit menor de 200 milions de pessetes, i els crèdits que ha calgut ampliar i concedir a l'empesa de l'autorització del pressupost eren per valor de 204 milions, és evident que d'haver estat xifrades aquestes en el pressupost de despeses d'haver estat a la nivellació amb els ingressos aquest dèficit no hauria existit qualsevol que hagués estat les despeses extraordinàries a què la República ha hagut de fer front.

—Les autoritzacions eren menors del pressupost?

Reconec de molt bon grat que les autoritzacions concedides en el pressupost de 1931 eren menors que les que contenia el d'exercici anterior i això justifica el que el Sr. Wais en formular el seu pressupost estimés que el sistema d'autoritzacions era excessiu, però li faltà la decisió per suprimir-les en absolut.

La prova està en el que s'ha fet ara, en què en la mateixa pròrroga del pressupost no s'acut per a res a l'ampliació i a les autoritzacions, sinó que s'han xifrat tots els crèdits per les quantitats consignades per a l'exercici anterior i en alguns casos per quantitats quelcom superiors.

—I dels crèdits extraordinaris?

No tinc a la vista les dades referents als crèdits extraordinaris atorgats l'any 1931, però l'argument que la concessió de crèdits extraordinaris no ha d'existir, es troba en quant diu en la nota explicativa del balanç d'ingressos i pagaments.

Jo deia que la República ha hagut de fer front a atencions extraordinàries, i que a pesar d'això les despeses de 1931 s'han contingut dintre dels límits dels ingressos excepte en aquesta xifra de cent noranta-vuit pessetes, inferior a la de despeses ja consignada en l'estat de pressupostos.

No sé encara res dels crèdits extraordinaris emesos perquè no es tracta de donar a conèixer la liquidació d'un pressupost que s'està practicant, sinó una anticipació del resum d'ingressos i pagaments.

Quan la liquidació s'hagi acabat llavors serà l'ocasió d'entrar amb el

La destinació dels col·legis de jesuïtes

Madrid, 1. — El diari "Luz" diu: "Según las noticias que tenemos, los colegios de jesuitas quedarán transformados en Institutos nacionales de segunda enseñanza."

En estos institutos seguirá el internado, pero a precios módicos, para que sea asequible a familias modestas de la clase media.

El número de institutos será el siguiente, según nuestros cálculos: Dos en Galicia, dos en Asturias, tres en Barcelona i uno en cada uno de los lugares siguientes: Zaragoza, Tudela, Valladolid, Valencia, Orihuela, Oña, Villafanca de Barros (Badajoz), Sevilla, Palos (Málaga) y San Sebastián."

El colegio de Chamartín quedará transformado en sección del Instituto de San Isidro y estará dotado de campo de deportes.

Podemos también decir que el edificio de Areneros se destinará a escuela de ingenieros industriales, y que en el mismo se reanudarán las clases de máquinas de talleres para obreros, en cuanto termine el plazo de disolución, o sea el próximo jueves."

Comiat a Sant Sebastià

Sant Sebastià, 1. — A la residència dels jesuïtes s'ha celebrat una missa de comiat.

El temple era ple.

Un jesuïta agraït a Sant Sebastià les mostres d'afecte de què eren objecte.

A Loyola s'ha celebrat un gran acte d'adhesió als jesuïtes, presidit per la minoria basco-navarresa i amb assistència dels alcaldes de nombrosos pobles de la província.

A la Basílica s'ha celebrat una funció religiosa.

Acabat l'acte es donaren visques i s'oficià els jesuïtes.

Els jesuïtes de Còrdova

Còrdova, 1. — Ha estat clausurat l'edifici en el qual els jesuïtes tenien establert un col·legi.

La major part dels religiosos han marxat amb llurs famílies.

Els establiments de Veruela i de Saragossa

Saragossa, 1. — Avui s'ha fet lliurament a l'alcalde de Tarazona, del monestir de Veruela, desallotjat pels jesuïtes.

El bisbe de la diòcesi es farà càrrec de l'església.

A Saragossa l'edifici del col·legi de El Salvador, un dels palaus més importants d'aquesta capital, serà lliurat aquesta tarda pels jesuïtes als qui asseguren que són els propietaris de l'edifici, segons un escrit que presenten.

El governador civil espera que aquests propietaris li lliurin a ell les claus de l'edifici aquesta mateixa tarda, o en cas contrari consultarà al ministre per veure el que s'ha de fer, ja que de l'edifici se'n farà càrrec el director de l'Institut per a establir-hi tots els ensenyaments del batxillerat.

S'havia pensat en un principi donar el nom de Joaquín Costa a l'edifici escolar, però com que existeix un grup de l'edifici del mateix nom, per a no donar lloc a confusions se'l denominarà de Miquel Servet.

Comiat a Tudela. — Els objectes trets del col·legi

Tudela, 1. — S'ha celebrat a l'església dels Jesuïtes una funció religiosa de comiat a la qual assistiren molts fidels.

S'ha sabut que els béns que la Companyia de Jesús tenia en els seus propietats de la societat anònima Col·legi

EL MINISTRE D'ISENDA CONTESTA UNA

NOTA DE L'EX-MINISTRE SENYOR WAIS

"Heraldo" publica unes manifestacions molt interessants del Sr. Jaime Carnet, en les quals el ministre d'Hisenda contesta una nota publicada per l'ex-ministre Sr. Wais.

Diu el Sr. Carnet: Jo insistixo en què si el pressupost de 1931 llança un dèficit menor de 200 milions de pessetes, i els crèdits que ha calgut ampliar i concedir a l'empesa de l'autorització del pressupost eren per valor de 204 milions, és evident que d'haver estat xifrades aquestes en el pressupost de despeses d'haver estat a la nivellació amb els ingressos aquest dèficit no hauria existit qualsevol que hagués estat les despeses extraordinàries a què la República ha hagut de fer front.

—Les autoritzacions eren menors del pressupost?

Reconec de molt bon grat que les autoritzacions concedides en el pressupost de 1931 eren menors que les que contenia el d'exercici anterior i això justifica el que el Sr. Wais en formular el seu pressupost estimés que el sistema d'autoritzacions era excessiu, però li faltà la decisió per suprimir-les en absolut.

La prova està en el que s'ha fet ara, en què en la mateixa pròrroga del pressupost no s'acut per a res a l'ampliació i a les autoritzacions, sinó que s'han xifrat tots els crèdits per les quantitats consignades per a l'exercici anterior i en alguns casos per quantitats quelcom superiors.

—I dels crèdits extraordinaris?

Es declara oficialment que els forts no contestaren i que tampoc ho feren les tropes de la població, per haver rebut ordre d'abstenir-se

DE DOS ATRACADORS
Ahir foren delinqüents al carrer del Migdia Lluís Rodríguez Montero i Miquel Bono Farnández, que ja fa dies varen atracar a Ramon Barqués i li ro-

CARNAVAL 1932

EL TRADICIONAL BALL DE CARNESTOLTES DE LA TERRA CATALANESA

El Dimecres de Carnaval, la tertúlia catalana celebrerà el seu costumista ball de Carnestoltes, al Teatre Novecent.

Heus ací els premis que s'atorgen:

- 1.—De la mantenedora de la Tertúlia: Milia dotzena de còpies d'urgent per a xampany.
 - 2.—De l'empresari del Teatre, senyor Josep Canals: Un estolig amb tretze peces d'argent.
 - 3.—De la casa Fuaet i Grau: Un ric penjoll d'or i ivori.
 - 4.—Del joler Jean Moreau: Una polsera d'or fix i ivori.
 - 5.—De la casa Sunyer: Una agulla impermeable d'argent i diamant.
 - 6.—De la rellotgeria Muller: Un rellotge polsera d'or, estil modern.
 - 7.—De la Joieria Filla d'Antoni Oriol: Una sucrera de cristall bisbet i argent.
 - 8.—Del taller d'argenteria Sarcau: Un cervel de te individual d'argent.
 - 9.—De la Joieria El Regula-dor: Un mirall de cristall bisbet i argent.
 - 10.—De la Casa Cardús: Una elegant carterera-portamonedes.
 - 11.—De la Casa Lluís Rull: Un artístic mirall bisbet per a torçador.
 - 12.—De la Joieria Agustí Valls: Una artístic polsera.
 - 13.—De la Casa Josep Xarroc: Un elegant pullover.
 - 14.—De la Panyeria Tacher: Una tassa de vestit estil sastre.
 - 15.—De l'habitat Marius Capellanes: modista-sastre: La confecció del vestit esmentat.
 - 16.—De l'habitat Josep Prat de la Ribera: Una artístic cistella de vinya generosa.
 - 17.—De la Joieria Vendrell: Un rellotge despatxador.
 - 18.—De Josep Prat de la Ribera: Una altra cistella de vinya, com a premi a destinació a la millor companyia.
- Tots aquests premis són exponents a l'habitat de la casa d'habitatats de carrer N. Cuyàs, Avinyuda del Portal de l'Angel, números 11 i 13.

FESTIVALS AURIGEMMA

El Dijous Grns tindrà lloc el corament de vestits infantils al pati del Teatre Novecent.

La Comissió organitzadora ha augmentat el nombre de premis fins a 235 per a facilitar la tasca del Jurat, el qual serà integrat per representants de totes les Círcols artístics i intel·lectuals i totes les Associacions de la premsa barcelonina.

Hi haurà exhibició de pallasos i altres atraccions a la terrassa infantil.

A la nit hi haurà el ball "Paradís i Travessia", amb "ball del mant blanc" (organitzat per l'Associació de Patrons Gnanterers d'Europa) i exhibició de rumba i fantasia per maniquins vivents i altres novetats.

Hom prepara l'ornament de la sala per a la festa.

EL BALL DEL CIRCOL ARTÍSTIC

El Círcol Artístic ha publicat ja el cartell anunciador del seu tradicional ball de disfresses que celebra al Gran Teatre del Liceu la nit del dilluns 8 de febrer.

El cartell és obra de l'artista Josep Morrell.

EL BALL DEL CENTRE DE LLEIDA

La Comissió d'Esbarria del Centre de Lleida i les seves Comarques fa arribar als seus associats que, essent en gran nombre, les comandes d'invitations per al ball de Carnaval que se celebrarà al Teatre Català Roma el dia 9 de febrer, passen per les oficines del Centre a recollir les que desitgin el més aviat possible per la millor organització, ensenyant que podran estalviar-se les molèsties que porta el recollir-les a darrera hora.

EL CASAL DELS ESPORTS

El Casal dels Esports invita tot hom al ball que té organitzat per al dia 4 de febrer (dijous gras), a les deu de la vetlla. Aquest ball tindrà lloc al Teatre Escola. Consell de Cent, 262. Premis a les disfresses que més es distinguen pel seu bon gust, originalitat i riquesa.

BALL DE PROPIETARIS

L'Associació de Propietaris de Vallès organitza un ball de disfresses, amb premi, per a la nit del dia 8 de febrer, a la Sala Parthenon. Recomanem als socis que vulguin entrar que s'apressin a retirar-les a la secretaria de "Parthenon" per no exposar-se a trobar-les exhaurides.

UN BALL AL NOC

Al Teatre del Noc tindrà lloc dissabte passat, el "Ball de disfresses".

Palau de la Generalitat

REUNIO DE PARLAMENTARIS CATALANS DAVANT LA DISCUSSIO DE L'ESTATUT

A dos quarts de cinc de la tarda d'ahir va començar la reunió de parlamentaris catalans al Palau de la Generalitat, sota la presidència del senyor Macià i actuant de secretari el senyor Sbert.

En iniciar-se la reunió hi havia els diputats següents: Lluhi, Rahola, Puig i Ferrer, Pi i Sunyer, Serra i Morer, Jiménez, Terradellas, Campalans, Bordes, Companys, Quintana, Santaló, Palacià, Llorens, Simó, Carras-cosa, Riera i Puntí, Rahola, Ventosa-Rolig, Companys i Bellí. El senyor Pi i Sunyer anuncià que el senyor Sunyer es trobava impossibilitat d'assistir a la reunió a causa de fer llit.

Es parlamentaris van negar-se a fer declaracions apriorístiques. Al cap d'una estona, arribant que el senyor Companys va sortir un moment del despatx del President, els reporters li preguntaren si la reunió seria gaire larga i si es prendrien acords d'importància. El senyor Companys digué que la reunió que s'estava celebrant no tenia una transcendència extraordinària. Es tracta simplement—afegí—de canviar impressions sobre l'Estatut, examinant aquells punts que seran objecte de més discussió al Parlament i res més. No crec—acabà—que valgui la pena que esperem el final de la reunió, perquè no ha de passar res.

Es periodistas van retirar-se del Palau, després d'haver-los anunciat que seria lliurada una nota a la premsa donant compte de la reunió.

Però, a l'hora de tancar aquesta edició, no hem rebut encara cap nota. Aquesta va acabar a les vuit. Per referències que poguérem recollir de diversos diputats, sembla que el dictamen de la Comissió parlamentària sobre ensenyament no plau, en absolut, a la representació catalana.

Reunió del Consell d'Agricultura

Ahir a la tarda va reunir-se a la Generalitat el Consell d'Agricultura. S'ocupà en despatxar diversos assumptes de tràmit.

Vintge d'estudi

El ponent forestal de la Generalitat de Catalunya, senyor Farreres Duran, acompanyat del seu secretari, efectua dissabte passat un viatge d'estudi per aquilatar les possibilitats forestals dels districtes del Bergadà i Alt Llobregat.

Concurs de mecanògrafs

Al saló de sessions de la Generalitat se celebrà ahir al matí l'anunciat concurs entre els mecanògrafs temporers de la casa.

ses del cinema", organitzat per "Eurex". La sala presentava un aspecte brillant i es destacava l'esplendidesa i l'ornamentació i el nombre considerable de disfresses que rivalitzaven en distinció i bon gust. El jurat, compost pels senyors Opisso, Roger, Junyent, Vallbona i Garcia, concediren els premis a les disfresses Charra salmantina (senyoreta Matilde Pérez), Segle XVIII (senyoreta Paqueta Bofill), Caprici (senyoreta Tarrés), Gitana (senyoreta Serra), Wolga (senyoreta Pepita Llaures), Revista (senyoreta Eulàlia Moles), Trade Horn (senyoreta Eulàlia Cabot), Ramona (senyoreta Mercè Pla), Gitana (senyoreta Teresa Montaner), Neta del "Zorro" (senyoreta Concepció Pla). El premi especial l'adjudicaren a la parella Curo Juncosa, representant a Majica i Mona Maris, en "El preu d'un petó". El fall del jurat fou acollit amb grans aplaudiments per part de la distingida concurrència. Aproximadament a dos quarts de tres aparegué al teatre la senyoreta Teresa Daniel. Fou objecte d'una xarrodota ovació i obsequiada amb flors.

FESTA DEL CINEMA

Com anys anteriors, diumenge vinent, dia 7, a dos quarts de deu de la nit, a l'Hotel Orient, tindrà lloc la festa dels cinemastes titulada "Una nit de Cinelandia", que d'acord amb les principals firmes cinematogràfiques, ha organitzat

EL SENYOR

Antoni Riba i Garcia

ha mort, després de rebre els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Ma qui el plorèn: vídua Adela Bracons, filla Antoni, Rosa, Carles i Marius, gendre Ramon Bargués, nores Nous Bassas, Clementina Arderiu i Odília Sanfeliu, néta, germà Carles, germana Cinta (absent), envuada, nebota i família tota i la raó social BARGUES-CARBALLO, en assenyalant llurs amics i coneguts de la irreparable pèrdua els preguem que el tinguin present en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, carrer d'Aribau, núm. 60, demà, dimecres, a les onze del matí, per tal d'acompanyar el cadàver a l'englesia parroquial de Nostra Senyora dels Angels i després al Cementiri Nou.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

cipal, la desfilada de carruatges que concorria a la Rua, que tindrà lloc al Passeig de Gràcia, les famílies dels socis del Círcol Equestre, les quals podran assistir als tres que es donaran a la piscina, amenitzats, de dos quarts de sis a dos quarts de nou de la tarda, per una reputada orquestrina jazz-band.

Govern Civil

EN PERE COMES, DELICAT DE SALUT

El governador digué ahir al vespre que havia estat nomenat president de la Comissió Mixta de Socors als Obres Metabòrgics en atur forçós, el conseller de la Generalitat i diputat per l'Esquerra senyor Pere Comes.

Però aquest ha anunciat que no podia acceptar el càrrec pel seu estat delicat de salut, la qual cosa va sorprendre vivament els reporters, que tot i veure sovint el senyor Pere Comes, mai no havien sospitat aquesta nova tan desagradable com insospitada.

ELS OBRERS METALLURGICS NO ES CONSIDEREN BEN REPRESENTATS EN L'ORGANISME DISTRIBUIDOR DELS SOCORSOS ALS SENSE FEINA

El governador fou preguntat si sabia res del malestar que hi ha entre els obrers metallurgics en atur forçós, que fa tres o quatre setmanes que no cobren subsidis.

Digué que en aquest afer de la distribució de fons ell no s'hi podia posar, perquè era d'incumbència de la Comissió Mixta creada.

Afegí q el trobar-se sense president i que els obrers tampoc es considerin ben representats pels dos vocals que hi tenen, no fan més que dificultar l'arranjament del conflicte.

Ahir precisament l'havia visitat una comissió d'obres per a demanar-li permís per a reunir-se i acordar la substitució dels dos delegats actuals.

JESUITES QUE MARXEN

Diumenge al matí marxaren a bord del vaixell italià "Franca Fassio" 24 jesuïtes, als quals acompanyava al moll bastantes persones.

Ahir, a les cinc de la tarda, 14 jesuïtes més marxaren a bord del vaixell alemany "Derfflinger".

Els esmentats religiosos, novets en llur majoria, es dirigeixen a Gènova. La policia escoltà minuciosament llurs bagatges al moment de marxar.

QUAN EL "FRANCA FASSIO" DEIXAVA EL PORT, DOS INDIVIDUS ES LLANÇAREN A L'AIGUA

Diumenge al matí, quan el vaixell italià "Franca Fassio" esbarrava la sortida del port, dos individus que viatjaven a bord de l'esmentat vaixell es llançaren a l'aigua. Hom maniobra immediatament des del "Franca Fassio" a fi de recollir-los, però els tripulants d'un bot que passava per aquell indret s'avançà al propòsit prenent a bord els dos fugitius. Els dos individus, que s'anomenen "El" i "El" "Franca Fassio" seguí viatjar.

Segons el programa tramès pel capità del "Franca Fassio" a les autoritats consulars els fugitius són el francès Jean Dominique i l'italià Guido Santucci. Aquest figura a la llista dels passatgers embarcats al "Franca Fassio", però no pas el primer, que hom creu que s'havia embarcat clandestinament.

LA BENEFICENCIA PUBLICA

El senyor Jover Sarroca, conseller de Beneficència de la Generalitat, visità el governador.

Segons explicà el senyor Moles, havien tractat de qüestions generals relacionades amb la Casa de la Caritat.

—No s'ha parlat de la mala situació econòmica en què es troba l'Hospital Clínic?

—El Clínic i tots es troben per un igual.

—Es que diuen que van malament per l'endarreriment a cobrar les subvencions del contingent provincial.

—D'això no n'hem parlat—acabà dient el senyor Moles.

ES SORPRESA UNA PARTIDA DE PROHIBITS A RUBI

Diumenge la policia sorprendé a Rubí una partida de prohibits. Es procedí a la detenció dels 26 punts que la componien i del banquer. A aquest se li trobà una pistola de gran calibre amb una bala a la recambra i dos carregadors de reserva.

LA SECCIO PROVINCIAL D'ECONOMIA

Nota a la premsa:

"Per diversos camins lllegan a este Departament notícies, queixes, anhelos, agra que flota en el ambient i que revela una certa intranquil·litat en el mercat nacional de trigos. No es el moment de pensar i menys discutir si los precios son altos o bajos, remuneradores o no, pero si de recoger, esos anhelos y quejas; hacer lo posible porque toda intranquilidad desaparezca.

Cualquier estudio de esta cuestión que se intente hacer no tendrá un mediano éxito si no se toma como punto de partida una estadística fiel, precisa, absolutamente cierta. Esta estadística no existe, y no

INAUGURACIO DEL CURS DE 1932 DE L'ESCOLA DE TEIXITS DE CANET DE MAR

Diumenge al matí tingué lloc l'acte inaugural del present curs a l'esmentada Escola. Amb tal motiu es traslladaren a la vila de Canet de Mar, on tingueren lloc altres actes, el president de la Generalitat, senyor Francesc Macià; els consellers de Cultura i d'Economia de la Generalitat, senyors Gassol i Serra i Morer; el secretari del President, senyor Joan Alavedra, que portava, també, la representació del conseller de Governació, senyor Josep Terradellas, Sr. Pérez Farrás i el cap del ceremonial senyor Rubí.

En arribar a Canet, una garroneta rebé els il·lustres visitants. Hi havia l'Ajuntament en corporació, presidit per l'alcalde Josep Fors, Josep Vila, cap del Negociat de Cultura de la Generalitat; el doctor Boix, de la Caixa de Pensions; l'alcalde de Caldes de Malgrat, Sant Pol, Calles, Arenys de Munt i de Mataró, els senyors Joan Banús, Pelegrí, Lluhi, Josep Magrinyà, tots els membres que constitueixen el Patronat de l'Escola de Teixits de Punt, representacions del Centre Republicà Federal de Mataró, la Societat Iris, també de Mataró; Centre Republicà de Malgrat, Acció Catalana d'Arenys de Mar, Unió Socialista de Calella, Germanat d'Alanya, de Mataró; Delegació d'Estat Català (Secció ferroviària), d'Arenys de Mar, i de Canet, del Bloc Català Republicà, Cooperativa Canetense, Cooperativa Constància i Associació Catalana Republicana; representació de la Societat Elements Directius del Gènere de Punt i representacions de tots els pobles de la comarca de Mataró.

La comitiva que allí es formà es traslladà seguidament a l'Ajuntament, des d'on el President de la Generalitat féu un breu discurs. Acte següent tot hom s'encaminà a l'edifici, compost de tres pisos, de l'Escola de Teixits de punt per inaugurar el curs.

Aquesta Escola, instal·lada per la Mancomunitat i clausurada per la Dictadura, fou roborada pel president de la Diputació senyor Maluquer, l'any 1930. Ocupa un edifici grandíssim, amb tres espaisos pisos. En l'entramunt que s'instal·là en un pati de l'edifici s'hi asseguraren, junt amb el senyor Macià, els senyors Gassol, Serra i Morer, Fors, Escarpenter, Illa, Ricard, Canal, Armada, Carqués, Masvidal, Viladomat, Boix, Cavaller, Forcano, Serra, Alavedra, Pagès, Sucarrats i Mailló.

Salicà a parlar en primer terme l'alcalde de Canet i veritable ànima de la institució, senyor Fors. Explicà en el transcurs del seu parlament substancials la història accidentada de l'Escola, com així mateix comen-

ta els diferents aspectes del seu funcionament. Les paraules del batlle de Canet foren acabades entre grans aplaudiments.

El senyor Boix parlà en nom de la Caixa d'Estalvis. A aquest el seguí un fogós parlament de Ventura Gassol. Tancà els discursos el senyor Macià, que es congratulà que l'acte que s'estava celebrant no fos una manifestació de petita política. Palejà la necessitat d'una disciplina cultural per igual a tot el poble. Fou molt aplaudit.

Acompanyaren els senyors Macià, Gassol i Serra i Morer en aquesta visita tots els dirigents i professors de l'Escola. El senyor Macià s'interessà extraordinàriament pel funcionament de l'Escola i per tot el que feia referència a la seva instal·lació.

Després la comitiva passà a visitar el Centre del Bloc Català Republicà, on fou obsequiat per unes belles senyorettes amb un formós ram de flors.

Finalment, es passà a visitar la Cooperativa Obrera Canetense, veritable institució model entre les seves semblants. El senyor Macià felicità els dirigents de l'esmentada Cooperativa, senyors Joan Illa, Sebastià Farrerons i Joan Xalabarder.

A l'Hotel Misericòrdia tingué lloc a dos quarts de tres, un dinar amb el qual l'Ajuntament de Canet obsequià el president de la Generalitat i els seus acompanyants.

Hi assistiren més de cent-cinquanta comensals. La presidència era ocupada pel senyor Macià, el qual tenia a la seva dreta els senyors Gassol, Boix i Viladomat, i a l'esquerra els senyors Fors, Canals, Serra, Ferràs i Escarpenter.

En finalitzar el dinar, el senyor Escarpenter, amb concises paraules, féu ofrena de l'apat en nom de l'Ajuntament de Canet.

També foren ús de la paraula els senyors Illa, Rodon, Villega, Aman, P. Banús i Serra Morer. Es llegiren les adhesions dels senyors Giral, Puig i Cadafalch, Valls i Tavernier, Bofill i Mates i Mailló.

En darrer terme parlà el senyor Macià, que pronuncià un discurs molt llarg referent-se a temes d'actualitat política i exposà alguns dels projectes de la Generalitat de Catalunya.

Finit el banquet, la comitiva presidencial, seguida per diferents cotxes, es dirigí a Sant Isidre Vallalta, on s'inaugurà una Central Telefònica. Al Círcol Recreatiu d'aquella població tingué lloc un acte, en el qual prengueren part, ultra el senyor Macià, els senyors Gassol i Serra Morer.

D'alí la comitiva tornà a emprendre la marxa per anar a Arenys de Munt, on amb una conferència del senyor Serra i Morer a la societat "El Segle" i un parlament de Ventura Gassol es clausurà un cicle de conferències pedagògiques que fins ara s'havien vingut descabellant.

Vies urànaries

PLI MATRIU - PROSTATA - IMPOTENCIA DIETETICA - RAIOS X - ELECTROTHERAPIA Dr. GUERAU DE ARELLANO Rda Centre 18 (davant l'Hotel de la Roca)

existe segurament perquè el agricultor, element el més interessat de todos los que en estas cuestiones intervienen, o ha negado su colaboración a tal fin, o ha dificultado, cuando menos, la consecución de aquel objetivo.

Necesitamos convencer al agricultor español de que el dato estadístico que le pedimos no debe, no puede, negárnoslo, a menos que se desentienda absolutamente de sus propios intereses: que este dato no tiene finalidad alguna fiscal, no ha de traducirse en aumento ningún impuesto, el cobrarse nada; que sin ese importantísimo dato no nos es posible realizar ninguno de los estudios interesantísimos que están por hacer alrededor de la cerealicultura española; que ninguna medida, ni de progreso, ni de protección podemos ni siquiera intentar, cuando emperamos por desconocer la cuantía exacta de lo que hemos de proteger o impulsar, y, finalmente, y quizá esto es lo más importante en estos momentos, que a la República interesa conocer matemáticamente nuestras disponibilidades y su distribución, para en su vista adoptar las debidas determinaciones.

Así, pues, de que el dato que ha de interesarse del agricultor sea o no exacto, depende la adopción de resoluciones, conducentes a salir al paso a la escasez, si ésta existe, antes de llegar a un desabastecimiento; de otro orden, si tenemos trigo en cantidad suficiente para llegar a la próxima cosecha; y siendo consecuencia de la actuación del elemento agrícola en esta colaboración que de él se demanda, el que se adopte una u otra medida, el ser el único responsable de las que se dicten y de que éstas sean parciales a sus intereses, si con ovidio de si propio niega el dato preciso.

EL CONFLICTE DELS TAXIS

Diumenge, a les dotze del vespre, acabà la requisita de taxis decretada pel governador ocasió dels darrers esdeveniments.

El governador civil, senyor Moles, ha notificat a totes les entitats taxistes que castigarà inflexiblement totes les coaccions i agressions que es cometin, i que està disposat que sentin tot el pes de l'autoritat els que recomanaren l'acció directa com a mitjà hàbil per a solucionar el conflicte.

Ahir no va circular cap David.

Informació universitària

AVUI NO SERA FESTIU A LA UNIVERSITAT

Se'ns ha manifestat que avui no és dia de vacances escolar, per ésser festa suprimida, i, per tant, funcionarà a la Universitat i d'altres centres docents totes les classes, com d'ordinari.

VISITES AL RECTOR

Una nombrosa comissió de pares d'alumnes que cursen els seus estudis al col·legi dels Jesuïtes del carrer de Casp, ha visitat el rector de la Universitat, i han celebrat una llarga conferència.

Sobre del tractat, el rector guardà reserva absoluta, però segons els nostres informes la visita és relacionada amb les recents disposicions del Govern, en el sentit que no es paral·litzin les ensenyances que rebien els escolars a l'esmentat col·legi.

I de diverses entitats relacionades amb el Turisme, i el diputat de la Generalitat senyor Trabal, que representava el president d'aquesta, els quals feren els honors els elements organitzadors de l'Exposició, senyors Jcaquim Cruspinera, Fausil Vinyes i Joan Riera.

L'Exposició resulta molt interessant i atractiva, per l'entorn i beesa que han estat instal·lats els seus stands, fotografies, petits diorames plans, fascicles d'Il·lustrats, tot el que pugui despertar l'ánhel de viatjar per a conèixer les bel·leses de Catalunya i tot el que es necessita per a il·lustrar el viatger, està hàbilment descrit en aquesta Exposició.

A l'acte de la inauguració el doctor Josep M. Trabal pronuncià unes paraules per expressar l'adhesió de la Generalitat de Catalunya a aquesta Exposició, que persegueix la més gran difusió dels encisos i besses de la terra catalana.

Finalment, les representants i autoritats que assistien a l'acte foren obsequiades amb un bonx.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA VISITA L'EXPOSICIO

Diumenge al matí, i quan era més nombrosa l'afluència de públic que omplia constantment l'Exposició, el senyor Marcel·lí Domingo l'honorà amb la seva presència.

La seva visita tingué un caràcter purament particular; digué que el principal motiu era el de fer-se càrrec de la vitalitat turística de les comarques de Catalunya, que tan ben representades han estat en aquesta Exposició.

Visità detingudament tots els stands, en especial els de Campredó, Sitges, Tàrragona i Puigcerdà.

En aquest darrer admirà el diorama que és presentada la Cerdanya en ampla perspectiva, del qual és autor el celebrat pintor Juli Borrell, per a la qual obra tingué frases d'elogi.

Abans de marxar s'ofertà a l'entitat promotora Foment de Turisme de Catalunya, i felicità personalment el seu director, senyor Joaquim Cruspinera, pels seus esforços en pro del turisme nacional.

Un problema resolt!

Quan el metge vos recomana aigua sulfurosa, no cal pas que aneu a un Balneari

Penseu que sense molèsties i amb un petit cost, tan per a beure com per a prendre bany amb les

Gotes mares sulfuroses de Bar

Tindreu el Balneari a casa

Demandeu les als Centres d'Espectacles i Farmacies ben assortides

BORSA I FINANCES

Conferència a la Caixa d'Estalvis de Sabadell

Ha tingut lloc a la Caixa d'Estalvis de Sabadell la tercera conferència del cicle organitzat pel Centre de Dependents, amb motiu de les seves nocions d'organització local de material modern per a oficines que havia estat confiada al culte periodista i professor comercial Sr. Rafael Bori, sobre el tema "Història i aspectes pràctics de l'organització mercantil".

Començà el conferenciant explicant els orígens dels moderns sistemes d'organització que si bé poc coneguts i pràctics encara a casa nostra, arriben en el que a màquines respecta de 1842 i quant a finques i d'altre material de 1775, fent, amb gran erudiició, història de tot el més interessant fins als nostres dies en els quals els estudis de l'estranger culminen amb els fets per l'Escola Catalana coneguts i adonats arreu del món. Seguidament passà a detallar els sistemes de classificació i arxivament, en totes les seves formes i variacions, des del seu origen fins a les concepcions més modernes entre les quals cita una conebuda per una manufactura sabadellenca.

En referència a la improvisació d'organitzadors a casa nostra, que ha estat la causa del retard en la implantació dels moderns sistemes, puix que el desconeixement ha fet invertir quantitats inútils i després els patrons han tingut una temença d'esmerçar quantitats improductives. Entra a explicar la tasca feta per a la unificació de formats de paper per l'Institut alemany D.I.N. passant a explicar com, a base d'un estudi, pot eliminar-se un treball feixuc de repetició de documentació a les oficines, a base del procediment de decalco, utilitzant com cal les màquines i els aparells que a l'efecte han estat concebuts.

Explicà, amb exemples pràctics a l'empresa, la sèrie de normes que comencen com a internacionals han de servir en compte per la preparació dels impresos i d'altre material d'ordre interior i exterior per a la perfecta organització de l'oficina, amb la qual cosa s'obté un màxim treball amb un mínim de rendiment, evitant-se tota tasca inútil i la duplicació de feines.

Tan interessant dissertació la finalitzà el Sr. Bori, amb una petita descripció de les aplicacions dels materials exposats en l'exhibició feta a la Caixa d'Estalvis i fent uns relacions a patrons i dependents sobre les conseqüències favorables que poden treure de la manifestació comercial que amb tan d'èxit ha sobre presenat Sabadell i el Centre.

El Sr. Bori va escoltar sorollosos aplaudiments per la seva interessantíssima dissertació.

Homenatge al Sr. Cèsar Ibarrola

El senyor Ibarrola, membre de la Societat d'Estudis Econòmics de Barcelona, ha estat nomenat director de la Sucursal del Banc d'Espanya a Cartagena.

Amb aquest motiu, l'esmentada entitat li dedicà un homenatge, que consistirà en un àpat de comiat, que se celebrarà a l'Hotel Ritz, dijous, dia 4, a dos quarts de deu de la nit.

Els tiquets per assistir a l'acte poden recollir-se a l'Hotel Ritz i a la Secretaria de la Societat d'Estudis Econòmics (Avinguda del Portal de l'Àngel, núm. 7).

ANUNCIS MERCANTILS

COMPANIA DELS FERRO-CARRILS DE MADRID A SARAGOSSA I A ALACANT

Lliurament d'una nova fulla de cupons d'obligacions

Els senyors tenedors d'obligacions d'aquesta Companyia primera hipotecària, de les sèries 3.ª i 4.ª, númeres 200.001 al 400.000, el darrer cupó de les quals ha estat tallat el dia 2 del corrent mes, són avisats que des d'ara podran disposar dels seus títols a les oficines dels serveis de Comptabilitat General i de Títols de la Companyia, a Madrid i Barcelona, respectivament, o a casa dels senyors Rothschild Germans, a París, 23 rue Laffitte, per a recollir-los amb la seva nova fulla de cupons.

Madrid, 27 de gener de 1932. El secretari general del Consell, Eugeni Espinosa de los Monteros.

Borses estrangeres

	1931	1932
Londres	104.10	104.10
Nova York	14.10	14.10
Holanda	102.10	102.10
París	102.10	102.10
Bèrlin	102.10	102.10
Bruxel·les	102.10	102.10
Amsterdams	102.10	102.10
Stockholm	102.10	102.10
Copenhaguen	102.10	102.10
Oslo	102.10	102.10
Estocolm	102.10	102.10
Madrid	102.10	102.10
Barcelona	102.10	102.10
València	102.10	102.10
Saragossa	102.10	102.10
Alacant	102.10	102.10
Sevilla	102.10	102.10
Cadix	102.10	102.10
Malaga	102.10	102.10
Granada	102.10	102.10
Jaen	102.10	102.10
Cordoba	102.10	102.10
Sevilla	102.10	102.10
Cadix	102.10	102.10
Malaga	102.10	102.10
Granada	102.10	102.10
Jaen	102.10	102.10
Cordoba	102.10	102.10

ENVIEU LES NOTES EN CATALA

SOLER i TORRA Germans

Rambla dels Estudis, 11, pral.

Gestió d'hipoteques

Compra-venda i Administració de

FINQUES

terrenys, torres i solars

Informació sobre totes les operacions relatives a la propietat

Agents de Préstecs per al Banc Hipotecari d'Espanya

Sol·licitades les 15.000 Obligacions 6 % de

ENERGIA ELECTRICA DE CATALUNYA, S. A.

ofertes en subscripció pública, es declara aquesta tancada

Barcelona, 1 de febrer de 1932.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disq.	g.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.
Obertura	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57
Segona obertura	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57
Tercera obertura	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57
Alça	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57
Beira	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57	5.57

NOVA ORLEANS

Disq.	g.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.	lb.
Obertura	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30
Segona obertura	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30
Tercera obertura	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30
Alça	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30
Beira	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30	6.30

Assumpte: 10.000, 11.100, 11.300, 11.500, 11.700, 11.900, 12.100, 12.300, 12.500, 12.700, 12.900, 13.100, 13.300, 13.500, 13.700, 13.900, 14.100, 14.300, 14.500, 14.700, 14.900, 15.100, 15.300, 15.500, 15.700, 15.900, 16.100, 16.300, 16.500, 16.700, 16.900, 17.100, 17.300, 17.500, 17.700, 17.900, 18.100, 18.300, 18.500, 18.700, 18.900, 19.100, 19.300, 19.500, 19.700, 19.900, 20.100, 20.300, 20.500, 20.700, 20.900, 21.100, 21.300, 21.500, 21.700, 21.900, 22.100, 22.300, 22.500, 22.700, 22.900, 23.100, 23.300, 23.500, 23.700, 23.900, 24.100, 24.300, 24.500, 24.700, 24.900, 25.100, 25.300, 25.500, 25.700, 25.900, 26.100, 26.300, 26.500, 26.700, 26.900, 27.100, 27.300, 27.500, 27.700, 27.900, 28.100, 28.300, 28.500, 28.700, 28.900, 29.100, 29.300, 29.500, 29.700, 29.900, 30.100, 30.300, 30.500, 30.700, 30.900, 31.100, 31.300, 31.500, 31.700, 31.900, 32.100, 32.300, 32.500, 32.700, 32.900, 33.100, 33.300, 33.500, 33.700, 33.900, 34.100, 34.300, 34.500, 34.700, 34.900, 35.100, 35.300, 35.500, 35.700, 35.900, 36.100, 36.300, 36.500, 36.700, 36.900, 37.100, 37.300, 37.500, 37.700, 37.900, 38.100, 38.300, 38.500, 38.700, 38.900, 39.100, 39.300, 39.500, 39.700, 39.900, 40.100, 40.300, 40.500, 40.700, 40.900, 41.100, 41.300, 41.500, 41.700, 41.900, 42.100, 42.300, 42.500, 42.700, 42.900, 43.100, 43.300, 43.500, 43.700, 43.900, 44.100, 44.300, 44.500, 44.700, 44.900, 45.100, 45.300, 45.500, 45.700, 45.900, 46.100, 46.300, 46.500, 46.700, 46.900, 47.100, 47.300, 47.500, 47.700, 47.900, 48.100, 48.300, 48.500, 48.700, 48.900, 49.100, 49.300, 49.500, 49.700, 49.900, 50.100, 50.300, 50.500, 50.700, 50.900, 51.100, 51.300, 51.500, 51.700, 51.900, 52.100, 52.300, 52.500, 52.700, 52.900, 53.100, 53.300, 53.500, 53.700, 53.900, 54.100, 54.300, 54.500, 54.700, 54.900, 55.100, 55.300, 55.500, 55.700, 55.900, 56.100, 56.300, 56.500, 56.700, 56.900, 57.100, 57.300, 57.500, 57.700, 57.900, 58.100, 58.300, 58.500, 58.700, 58.900, 59.100, 59.300, 59.500, 59.700, 59.900, 60.100, 60.300, 60.500, 60.700, 60.900, 61.100, 61.300, 61.500, 61.700, 61.900, 62.100, 62.300, 62.500, 62.700, 62.900, 63.100, 63.300, 63.500, 63.700, 63.900, 64.100, 64.300, 64.500, 64.700, 64.900, 65.100, 65.300, 65.500, 65.700, 65.900, 66.100, 66.300, 66.500, 66.700, 66.900, 67.100, 67.300, 67.500, 67.700, 67.900, 68.100, 68.300, 68.500, 68.700, 68.900, 69.100, 69.300, 69.500, 69.700, 69.900, 70.100, 70.300, 70.500, 70.700, 70.900, 71.100, 71.300, 71.500, 71.700, 71.900, 72.100, 72.300, 72.500, 72.700, 72.900, 73.100, 73.300, 73.500, 73.700, 73.900, 74.100, 74.300, 74.500, 74.700, 74.900, 75.100, 75.300, 75.500, 75.700, 75.900, 76.100, 76.300, 76.500, 76.700, 76.900, 77.100, 77.300, 77.500, 77.700, 77.900, 78.100, 78.300, 78.500, 78.700, 78.900, 79.100, 79.300, 79.500, 79.700, 79.900, 80.100, 80.300, 80.500, 80.700, 80.900, 81.100, 81.300, 81.500, 81.700, 81.900, 82.100, 82.300, 82.500, 82.700, 82.900, 83.100, 83.300, 83.500, 83.700, 83.900, 84.100, 84.300, 84.500, 84.700, 84.900, 85.100, 85.300, 85.500, 85.700, 85.900, 86.100, 86.300, 86.500, 86.700, 86.900, 87.100, 87.300, 87.500, 87.700, 87.900, 88.100, 88.300, 88.500, 88.700, 88.900, 89.100, 89.300, 89.500, 89.700, 89.900, 90.100, 90.300, 90.500, 90.700, 90.900, 91.100, 91.300, 91.500, 91.700, 91.900, 92.100, 92.300, 92.500, 92.700, 92.900, 93.100, 93.300, 93.500, 93.700, 93.900, 94.100, 94.300, 94.500, 94.700, 94.900, 95.100, 95.300, 95.500, 95.700, 95.900, 96.100, 96.300, 96.500, 96.700, 96.900, 97.100, 97.300, 97.500, 97.700, 97.900, 98.100, 98.300, 98.500, 98.700, 98.900, 99.100, 99.300, 99.500, 99.700, 99.900, 100.100, 100.300, 100.500, 100.700, 100.900, 101.100, 101.300, 101.500, 101.700, 101.900, 102.100, 102.300, 102.500, 102.700, 102.900, 103.100, 103.300, 103.500, 103.700, 103.900, 104.100, 104.300, 104.500, 104.700, 104.900, 105.100, 105.300, 105.500, 105.700, 105.900, 106.100, 106.300, 106.500, 106.700, 106.900, 107.100, 107.300, 107.500, 107.700, 107.900, 108.100, 108.300, 108.500, 108.700, 108.900, 109.100, 109.300, 109.500, 109.700, 109.900, 110.100, 110.300, 110.500, 110.700, 110.900, 111.100, 111.300, 111.500, 111.700, 111.900, 112.100, 112.300, 112.500, 112.700, 112.900, 113.100, 113.300, 113.500, 113.700, 113.900, 114.100, 114.300, 114.500, 114.700, 114.900, 115.100, 115.300, 115.500, 115.700, 115.900, 116.100, 116.300, 116.500, 116.700, 116.900, 117.100, 117.300, 117.500, 117.700, 117.900, 118.100, 118.300, 118.500, 118.700, 118.900, 119.100, 119.300, 119.500, 119.700, 119.900, 120.100, 120.300, 120.500, 120.700, 120.900, 121.100, 121.300, 121.500, 121.700, 121.900, 122.100, 122.300, 122.500, 122.700, 122.900, 123.100, 123.300, 123.500, 123.700, 123.900, 124.100, 124.300, 124.500, 124.700, 124.900, 125.100, 125.300, 125.500, 125.700, 125.900, 126.100, 126.300, 126.500, 126.700, 126.900, 127.100, 127.300, 127.500, 127.700, 127.900, 128.100, 128.300, 128.500, 128.700, 128.900, 129.100, 129.300, 129.500, 129.700, 129.900, 130.100, 130.300, 130.500, 130.700, 130.900, 131.100, 131.300, 131.500, 131.700, 131.900, 132.100, 132.300, 132.500, 132.700, 132.900, 133.100, 133.300, 133.500, 133.700, 133.900, 134.100, 134.300, 134.500, 134.700, 134.900, 135.100, 135.300, 135.500, 135.700, 135.900, 136.100, 136.300, 136.500, 136.700, 136.900, 137.100, 137.300, 137.500, 137.700, 137.900, 138.100, 138.300, 138.500, 138.700, 138.900, 139.100, 139.300, 139.500, 139.700, 139.900, 140.100, 140.300, 140.500, 140.700, 140.900, 141.100, 141.300, 141.500, 141.700, 141.900, 142.100, 142.300, 142.500, 142.700, 142.900, 143.100, 143.300, 143.500, 143.700, 143.900, 144.100, 144.300, 144.500, 144.700, 144.900, 145.100, 145.300, 145.500, 145.700, 145.900, 146.100, 146.300, 146.500, 146.700, 146.900, 147.100, 147.300, 147.500, 147.700, 147.900, 148.100, 148.300, 148.500, 148.700, 148.900, 149.100, 149.300, 149.500, 149.700, 149.900, 150.100, 150.300, 150.500, 150.700, 150.900, 151.100, 151.300, 151.500, 151.700, 151.900, 152.100, 152.300, 152.500, 152.700, 152.900, 153.100, 153.300, 153.500, 153.700, 153.900, 154.100, 154.300, 154.500, 154.700, 154.900, 155.100, 155.300, 155.500, 155.700, 155.900, 156.100, 156.300, 156.500, 156.700, 156.900, 157.100, 157.300, 157.500, 157.700, 157.900, 158.100, 158.300, 158.500, 158.700, 158.900, 159.100, 159.300, 159.500, 159.700, 159.900, 160.100, 160.300, 160.500, 160.700, 160.900, 161.100, 161.300, 161.500, 161.700, 161.900, 162.100, 162.300, 162.500, 162.700, 162.900, 163.100, 163.300, 163.500, 163.700, 163.900, 164.100, 164.300, 164.500, 164.700, 164.900, 165.100, 165.300, 165.500, 165.700, 165.900, 166.100, 166.300, 166.500, 166.700, 166.900, 167.100, 167.300, 167.500, 167.700, 167.900, 168.100, 168.300, 168.500, 168.700, 168.900, 169.100, 169.300, 169.500, 169.700, 169.900, 170.100, 170.300, 170.500, 170.700, 170.900, 171.100, 171.300, 171.500, 171.700, 171.900, 172.100, 172.300, 172.500, 172.700, 172.900, 173.100, 173.300, 173.500, 173.700, 173.900, 174.100, 174.300, 174.500, 174.700, 174.900, 175.100, 175.300, 175.500, 175.700, 175.900, 176.100, 176.300, 176.500, 176.700, 176.900, 177.100, 177.300, 177.500, 177.700, 177.900, 178.100, 178.300, 178.500, 178.700, 178.900, 179.100, 179.300, 179.500, 179.700, 179.900, 180.100, 180.300, 180.500, 180.700, 180.900, 181.100, 181.300, 181.500, 181.700, 181.900, 182.100, 182.300, 182.500, 182.700, 182.900, 183.100, 183.300, 183.500, 183.700, 183.900, 184.100, 184.300, 184.500, 184.700, 184.900, 185.100, 185.300, 185.500, 185.700, 185.900, 186.100, 186.300, 186.500, 186.700, 186.900, 187.100, 187.300, 187.500, 187.700, 187.900, 188.100, 188.300, 188.500, 188.700, 188.900, 189.100, 189.300, 189.500, 189.700, 189.900, 190.100, 190.300, 190.500, 190.700, 190.900, 191.100, 191.300, 191.500, 191.700, 191.900, 192.100, 192.300, 192.500, 192.700, 192.900, 193.100, 193.300, 193.500, 193.700, 193.900, 194.100, 194.300, 194.500, 194.700, 194.900, 195.100, 195.300, 195.500, 195.7

ATLETISME

El C. D. Espanyol guanya el Campionat Català de Cross-Country, per equips i individualment
Angel Mur s'adjudica el títol
L'A. E. Tagamanent, campió per equips de 10 corredors
Una organització perfecta

Pot dir-se ja que la temporada de Cross ha tocat el seu fi amb la celebració del Campionat de Catalunya que s'ha celebrat el passat diumenge en terrenys de Pedralbes.

Sembla que els nostres organismes atlètics com més s'avancin menys es preocupen d'aquesta especialitat, car conegut és de tots equips que en anys anteriors aquesta època de l'any era aprofitada per a portar a cap una tanda de proves de Cross que feia que en arribar a les proves de màxim interès, com són els campionats, el nombre de participants i la seva adaptació a les característiques d'aquesta especialitat superessin de molt a la celebrada amb motiu del campionat d'enguany. En canvi, aquest any, hem hagut d'accontentar-nos solament amb les proves celebrades amb motiu del Campionat de Barcelona efectuat a Terrassa darrerament i amb la que ens ocupa.

Es molt de lamentar aquesta deficiència d'una branca, per cert molt característica de l'atletisme i més si tenim en compte els resultats tan poc satisfactoris que proporciona aquesta manca de vitalitat que hom experimenta car, ultra la manca de participants hi ha un error que quedà palesat el passat diumenge, i que d'haver-se tingut esment pràctic hauria pogut esmentar-se a temps. Es de lamentar, veure com un circuit que està destinat a ésser escenari d'una formidable lluita esportiva, la esdevindrà aquesta en unes condicions gens envejables i per contra, apartant-se de les mesures modernes que s'han preocupat de donar-hi els passos més avançats en aquesta matèria per tal de no esgotar físicament els seus protagonistes. No dubtem, doncs, que els terrenys escollits pels organitzadors, de formacions brusques i transformacions sobtades, arribant en alguns llocs a estar completament coberts de pedruscall, quines circumstàncies són força perjudicials pels corredors que no els permet ni tan sols assimilar-se en l'estil, haurien d'haver-se corregut altres proves... fet canviar el parer i escollir un lloc adequat que hagués permès els atletes presentar una lluita més aferrada i donar tot el rendiment.

Recordem, sinó, en favor d'aquesta tesi, el paper poc lluit que feren els nostres representants en el Campionat d'Espanya celebrat a Vigo, precisament per trobar-se sobre un terreny d'unes característiques per complet diferents de les escollides. Esperem que l'equip que la Federació selecciona per a participar en el Campionat d'Espanya — si és que aquí encara no s'en sap absolutament res, malgrat l'altre pots dies per la data per a celebrar-lo — s'entrenarà sobre el terreny menys dur que el que hem comentat i a bon segur que la victòria podrà somriure-li, ja que condicions en els nostres millors classificats no els manca.

L'organització que fou a càrrec del C. D. Espanyol, amb la cooperació del Consell Federal de la F. C. S. A., constituint un veritable èxit, tant pel que fa al marcatge del circuit com per la manca de procedir en la sortida i arribada. Cal subratllar la bona disposició dels organitzadors en fer que des de les tribunes del camp de joc es pogués presenciar gairebé la totalitat de la carrera. L'espectació que regnà quedà plenament demostrada amb el gran contingent de públic que acudí a presenciar el pas dels corredors durant el circuit, així com també el que es congregà al camp de la carretera de Sarrià el qual aplaudí amb gran vivac els corredors i sortí plenament satisfet d'aquesta organització.

Una figura va guanyar d'una forma magnífica aquest campionat, quan precisament cap comentarista era fet al seu voltant. Era Angel Mur, el corredor que ningú s'ho pensava ni tan sols durant la primera meitat de la carrera. Aquest corredor que tan irregular ha estat, arribà, gràcies a la seva duresa i saber-se adaptar a les característiques del circuit, triomfava en forma magistral, aconseguint un avantatge de més de cent metres sobre els seus perseguidors. De bon començament ja entrà en lluita amb Palau i Bellmunt però, la llugeresa de Palau hagué de sucumbir potser, però, per una falta de tècnica del "pistat" en voler portar durant massa temps la carrera a Bellmunt. Aquesta circumstància i a la falta d'adaptació per part de Palau en aquesta mena de Cross feren més possible la victòria a Mur. No dubtem que en un terreny més dur i per tant més semblant al Cross modern Palau aconseguiria batre al nou campió. No volem amb això restar mèrits al guanyador, ja que la victòria dui prou per ella sola i més tenint en compte l'avantatge aconseguit i el seu bon estat en finir la prova.

Una altra sorpresa fou la que ens causà el veterà Gíria, el qual en els darrers quilòmetres aconseguí passar a Palau i adjudicar-se un exemplar segon lloc.

El blau grana Palau, no dubtem

que, malgrat classificar-se en tercer lloc, continua essent el gran corredor de sempre i cal que el tinguin molt en compte en actuacions futures.

Bellmunt no es gasta i es mostrà ferm com sempre, malgrat veure's en ell una falta d'entrenament i ésser aquesta la primera prova que el veiem actuar en aquesta temporada.

El tarraconès Ballesteros, primer junior classificat, formà una bella carrera, i esperem veure'l en altres actuacions per poder afirmar la bona impressió que ens produí.

Smandia, Cases, Santacana, Borràs, López, etc., compliren força, i demostraren bones aptituds per formar un bon conjunt amb els guanyadors.

Ens decepcionà en gran manera la deficient actuació dels blau-grana Roca, Mesalles i Florença, els quals, d'haver-se presentat tal com era d'esperar, haurien fet variar la classificació per equips.

Feia un any que el Barcelona aconseguia el títol per triplicat o sigui: individualment, per equips de cinc corredors i per equips de deu, i, en canvi, en el campionat d'enguany, no solament el seu representant arribava en tercer lloc, sinó que en la classificació de cinc corredors es veia superat per l'Espanyol i Tagamanent, classificats primer i segon respectivament. I no arribà a poder presentar lluita al Tagamanent en l'equip de deu corredors per manca d'elements i, per tant, se l'adjudicà aquell.

VIDAL I PLANS

CLASSIFICACIO GENERAL

1. Angel Mur, senior, Espanyol, 40' 57" 2-5.
2. Antoni Gràcia, senior, Espanyol.
3. Miquel Palau, senior, F. C. Barcelona.
4. Antoni Smandia, senior, Tagamanent.
5. Jaume Cases, senior, Club Gimnàstic.
6. Josep Santacana, senior, Tagamanent.
7. Ramon Bellmunt, senior, Barcelona.
8. Just Borràs, senior, Espanyol.
9. Julià López, senior, Tagamanent.
10. Mendizábal Boloix, senior, Espanyol.
11. Ballesteros, junior, Club Gimnàstic.
12. Francesc Clemente, senior, independent.
13. Jordi Mesalles, senior, Barcelona.
14. Isaac González, senior, Espanyol.
15. Jaume Roca, senior, Barcelona.
16. Joan Font, senior, Tagamanent.
17. Josep Mengot, senior, Tagamanent.
18. Josep Rodríguez, junior, Espanyol.
19. Emilia Martorell, senior, Rac Esportiu.
20. Antoni Bris, junior, Júpiter.
21. Josep Vilari, junior, independent.
22. Maties Bernabeu, junior, U. S. Colomenca.
23. Emili Ferrer, Tagamanent.
24. Agustí Arruñat, junior, Tagamanent.
25. Ramon Besora, junior, Rac Esportiu.
26. Isidre Mestre, junior, C. E. Terrassa.
27. Josep Arruñat, junior, Tagamanent.
28. Josep Roca, junior, Colomenca.
29. Jaume Florença, senior, Barcelona.
30. Joan Leonard, senior, Tagamanent.
31. Enric de Miquel, junior, Rac Esportiu.
32. Manuel Torres, junior, Espanyol.
33. Francesc Besora, junior, Rac Esportiu.
34. Manuel Pardo, junior, Barcelona.
35. Josep Bonet, junior, Barcelona.
36. Julià Tornos, junior, Júpiter.
37. Imma Badal, senior, Tagamanent.
38. Manuel Llobregat, senior, A. A. Vida.
39. Enric Formentin, junior, Júpiter.
40. Florenti Monferrer, junior, Barcelona.
41. Andreu Caballer, junior, independent.
42. Joan Albano, senior, Espanyol.
43. Arnau Ferrer, junior, Colomenca.
44. Baldoner Pàmies, junior, Rac Esportiu.
45. Edoard Montserrat, junior, Colomenca.
46. Lluís Ibesta, junior, Júpiter.
47. Esteve Castanyer, junior, Colomenca.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS DE CINC CORREDORS

1. Club Esportiu Espanyol: 1 x 2 x 7 x 9 x 11 = 35.

Ha acabat la primera Volta dels Campionats de Lliga

VENÇUT EL BARCELONA A CHAMARTIN, QUEDEN IGUALATS PER AL PRIMER LLOC DE LA CLASSIFICACIO L'ATHLETIC DE BILBAO I EL MADRID

La U. E. de Sans queda campió de la 2.ª Lliga Preferent de Catalunya

L'Espanyol bat el Donostia per dos gols a cap

Aquest partit, jugat al camp de Can Ràbia, va donar a l'Espanyol una victòria no difrem immedicable, però sí més abundosa del que realment havien d'aconseguir. El partit no va tenir un gran interès ni per part dels d'aquí ni dels donostiarres, i la primera part principalment, llevat d'un parell de situacions perilloses creades al començament pels de l'Espanyol davant la porta de Beristain, va esdevenir un model de mediocritat. El Donostia no es mostrà pas gaire actiu, i a l'Espanyol fallà continuament la davantera, on les pilafades de l'avant-centre se succeïren continuament.

Abans d'arribar a la meitat del primer temps, Bienzobas engegà un tret contra el marc de Florença que toà el pal dret. Cholin va rematar i marcà el gol, que l'àrbitre va anul·lar no sabem per què. Als trenta minuts de joc, d'una passada de Prat a Redó, fou marcat el primer gol vàlid per a l'Espanyol.

Amb aquest resultat va acabar el primer temps, havent-se marcat dos còrners contra l'Espanyol per un contra el Donostia.

La segona part fou més moguda, gràcies a la pressió exercida per l'Espanyol, el qual, a pesar d'això, no va actuar pas gens brillantment quant a qualitat de joc. No havien passat deu minuts que una interçada de Prat li permeté de centrar molt bé la pilota, la qual cosa produí el segon gol dels locals gràcies a un cap magnífic de Redó. El joc tornà a reprendre la monotonia del primer temps, deguda principalment a la manca d'encert de tots dos equips i a què el Donostia es va fiar per a mantenir-se més de la duresa que no pas del joc.

Poc abans d'acabar el partit, una mala sortida de Florença deixà la porta desamparada, i Albéniz, que per la sortida del porter de l'Espanyol es trobava ofuscat, va marcar un gol, que fou anul·lat per l'àrbitre.

Es llençaren cinc còrners contra el Donostia i cap contra l'Espanyol, i el partit va acabar amb el resultat de dos gols a cap a favor d'aquest. Els equips s'arreglaren com segueix:

Espanyol: Florença, Arater, Moliner, Cristó, Soler, Pausas, Prat, Redó, Edelmoro, Bosch i Jover. Donostia: Beristain, Arama, Pérez, Amadeo, Ayestaran, Marculeta, Insauti, Clavero, Cholin, Bienzobas i Alberdi.

No es pot dir ni bé ni mal de la majoria dels jugadors. A remarcar, però, les pilafades d'Edelmoro i les sortides inoportunes de Florença, que va oferir la desagradable impressió d'un porter que no sap de què va.

De totes maneres cal remarcar d'una manera especial l'arbitratge manera d'arbitrar del senyor Espinosa, el qual va portar a cap una labor gairebé indignant, principalment per al Donostia, que fou qui més es va ressentir de l'arbitratge.

X. de X.

El Madrid va guanyar el Barcelona per dos gols a cap

Madrid, 1.— El fet que any darrera any es disputen el Madrid, l'Atlètic de Bilbao i el Barcelona, la supremacia del futbol nacional, porta als partits que juguen entre ells, que siguin voltats de la màxima expectació i seguits amb un interès que no decau malgrat de les moltes vegades que se celebren. Bona prova d'això, és l'aspecte que presentava Chamartín en la tarda d'ahir, que registrà una de les més grans, potser la millor entrada de la temporada.

No ha defraudat l'interès que l'afició madrilenya havia posat en la lluita, màxim quan el Madrid ha aconseguit un triomf que a més d'indiscutible, el col·loca a disposició de poder conservar les màximes aspiracions. Però el més important ha estat precisament que ha aconseguit

2. A. E. Tagamanent, 4 x 5 x 8 x 13 x 14 = 44.
3. F. C. Barcelona, 3 x 6 x 10 x 12 x 19 = 50.
4. Rac Esportiu, 15 x 17 x 20 x 21 x 23 = 96.
5. U. Sportiva Colomenca, 16 x 18 x 22 x 24 x 25 = 105.

CLASSIFICACIO PER EQUIPS DE DEU CORREDORS

- A. E. Tagamanent, 50 punts.

el triomf d'una manera que no deixa lloc al més lleuger dubte.

Es tenia i amb fonament en l'actuació de la línia mitjana madrilenya, tant més quan que havia de lluitar no tan sols contra la línia modular com la del Barcelona, admirablement dirigida per Arocha, sinó contra una davantera en la qual els homes que la componen són garantia suficient d'un bon joc i un extraordinari perill. I no obstant, sense que poguem dir que els mitjos merengues hagin tingut una superba actuació, si es pot afirmar que s'han debatut amb encert, i que en algunes fases de la lluita han sabut desfer a la perfecció el joc blau-grana, i... metre als seus companys atacants que hostilitzessin la meta de Nogués.

Hem dit que el Madrid vencé en justícia, i si bé el Barcelona tingué ocasió de marcar algun punt a Zamora, no és menys cert que també el Madrid pogué obtenir més punts, especialment quan després d'aconseguir el segon, la lluita se'ls mostrava completament favorable.

Millor conjunt el dels madrilenys que el dels barcelonistes, i és destacat aquesta superioritat a les línies defensives i davantera. El trió internacional descabellat una tasca perfecta. Ni una sola fallada els anotem. I els davanters als quals manca potser un poc de cobdícia davant la porta, feren un joc pràctic i sobri, no mancà en algunes ocasions de brillantesa i floritura.

No donà Samitier al Barcelona la moral que en altres tardes. La seva actuació, si tenim en compte la seva classe, la hem de considerar dolenta, i si es tractés d'un altre jugador, diríem que fou discreta. Al seu costat es debateren bé les altres components de la línia, si bé hem d'acusar el mateix defecte ja registrat per als madrilenys: manca de cobdícia. La línia mitjana fou el millor de l'onze de la ciutat comtal.

En Nogués no vàrem veure el guardameta que se'ns havia anunciat, puix que sense que sigui el culpable dels punts marcats al seu equip, tingué, no obstant, algunes fallades que podien costar-li altres gols, d'estar més atents els atacants madrilenys. Estigué sempre ben guardat per Alcoriza i Zabalo, i això li valgué que la seva porta no fos més vegades perforada.

El bitracte del valencià senyor Sanchis Orduña fou bo. Tingué les naturals equivocacions, però, no obstant, actuà amb gran imparcialitat i cap d'aquestes equivocacions anotades no perjudicà cap bàndol.

Els equips s'alinearen així: Espanyol: Nogués, Zabalo, Alcoriza, Ar... Arocha, Gamiz, Perra, Goiburu, Samitier, Ramon i Perera.

L'àrbitre d'aquest partit senyor Sanchis Orduña, ha fet les següents manifestacions:

El partit fou molt interessant i el resultat és just. A la primera part, es jugà a gran tren i amb molt d'impetu. Hi hagué moments de joc llindissim. A la segona, designat quelcom, i es mostraren esgotats alguns dels jugadors.

L'atac del Madrid, del qual sobresortí Olivares, donà la sensació de major perill que el del Barcelona, excellent de tècnica, però nul d'eficàcia.

El que fou quelcom molt seriós fou la defensa del Madrid, en la qual Ciriac sobresortí i Prat es mostrà a major alçada de la que es podia esperar.

Estic content de la correcció del públic i dels jugadors.

El Catalunya i el Celta de Vigo empaten a tres gols

Amb el partit que el Catalunya i el Celta de Vigo varen jugar diumenge al camp de Les Corts, el nostre equip iniciava la seva nova etapa que tant de bo en pogrèssim dir de reacció econòmica.

El públic que diumenge al matí acudí al camp del Barcelona fa entrar moltes esperances a aquesta reacció econòmica, puix que cal convenir que si bé no fou en quantitat que donés una sensació d'un ple, en canvi hi acudí un nombre més respectable que en molts dels partits que el ma-

teix Barcelona ha organitzat en matí. Tant de bo que el Catalunya en aquesta ocasió trobada per acabar la seva temporada present pogués donar un curs més favorable per tornar-lo a veure en situació de poder reviuir els passats èxits d'aquells equips com l'Espanya de ja fa algun temps i Europa de fa poc, els historials dels quals han quedat refosos en aquest club que es diu Catalunya de recent creació i que ara per la desesperada situació econòmica en què es troba havia decidit ja dissoldre's.

Del partit jugat diumenge hom en va treure uns impressions ben diverses, les quals, però, tenen la seva explicació.

Per exemple, el Catalunya ens obsequià amb un primer temps dolentíssim, puix que, a més que els jugadors no tocaven ni una pilota, tampoc sabien o no podien aconseguir marcar amb tot i que les ocasions se'ls presentaren a cada moment.

Però la seva desgràcia—si hem de dir-ne desgràcia—no va parar aquí, puix que en lloc d'obtenir punts en regalaven als seus contrincants.

En canvi els seus adversaris, de major corruència que els nostres jugadors, s'aprofitaren de la desbandada del Catalunya i aconseguien, a més del primer gol obsequi d'un defensa local, un altre, els quals serviren per desanimar completament a tots aquells que s'havien fet la il·lusió d'una victòria per al nostre equip.

Però a la segona part la cosa varià, i el Catalunya, que jugà tan desastrosament a la primera part, en aquesta, potser més habituats al terreny o el que sigui, començà a desplegar un joc viu i perillós, i així vàrem veure com anivellava l'avantatge presa pels seus adversaris, i encara més, hauríem vist la seva victòria si l'àrbitre no els hagués anul·lat el gol per una falta molt discutible.

Del joc desplegat pel Catalunya en aquesta segona part hom en servarà un grat record, i és innegable que arribà a entusiasmar d'una manera ben efectiva els espectadors, els quals sortiren a la fi satisfets de la partida.

El primer del Celta es produí al cap de 19 minuts i en ocasió que Seijas llançava una bola sobre gol; Cruz va anar per treure-la, i en el moment de fer-ho, Vila, d'esquena i per tant ignorant l'actitud de Cruz, amb el cap la desvià a la xarxa.

El segon gol d'aquest primer-temps l'obtingué el Celta als 43 minuts i obra de Cosme.

A la segona part, els primers de marcar foren encara els gal·les; després d'executar un còrner contra el Celta, Polo s'escapà sol, i per tant se situà davant el marc sense obstacles i obtingué el punt.

La reacció del nostre equip vingué al cap de 14 minuts i d'un centre de Burillo, el qual va permutar amb Esteve el lloc, Cladera rematà la bola a la xarxa i produí la primera marca.

El fet que el Catalunya continués el seu joc viu animà el públic, el qual no es cansà d'encomanar major entusiasme als jugadors, i així dos minuts més tard obtenien un nou gol, anul·lat per l'àrbitre per creure'l ofside.

Amb tot, als 20 minuts, Alminyana cedí una bola a Lluch i aquest obtingué el millor gol del matí en escarpar-se i xutar ras.

Dos minuts més tard i en executar-se un còrner contra el visitant, Esteve tornà la bola, l'agafà Burillo i d'un xut ras obtingué el tercer gol i l'empat.

En la resta del partit el nostre equip veié moments que el gol de la victòria semblava imminent, però acabà la lluita i l'empat a tres gols persistia.

L'arbitratge del senyor Escartín tendí a afavorir el Celta.

Els equips eren: Catalunya: Cruz, Ibáñez, Vila, Al·lamiña, Burguete, Flaquer, Lluch, Artigues, Burillo, Cladera i Esteve.

Celta: Lilo, Cabero, Valcárcel, Arpento, Marcial, Seijas, Cupons, Cosme i Polo.

J. T. R.

El Martinenc i el Badalona empaten a tres gols

En match de competició de Lliga contendiren a Sant Martí l'equip d'aquest lloc i el Badalona, corresponent a la tercera divisió.

La freqüència d'encontres entre aquests equips catalans treu importància a aquests partits, els quals únicament prenen atractiu amb la intervenció dels clubs forasters que en formen part.

La lluita descabellada a Sant Martí, sense ésser interessant fou fortament renyida, sense demostració de superioritat per cap bàndol, i cap d'ells no va convèncer als res-

pectius partidaris. Realment el joc dels nostres equips per ara no és per a moure a admiració, i creiem que si no millora el joc no serà molt ben defensat el pavelló dels clubs catalans en aquest grup, els llocs d'honor del qual veiem difícil d'evitar que quedin en poder dels equips forasters que hi prenen part.

EL PARTIT

No tingué altra cosa interessant que les alternatives del resultat, amb repetits empats i desempats. Pocs jugades rebrides, i cap coordinació de conjunt.

Molt d'interès per part dels jugadors, amb quelcom de duresa, i gràcies que tots tingueren noblesa, car amb l'àrbitre desconcertat podia degenerar molt la lluita. És veritat que va existir duresa, però no pas per mala intenció, sinó per la cobardia del joc. Potser dominà l'element del Martinenc, sense però, manifestar-se un joc convincent.

Gràcies a l'actuació destacada dels mitjos ales Altés i Sibeques, indiscutiblement els dos homes més en forma dels vermells. Els jugadors blaus demostraren més aviat un descens de forma: la davantera no existí com a tal, cinc homes sense entendre's que rarament lligaven una jugada, i carents d'un conductor d'atac. Fluïxos els mitjos ales, i millor el mig centre Font, l'home més sencer del Badalona, millor, però, a la defensa que a l'atac, pel qual li manca una tàctica ben concebuda.

Troblem a manca a Font aquelles passades llargues als extrems, aquelles passades precisament que necessitaven extrems com Betancourt i Segura: passades que són a la vegada descongestionadores i espectaculars, a més de constituir una eficaçia positiva: exemple, el gol de Betancourt, impecable de netedat i llestesa, únic gol vistós de tot el match. Els baks de la Costa molt apurats.

ELS GOLS

El primer de la tarda fou marcat pel Badalona als deu minuts sense gaire lluitament, per un dribling i

NATACIO

CONCURS D'HIVERN DEL C. N. BARCELONA

Els equips A del grup B i B del grup C foren els guanyadors de la jornada de diumenge

Diumenge al matí, a la piscina del C. N. Barcelona, continuà aquest concurs d'hivern, que tant d'interès desvetlla entre els seus participants, degut als resultats, algun d'ells imprevistos, que s'obtenen. Per exemple, el del diumenge passat en el grup B, en el qual l'equip anomenat "infantil" per la poca edat de la majoria dels seus components, en guanyà un altre format per nedadors bastant bregats en la lluita, quan tots els pronostics els eren desfavorables.

Del primer encontre, i corresponent al grup C, poca cosa en podem dir. Format aquest grup per nedadors que guanyen debuten, les seves lluites es veuen plenes de bona voluntat i entusiasme, però naturalment mancades d'estil i vistositat.

En la jornada que avui ressenyem, la carrera més interessant fou la dels 100 metres braça de pit, en la qual veíem una magnífica lluita entre Heidenreich i Olivella, resolta a favor del primer.

En el grup B la cosa ja fou totalment diferent. S'obtingueren diversos resultats que podem considerar com a bons, en els 100 metres estil lliure. Cabrejas i Nadal, del grup E, emperaren 1 m. 13 s. i 1 m. 15 s., respectivament, i en els 100 metres braça, Eggart i Abraham emperaren 1 m. 34 s. i 1 m. 35 s., totes elles sense gran lluita, perquè tots els participants, primer i segon, eren del mateix equip.

La carrera que, entusiasma en gran manera als espectadors fou la dels rellevaments, en la qual vencé l'equip A, després d'una gran lluita, principalment en el darrer relleu, en què Nadal i Sabata efectuaren els 200 metres completament lrec a frec: es resolgué la carrera a favor del darrer en un magnífic sprint. Fou la millor carrera de la jornada.

El partit de water-polo fou guanyat per l'equip "infantil" capital·litzant pel ja no tan "infantil" i al mateix temps moltes vegades internacional, el conegut porter Gonçal Jiméñez. Ell tot sol aguantà la davantera contrària, que a estones jugà bé i a estones malament. Els infants Sabata i Torrents sobresortiren de la resta dels seus companys, els quals saberen aprofitar dues bones ocasions per marcar dos gols, que donaren la victòria al seu equip. Pels vençuts, Cabrejas, Nadal i Xicota ens agradaren bastant.

L'arbitratge de Serinyà fou protestat pels vençuts.

BASCULES

ARQUES

PER A CABALS

Parlament, 9 i 11 - BARCELONA

pectius partidaris. Realment el joc dels nostres equips per ara no és per a moure a admiració, i creiem que si no millora el joc no serà molt ben defensat el pavelló dels clubs catalans en aquest grup, els llocs d'honor del qual veiem difícil d'evitar que quedin en poder dels equips forasters que hi prenen part.

EL PARTIT

No tingué altra cosa interessant que les alternatives del resultat, amb repetits empats i desempats. Pocs jugades rebrides, i cap coordinació de conjunt.

Molt d'interès per part dels jugadors, amb quelcom de duresa, i gràcies que tots tingueren noblesa, car amb l'àrbitre desconcertat podia degenerar molt la lluita. És veritat que va existir duresa, però no pas per mala intenció, sinó per la cobardia del joc. Potser dominà l'element del Martinenc, sense però, manifestar-se un joc convincent.

Gràcies a l'actuació destacada dels mitjos ales Altés i Sibeques, indiscutiblement els dos homes més en forma dels vermells. Els jugadors blaus demostraren més aviat un descens de forma: la davantera no existí com a tal, cinc homes sense entendre's que rarament lligaven una jugada, i carents d'un conductor d'atac. Fluïxos els mitjos ales, i millor el mig centre Font, l'home més sencer del Badalona, millor, però, a la defensa que a l'atac, pel qual li manca una tàctica ben concebuda.

Troblem a manca a Font aquelles passades llargues als extrems, aquelles passades precisament que necessitaven extrems com Betancourt i Segura: passades que són a la vegada descongestionadores i espectaculars, a més de constituir una eficaçia positiva: exemple, el gol de Betancourt, impecable de netedat i llestesa, únic gol vistós de tot el match. Els baks de la Costa molt apurats.

ELS GOLS

El primer de la tarda fou marcat pel Badalona als deu minuts sense gaire lluitament, per un dribling i

Els resultats tècnics foren els següents:

GRUP B

Equips B contra A

100 metres estil lliure:

- 1.—Cabrejas, 1 m. 13 s. 8-10 (equip E).

- 2.—Nadal, 1 m. 15 s. 4-10 (equip E).

- 3.—Sabater, 1 m. 17 s. 4-10 (equip A).

- 4.—Jiméñez, 1 m. 23 s. (equip A).

- 1.—Eggart, 1 m. 34 s. 2-10 (equip E).

- 2.—Abraham, 1 m. 35 s. (equip E).

- 3.—Torrent, 1 m. 49 s. (equip A).

- 4.—Marimon, 1 m. 54 s. (equip A).

- 100 metres dors:

- 1.—Martí, 1 m. 31 s. 8-10 (equip A).

- 2.—Zarria, 1 m. 39 s. 9-10 (equip E).

- 3.—Dorca, 1 m. 43 s. 9-10 (equip E).

Un empat a un gol entre l'Ibèria i el Júpiter

Saragossa, 1. — Al camp de Torrero s'acabà l'Ibèria i el Júpiter, de Barcelona, en partit de la tercera divisió de Lliga.

El partit fou molt interessant i es jugà en tot moment amb gran entusiasme.

El primer temps acabà amb un gol a cap a favor dels barcelonins. Fou aconseguit als 15 minuts per Perera, en rematar una centrada de l'extrem esquerre.

La segona part tingué les mateixes característiques de joc alternat que la primera.

El gol de l'empat fou aconseguit per Tomás aprofitant una sortida en fals del porter del Júpiter.

El Júpiter fou castigat amb un penalty que llançà per Epelde fou deturat per Francàs, però el càstig hagué d'ésser repetit per apreciar l'arbitre que el porter s'havia avançat. Tomás fou l'encarregat de llançar novament el penalty. I Francàs tornà a deturar la pilota.

Arbitrà bé el senyor Rivera, a les ordres del qual s'alinearen els equips d'aquesta forma:

Ibèria: Oses, Chacartegui I, Chacartegui II, Epelde, Oroclada, Salas, Reyoso, Zorreros, Anduiza, Tomás i Almandor.

Júpiter: Francàs, Aparici, Roure, Obiols, Rosalench, Basilio, Pérez, Perera, Lloveres, Barceló i Mas.

El Sabadell vencedor del Mallorca per dos gols a cap

Mallorca, 1.

Ahí jugaren un partit de la tercera Divisió el Mallorca i el Sabadell. Els sabadellencs foren superiors als seus contraris i l'equip del Vallès guanyà per dos gols a cap.

Els gols foren marcats durant el segon temps, per Garriga i Oro.

El Sabadell ha causat molt bona impressió. L'equip local s'ha mostrat del tot ineffecte davant la porta. Ha arbitrat el senyor Compte, molt bé. El partit ha estat presenciat per un públic molt nombros.

Els mateixos equips jugaran avui un partit d'entrenament.

Altres resultats

PRIMERA DIVISIO

Valencia-Arenes, 3-2.
Ath. Bilbao-R. Santander, 3-2.
Iran-Avies, 0-2.

SEGONA DIVISIO

Sevilla-Ath. Madrid, 3-0.
S. Girona-Castellón, 2-0.
Múrcia-Oviedo, 2-0.
Coruña-Betis, 0-0.

Les puntuacions.

Primera divisió	
Partits	Gols
J. G. E. P. F. C. P.	
Ath. Bilbao	9 6 2 1 24 9 14
Madrid	9 5 4 0 19 7 14
Barcelona	9 5 2 2 20 10 12
R. Santander	9 4 2 3 20 10 10
Arenes	9 3 2 4 18 20 8
Espanyol	9 4 0 5 13 18 8
Valencia	9 2 3 4 12 20 7
Donostia	9 3 0 6 18 20 6
Avies	9 3 0 6 14 21 6
Iruia	9 2 1 6 12 26 5

Segona divisió	
Partits	Gols
J. G. E. P. F. C. P.	
Osasuna	9 6 1 2 22 15 13
Real	9 5 2 2 20 13 12
S. Girona	9 3 2 2 19 14 12
Múrcia	9 3 0 4 20 15 10
Ath. Madrid	9 4 1 4 18 20 9
Coruña	9 4 1 4 17 20 9
Sevilla	9 4 0 5 20 18 8
Osaka	9 3 1 5 16 23 7
Castellón	8 2 1 5 10 19 5
Cadix	8 1 1 6 18 13 3

Tercera divisió (Tercera i up A)	
Partits	Gols
J. G. E. P. F. C. P.	
Sabadell	7 5 0 2 17 10 10
Júpiter	7 3 1 3 13 8 7
Martorell	7 2 3 2 14 14 7
Bladnoch	7 2 2 3 11 12 6
Madriura	7 2 2 3 12 6
Reus	7 2 2 3 7 9 6

La final del Campionat de Catalunya de Segona Categoria Preferent

Sans, 5 - Terrassa, 2

Un ple om de grans solemnitats es registrà diumenge passat al camp de Galiñeu. Hi havia molts "supporters" d'ambdós bàndols que feren acte de presència per interessar-se vivament les incidències que els podria oferir la lluita, com ensenya per veure si llurs colors sentien els que sortien vencedors de la palestra.

Aquesta expectació que existia entorn del match no era del tot mancada de fonament, car s'ha de tenir present que tots dos clubs lligats tenen, dins les pàgines memorials del futbol català, sengles i brillants historials, que per si sola són de tota llança. És cert que actualment tots dos cercles estan classificats en una categoria inferior de la que anteriorment audient; però, malgrat d'aquests factors externs, no foren obstacle perquè fossin en gran majoria els aficionats

que volguessin veure una lluita entre aquests dos onces, disputant-se a la vegada un títol de campió.

Ha resultat el guanyador el Sans, per una diferència de gols que demostra la seva superioritat; manifestada. Hem de dir, abans de tot, que aquesta victòria sansana, no ens ha estranyat, puix que els nostres lectors poden ésser testimonis que, en fer el pronòstic d'aquest encontre — ja exactament quinze dies — ja indicàvem que el Terrassa hauria de fer més esforços que no pas el Sans per tal d'aconseguir el títol de campió. Els fets, doncs, han corroborat els nostres vaticinis.

La lluita descabellada al "field" sanson fou en conjunt de llargu domini local, més a la primera part que no a la segona. La davantera blanc-verda es mostrà més cohesionada que no la vermella, igualment que la resta de l'equip, ço que els valgué el brillant resultat en què acabà el partit. Hem de dir, però, que, malgrat de la diferència de punts que portava en contra el Terrassa a la segona part, sempre els seus elements donaren la sensació que no eren pas vençuts, puix que sovintejaren els moments de perill davant el marc de Domènec. En resum podem dir que tant el Terrassa com el Sans, han fet una bona actuació, i han demostrat tots dos que són mereixedors d'obtenir els títols de les categories A i B.

A les ordres d'Ermengol, que complí acceptablement, els equips s'arreglaren tal com segueix:

TERRASSA: Agustí, Vila, Bartomeu, Castro, Requesens, Cadafalch, Mazarrasa, Marrugat, Losada, Broto i Aratella.

SANS: Domènec, Villacampa, Torredell, Soligó, Vela, Bartolí, Gironés (Besolí, Llovera, Mota i Calisina).

S'incia la lluita atacant els sansons: aquests foren intervinger el porter egarenc. Al cap de quinze minuts el Terrassa fou castigat amb un freekick: l'executà Bartolí. Aquest càstig valgué al Sans el primer gol de la tarda. En fou l'autor Besolí, d'una capcinada.

Els terrassencs no defalliren, ans a' contrari: atacaren amb gran valentia vers els dominis locals. L'ala dreta Marrugat, Mazarrasa, sobretot, es mostrà la més perillosa.

Al cap de set minuts d'haver-se marcat el primer gol vingué el segon, també per al mateix equip. En fou l'encarregat Torredell en llançar un cop franc contra els egarencs.

El joc en aquests moments es féu més viu i interessant. Els vermells cerquen aferrissadament aconseguir igualar el marcador. Aquesta recien amb llurs propòsits de marcar, al cap de vint-i-cinc minuts de joc, quan Mazarrasa es féu escòpiol amb la bola, tot corrent l'ur línia, fent una passada sobre la porta local. L'esfèric fou lleugerament alinyat per la defensa blanc-verda, però no pogueren impedir que Broto, amb molta oportunitat, aconsegui el primer punt per al seu equip.

Un quart d'hora abans d'arribar-se al repòs el Sans aconseguí el seu tercer gol. Calisina tira un centre amb gran precisió sobre gol; la bola és recollida per Llovera, en forma de mitja-volta, i entra tota sola dins la xarxa d'Agustí. Ha estat el gol més bonic de la tarda, d'aquells que tant de temps ja que no es veuen, dissonantment, als nostres camps de futbol.

En reprendre's la lluita, i al cap de cinc minuts aproximadament, una jugada de Gironés valgué per al quart gol local. L'extrem dret sanson, des de molt prop de la línia de córner, fa un centre, que, arreplegat per Mota, fa augmentar el marcador local per quarta vegada.

A continuació el Terrassa féu diverses intencions d'uns dels dominis locals. Aratella es mostrà molt perillós, driblant molt fàcilment Villacampa, que està jugant molt insegur. En una d'aquestes jugades, Marrugat s'encarregà de fer el darrer gol egarenc.

Al cap de quinze minuts fou tirat un córner, contra el Terrassa, a càrrec de Gironés. Aquest engegà un centre sobre gol: Agustí sortí per tal d'acabar la situació. La bola anà a parar a la seva dreta, que fou el darrer de posar en moviment el marcador.

I sense cap jugada més digna d'esment s'arribà al final de la pugna enmig de calorosos aplaudiments, vers l'home propietari, en senyal de victòria.

JOM

Una crescuda victòria del Vilafranca que li dona dret per a disputar la Promoció

F. O. Vilafranca, 5
O. D. Granollers, 0

El partit corresponia a la final per a disputar-se el cinquè lloc per a les eliminatòries al Grup A.

En el primer partit jugat al camp del Granollers, triomfà també el Vilafranca per dos grís a un. En conseqüència, el Granollers venia disposat a revenjar-se de la derrota soferta, i de bon santuí semblava que la cosa no aniria molt bé per al Vilafranca, ja que els atacs

durant bon temps de la primera part eren molt més freqüents a la porta de Sabater, i de molt perill; però la poca desolació dels davanters granollerins fou la causa que no arribessin a marcar. Aquest lleuger domini va ésser degut a què el mig centre Sala aguantava ell sol tot el joc.

Els nostres, refeta de l'escomesa forastera, es llançaren a uns conseqüents atacs, i gràcies a una jugada desgraciada d'un defensa granollerí, el Vilafranca aconseguí el primer gol de la tarda, a la porta, per cert molt ben defensada, de Mateu.

A la segona part els forasters acabaren aviat el gas, i en menys de deu minuts el Vilafranca aconseguí tres gols més.

El Catalunya podrà salvar-se o es dissoldrà definitivament?

El Consell directiu dimissionari convoca els socis del Club a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc demà, dimecres, al local del Centre de Gremis, carrer de Masponç, 6 (Gràcia), a dos quarts de deu de primera convocació i a les deu de segona, per a assabentar-los de l'acord a què en un principi s'ha arribat amb la Federació Catalana respecte als partits de Lliga que falten jugar, i procedir, acte seguit, al nomenament de nou Consell directiu.

En el cas, ben lamentable, que no fos possible nomenar Consell directiu, al mateix dia i al mateix local se celebraria nova assemblea que començaria puntualment a les onze, amb l'exclusiu objecte de cedir a la dissolució de l'entitat i al nomenament de comissió liquidadora.

CAMP DE LES CORTS

Avui, dimarts, a les 3:25
C E L T A
F. C. BARCELONA
Entrada: 150 Ptes.

Tribuna: 3 Ptes.
Per a aquest partit cal la presentació del tercer abonament parcial.

AQUESTA TARDA JUGARAN A LES CORTS CELTA-BARCELONA

Un dels partits amistosos més importants anunciats per a avui és el que han de jugar al camp de Les Corts els equips del Club Celta i el Barcelona.

En l'encontre que els campions de Galícia van jugar el diumenge passat contra el catalunya palestran, l'excel·lent qualitat del seu conjunt, malgrat que per tractar-se d'un partit de campionat van actuar amb xocs de nerviosisme, la qual cosa influí molt perquè no donessin un rendiment normal. Cal esperar que aquesta tarda, més concentrats i coneixedors del terreny, ens oferiran una actuació encara superior a la d'ahir.

Per a aquest partit el Barcelona confeccionarà el seu equip a base dels següents jugadors: Jaguier, Rafa, Saló, Font, Dos Santos, Gurmam, Castiella, Diego, Bestit, Gual, Miró, Roig i Sagi.

L'equip del Celta serà el mateix d'abans d'ahir.

El partit començarà a les 3:25.

PER A COBRIR LA VACANT DEL CAMPIONAT DEL MON DELS PESOS PLOMA

Los Angeles, 31. — El boxador francès Kid Francis ha estat seleccionat per a prendre part a la competició que ha estat oberta per a optar al campionat del món del pes ploma, títol que Batistino ha deixat vacant.

En l'esmentada competició figuren, ultra Kid Francis, Eddie Schea, Earl Mastro, Tody Miller i Batistino.

El boxador francès ha sortit cap a Nova York.

AMB VISTES A LES OLIMPIADES

Milà, 31. — La Federació italiana, que es dedica amb gran activitat a afavorir els combats internacionals dels seus boxadors aficionats, com excel·lent programa organitzador per als Jocs Olímpics, ha donat la seva aprovació al següent:

2 de febrer, a Placencia, equip de l'Emília contra el de Baviera; 4 de febrer, a Milà, equip de Lombardia contra el de Baviera; 12 de febrer, a Lausana, Itàlia - Suïssa.

BATTALINO FA MATCH NUL AMB FREDIE MILLER

Després del combat disputat el passat dia 20 a Cincinnati entre Battalino, ex-campió del món dels pesos ploma, i Freddie Miller, els jutges van fallar match nul.

ANGELMAN CONTRA ARILLA

Demà a la Sala Wagram de París, el madrileny Arilla serà combatut al francès Angelman, contrabent al qual aconseguí batre abans d'ésser acarat a Frankie Genaro.

De totes maneres i donat que Arilla no va donar proves la setmana passada a Madrid davant Pau Ruiz d'estar en plena forma, cal considerar com a íntegre el resultat d'aquest combat.

HUGUERIN CONTRA MAGLIOZZI

Aquest combat que no es va poder celebrar ara fa quinze dies per no ha-

GRAN EXIT
FANTASIO

CONCIERTO HISTORICO

Una intriga contra el temut Frederic II de Prússia, tramada en una festa, entre tresos galants, dames i brindis

Director: GUSTAV UICKY, que dirigí "Ordenes secretas"

ver arribat a temps a París Magliozzi, es disputarà demà a París Ring.

Huguerin s'ha fet notar aquesta temporada per una llarga sèrie de victòries damunt d'adversaris de segona pla. Es tracta d'un pes mosca del qual els francesos esperen que ben aviat podrà contendir amb probabilitats d'èxit damunt dels millors homes de l'esmentada categoria.

BARBOTEU I KESSLER FAN MATCH NUL

Diumenge, al Central de París foren acarat els nostres coneguts pesos welters Barboteu i Kessler, els quals van fer match nul a deu rounds.

La decisió fou rebuda amb protestes dels partidaris dels dos boxadors.

AVUI ARRIBARÀ EL NEGRE SOYA, ADVERSARI DE SEGON BARTOS

Soya, l'únic boxador que ha aconseguit de vèncer el nostre gran Gironés i que demà haurà d'acabar-se amb Segon Bartos, arribarà avui a Barcelona, procedent de París.

Soya acceptà aquest combat per poder demanar revenja al campió, ja que en el seu encontre demostrà ésser un dign rival.

Bartos, però, també espera aquest match amb les mateixes il·lusions.

RUGBY

La primera jornada del Campionat de Catalunya ha resultat força interessant

Diumenge passat va començar a jugar-se el campionat català de rugby d'enguany.

Com era d'esperar, no es produïren sorpreses.

El Barcelona va batre l'Universitari per un resultat que no reflecteix ben bé el transcurs del match, sobretot el primer temps, que el joc es feu al mig del camp.

El resultat reflecteix més aviat la tasca portada a cap per Roquer, que va ésser l'autor moral de la major part dels assaigs.

El Juventut va obtenir un bon resultat davant els campions, que no feren impossibles per aconseguir més punts.

Finalment hem de remarcar el resultat tan allargador per als de l'Estadi Català, que va obtenir aquest quinze damunt el Catalunya.

ELS PARTITS

F. C. BARCELONA, 19
R. C. UNIVERSITARI, 0

A Les Corts, sota l'arbitratge del senyor Puig, els equips s'arreglaren de la següent forma:

Barcelona: Villacampa, Joanes, Durós, Aguilera, Sardà, Roquelauer, Amat, Baidés, Folch, Dubois, Miret, Rossini, Iruia i Shasdefiol.

Universitari: Sancho, Pedraja, Clarke, Montgrèll, Nubiola, Freixes, Perry, Pelajo, Mesquida, Ornat i Dales, Gardner, Busquets, Brossa, Manolof.

El Barcelona aconseguí nou punts a la primera part i deu a la segona.

En general, però, el domini fou altern, llevat a l'acabament del match, en què el Barcelona dominà fortament.

Els guanyadors acusaren superioritat en els tres quarts.

Pel Barcelona, els millors Duerós, Roquelauer i Villacampa.

De l'Universitari, els millors Sancho, Manolof, Busquets i Mesquida.

L'arbitratge del senyor Puig tingué el principal defecte de deixar-se impugnar al camp. Ha de tenir de compte el senyor Puig que l'autoritat de l'arbitre al camp de joc ha d'ésser mantinguda en tots els moments.

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

Lido Cinema

AVUI
Festivitat de la Candelera
Tarda, a les 3:30
NOU PROGRAMA DE CINEMA PER A NENS
EL TERNER HUMILLA
per Tom Mix
QUE VENIU EL DOST
per "La Pandilla"
GRANIO GLADIADOR (còmica)
LA CASA DEL MORTUARI (documental)
INTRE DEVE (documental)
"MANYA" NAUFRAGIO
(51 dibuixos sonors)

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

Lido Cinema

AVUI
Festivitat de la Candelera
Tarda, a les 3:30
NOU PROGRAMA DE CINEMA PER A NENS
EL TERNER HUMILLA
per Tom Mix
QUE VENIU EL DOST
per "La Pandilla"
GRANIO GLADIADOR (còmica)
LA CASA DEL MORTUARI (documental)
INTRE DEVE (documental)
"MANYA" NAUFRAGIO
(51 dibuixos sonors)

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

Lido Cinema

AVUI
Festivitat de la Candelera
Tarda, a les 3:30
NOU PROGRAMA DE CINEMA PER A NENS
EL TERNER HUMILLA
per Tom Mix
QUE VENIU EL DOST
per "La Pandilla"
GRANIO GLADIADOR (còmica)
LA CASA DEL MORTUARI (documental)
INTRE DEVE (documental)
"MANYA" NAUFRAGIO
(51 dibuixos sonors)

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

GRAN EXIT
FANTASIO

CONCIERTO HISTORICO

Una intriga contra el temut Frederic II de Prússia, tramada en una festa, entre tresos galants, dames i brindis

Director: GUSTAV UICKY, que dirigí "Ordenes secretas"

ver arribat a temps a París Magliozzi, es disputarà demà a París Ring.

Huguerin s'ha fet notar aquesta temporada per una llarga sèrie de victòries damunt d'adversaris de segona pla. Es tracta d'un pes mosca del qual els francesos esperen que ben aviat podrà contendir amb probabilitats d'èxit damunt dels millors homes de l'esmentada categoria.

BARBOTEU I KESSLER FAN MATCH NUL

Diumenge, al Central de París foren acarat els nostres coneguts pesos welters Barboteu i Kessler, els quals van fer match nul a deu rounds.

La decisió fou rebuda amb protestes dels partidaris dels dos boxadors.

AVUI ARRIBARÀ EL NEGRE SOYA, ADVERSARI DE SEGON BARTOS

Soya, l'únic boxador que ha aconseguit de vèncer el nostre gran Gironés i que demà haurà d'acabar-se amb Segon Bartos, arribarà avui a Barcelona, procedent de París.

Soya acceptà aquest combat per poder demanar revenja al campió, ja que en el seu encontre demostrà ésser un dign rival.

Bartos, però, també espera aquest match amb les mateixes il·lusions.

RUGBY

La primera jornada del Campionat de Catalunya ha resultat força interessant

Diumenge passat va començar a jugar-se el campionat català de rugby d'enguany.

Com era d'esperar, no es produïren sorpreses.

El Barcelona va batre l'Universitari per un resultat que no reflecteix ben bé el transcurs del match, sobretot el primer temps, que el joc es feu al mig del camp.

El resultat reflecteix més aviat la tasca portada a cap per Roquer, que va ésser l'autor moral de la major part dels assaigs.

El Juventut va obtenir un bon resultat davant els campions, que no feren impossibles per aconseguir més punts.

Finalment hem de remarcar el resultat tan allargador per als de l'Estadi Català, que va obtenir aquest quinze damunt el Catalunya.

ELS PARTITS

F. C. BARCELONA, 19
R. C. UNIVERSITARI, 0

A Les Corts, sota l'arbitratge del senyor Puig, els equips s'arreglaren de la següent forma:

Barcelona: Villacampa, Joanes, Durós, Aguilera, Sardà, Roquelauer, Amat, Baidés, Folch, Dubois, Miret, Rossini, Iruia i Shasdefiol.

Universitari: Sancho, Pedraja, Clarke, Montgrèll, Nubiola, Freixes, Perry, Pelajo, Mesquida, Ornat i Dales, Gardner, Busquets, Brossa, Manolof.

El Barcelona aconseguí nou punts a la primera part i deu a la segona.

En general, però, el domini fou altern, llevat a l'acabament del match, en què el Barcelona dominà fortament.

Els guanyadors acusaren superioritat en els tres quarts.

Pel Barcelona, els millors Duerós, Roquelauer i Villacampa.

De l'Universitari, els millors Sancho, Manolof, Busquets i Mesquida.

L'arbitratge del senyor Puig tingué el principal defecte de deixar-se impugnar al camp. Ha de tenir de compte el senyor Puig que l'autoritat de l'arbitre al camp de joc ha d'ésser mantinguda en tots els moments.

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

Lido Cinema

AVUI
Festivitat de la Candelera
Tarda, a les 3:30
NOU PROGRAMA DE CINEMA PER A NENS
EL TERNER HUMILLA
per Tom Mix
QUE VENIU EL DOST
per "La Pandilla"
GRANIO GLADIADOR (còmica)
LA CASA DEL MORTUARI (documental)
INTRE DEVE (documental)
"MANYA" NAUFRAGIO
(51 dibuixos sonors)

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

Lido Cinema

AVUI
Festivitat de la Candelera
Tarda, a les 3:30
NOU PROGRAMA DE CINEMA PER A NENS
EL TERNER HUMILLA
per Tom Mix
QUE VENIU EL DOST
per "La Pandilla"
GRANIO GLADIADOR (còmica)
LA CASA DEL MORTUARI (documental)
INTRE DEVE (documental)
"MANYA" NAUFRAGIO
(51 dibuixos sonors)

PILOTA BASCA

AL CLUB BASCONIA

Dos partits de concurs i dos de campionat varen jugar-se diumenge al matí al Frontó Novetats entre socis del Basconia.

Florit i Codina, del grup C, varen sucumbir davant Soler i Altamira per 25 a 40.

Del grup B, Aris i Guasch varen triomfar de Sarro-Renom per 40 a 36.

El millor partit de la matinal el disputaren A. Bo-Amat, vermells, i J. Bo-Riquer, blaus. La brillant actuació de Joanet Bo va ésser la nota més vistosa del partit, però la tasca dels restants jugadors va contribuir a què la competició es fes l'interessant que va fer-se. Als darrers punts va decidir-se la lluita pel color blau per dos punts de diferència.

L'últim partit, a càrrec de Muñoz-Arri, vermells, i Llopard-Trinquet, blaus, va ésser guanyat per aquests per 40 a 33. Molt igualat fins a la tercera darrera, va ésser a la darrera a la qual els vencedors s'asseguraren la victòria d'aquest partit, d'un conjunt d'actuació mediocre.—N.

Lido Cinema

AVUI
Festivitat de la Candelera
Tarda, a les 3:30
NOU PROGRAMA DE CINEMA PER A N

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVELTATS

Gran Teatre del Liceu

Avui, diada de la Candelera, tarda, a dos quarts de quatre, **BONNEMIS**, per la gentils parella Dubert-Miras i el gran Violoncel·lista **LA GRANVIA**.

grands exit de tota la Companyia

La nova producció

EL ULTIMO ROMANTICO

per l'illustre Vendrell

Nit a les 10: **LA GRANVIA**

EL ULTIMO ROMANTICO

per En Vendrell

Butaques des de 3 ptes.

Demà, tarda, popular

LA GRANVIA

Nit: "Penya Joventut"

LA ALBANYA DE LA MUERTA

EL ULTIMO ROMANTICO

Es despatxa a Comptaduria

Gran Teatre del Liceu

Avui, diada de la Candelera, a les 14 de propietat i 4 d'abonament i tardes, l'òpera en quatre actes del Mire. Biscit.

CARMEN

pel cèlebre tenor JOSEF PALEY i els notables artistes Maria Valverde i Lluís Siso. Per descomptat, a l'òpera, interpretant la part de Micaela la famosa soprano MARIA ESPINALT. Demà, diada de la Candelera, a les 14 de propietat i 4 d'abonament i tardes, l'òpera en quatre actes del Mire. Biscit.

TEATRE CATALA ROMEA

Hospital, 51 - Telèfon 19491

Companyia Vila-Davi

Avui, diada de la Candelera, a les 14 de propietat i 4 d'abonament i tardes, l'òpera en quatre actes del Mire. Biscit.

L'HOTEL DE LA GLORIA

L'èxit que perdura

FLORS I PAPALLONES

La rialla seguida

Nit, a un quart d'onze: 53 representació de l'obra còmica de Lambert Es-

caler

FLORS I PAPALLONES

Demà, tarda i nit: **FLORS I PAPALLONES**, diada de la Candelera, a les 14 de propietat i 4 d'abonament i tardes, l'òpera en quatre actes del Mire. Biscit.

per descomptat, a l'òpera, interpretant la part de Micaela la famosa soprano MARIA ESPINALT. Demà, diada de la Candelera, a les 14 de propietat i 4 d'abonament i tardes, l'òpera en quatre actes del Mire. Biscit.

Amig, Comptat nou del mestre Marti-

nez Valls per l'incomensurable Ay-

merich i Pepeta Carles.

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia

MARIA PALOU

Avui, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

Nit, a un quart d'onze: La comèdia en cinc actes, de Felip Sas-

soce.

UNA MUJER SOLA

Demà, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

Nit, a un quart d'onze: La comèdia en cinc actes, de Felip Sas-

soce.

UNA MUJER SOLA

Demà, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

Nit, a un quart d'onze: La comèdia en cinc actes, de Felip Sas-

soce.

UNA MUJER SOLA

Demà, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

Nit, a un quart d'onze: La comèdia en cinc actes, de Felip Sas-

soce.

UNA MUJER SOLA

Demà, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

Nit, a un quart d'onze: La comèdia en cinc actes, de Felip Sas-

soce.

UNA MUJER SOLA

Demà, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

Nit, a un quart d'onze: La comèdia en cinc actes, de Felip Sas-

soce.

UNA MUJER SOLA

Demà, diada de la Candelera, a un quart de 12: **LA COMEDIE EN DOS ACTES**, dels germans Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES

La comèdia en un acte dels germans Quintero

SIN PALABRAS

TEATRE GOYA

Telèfon 19944. Avui, tarda, a les 5:15.

Nit a les 10:15: **ESPECTACLE**

Blanca Negri - Alady

Selecció de variats

Germans NARI FLO, ballarines: **GOM-**

PERS, manipulador: **BLANCA NEGRI**, **RAQUEL**, saltador: **TRINI BORALES**, la cançonista més petita del món: **TRIO BLAS YERESA**, ball de cançons i de salt: **LEDY** i **SAURI** i les seves gits: **SOLY OLALLA**, parella de ball: **THE WILLY STARS**, ball de cançons: **MARI-CARMEN**, cançonista, i el número cini de les variats

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

El millor programa de variats. Precus reduïts. Demà, diada de la Candelera, a les 5:15: **ESPECTACLE**, amb augment de programari. Despatx a Comptaduria de a 7, divendres, 5 de febrer: **DEBUT DE LA COMPANYIA ARGENTINA RIVERA DE ROSAS**.

Blanca Negri - Alady

amb el seu nou repertori.

ORQUESTINA JAZZ-RICHARD

CINEMA PARIS

National 11 a 1. Tarda i sessió

3:15 a 5:15. Especial numerada 6.

Nit 9:15. L'interessant superfilm

LOS AMORES DE PASADITO

Triomf del simpàtic Henry Bard

en la producció UFA HA BALIDO

UN LAZARILLO. Despatx a taquilla

per la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5

de la sessió numerada de les 5